

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΔΟΣ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου,
Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ
Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

Ἦχος Β'.

(Δ)

ις πο ολ λα α α

α α α α α α α α α α α

α α ε ε ε ε ε ε ε τη η

η η η Δε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο ο τα α α α α α α

α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Π̣α.

(Π)

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε
 κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον
 πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις
 μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με
 νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.
Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο
 ο ος **π**

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·
Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῃριν, ὃ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὃ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι

πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα

πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρίς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι πρέπει σοι...

Ἄμην.

Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου.
Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὅς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρήσεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἠώσῃ
χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔστι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β'.

Ἔνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ
πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε
αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ
ἀπολειθῆτε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ
θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ
ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία

αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν· κρινον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἶμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε; Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν

προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρινόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃσὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη

καὶ τιμῇ ἔστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τέταρτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Πά.

Κ (B) (Π)
υ ρ ι ε ε κ ε ε ε ε κ ρ α α

α ξα ^π προς σε ει σα κου ου σο ο ο ον
(B) (Π)

μου ^π ει ει σα α κου σον μου Κυ υ υ
(B)

ρι ι ι ι ε ^π Κυ ρι ε ε κε ε
(Π)

κρα ξα προ ο ος σε ε ει σα α κου

σο ο ο ο ον μου ^π προσχεστη φω νη της
(B)

δε η σε ε ω ω ω ω ως μου ^π εν
(Π)

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^π
(B)_ξ

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο

σε ευ χη η μου ως θυ μι ι α α μα α
(Π)

ε νω ω πι ο ο ο ον σου ^π ε παρισιτων

χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε

σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη ^(B) π ει σα α

α κου σο ον μου Κυ ρι ε ε ^{β λ}

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.
(B)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου ^{β λ}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι ι αις ^{β λ}

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι ι αν και ου μη συν δυ α α

σω με τα των ε κλεκτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λε γ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ

των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

επι της γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρατον αδην **βλ**

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου **Δ** επισοιοι ηλπισα μη αν

τα νεληστην ψυχην μου **βλ**

Φυλαξον με απο παγιιδος ης ου

νεστησαν το μοι **βλ** και απο σκανδα

λωντων εργαζομενων την ανομιειαν **βλ**

Πεσουνται εν αμφιβληστρω αυτων

οι αμαρτωλοι **Δ** καταμοονασειμι

εγω εως αν παρελθω **βλ**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **β λ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την

δε η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι

ον αυ του απαγγελω **β λ**

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωστας τριβου σου **β λ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι **β λ**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι

νω σκωνμε **β λ**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου **β λ**

Ε κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει

εν γη ζων των **β λ**

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **β λ**

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε

με **β λ**

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(B)

Τ ον ζω ο ποι ον σου Σταυρον **β λ** α

(Π)

(B)

παυστως προ σκυ νουντες Χρι στε ο Θε ος **π ρ** την

τρι η με ρο ον σου Α να στα σιν δο

ξα ζο μεν **β λ** δι αυ της γαρ α νε και νι σας

την κα τα φθα ρει σαντων αν θρω ω πων φυ

σιν Παν το δυ να με **β λ** και την εις ου ρα

νους α νο δον κα θυ πε δειξας η μιν ως

μο νος α γαθος και φι λανθρωπος **β λ**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

Τ ου ξυ λου της πα ρα κο ης το ε πι

τι μι ον ε λυσας Σω τηρ τω ξυ λω του Σταυ

ρου ε κου σι ι ως προ ση λω θεις και εις

Α δου κα τελ θω ων Δυ να τε του θα να

του τα δε σμα ως Θε ος δι ερ ρη ξας **β λ** δι

ο προ σκυ νου ου μεν την εκ νε κρων σου

(Π)

Α να στασιν **β λ** εν α γαλ λι α σει βο

(B)

ων τες Παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ξα σοι **β λ**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Π υ λας Α δου συ νε τρι ι ψας Κυ ρι

ε και τω σω θα να τω **Δ** του θα να του

το βα σι λει ον ε λυ σας **β λ** γε νος δε

το αν θρω πι νον εκ φθο ρας η λευ θε ρω σας

ζω ην και α φθα ρσι αν τω κο σμω δω

ρη σα μενος και το με γα ε λε ος **β λ**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δ ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι **Δ** την του

Σω τη ρος τρι η με ρον Ε γερ σιν **β λ** δι

ης ε λυ τρω θη μεν των του Α δου α

λυ των δε σμων **β λ** και α α φθα ρσι αν και ζω

(Π)

ην ^β παντες ε λα βο μεν κρα ζο οντες ^π ο
(B)

σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας ^Δ σω

ω σον η μας τη Α να στα σεισουμο νε Φι λαν

θρωπε ^β

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως, Πεντηκοστῆ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων· καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο· καί, παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως· οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνιμοι ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα

Πνεύματι, ρύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἑκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θεοῦ δαψιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντα, ὡς περ γέγραπται, Πνεύματος· ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφήν, καὶ Ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς Μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α̣.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

(Π)

Ε̣ πι την πη γην ε̣ πε ε̣ ε̣ στη η̣ πη
γη των θα αυ μα α α των π̣ εν τη ε̣
κτη ω ρα της Ευ α ας ζω γρη η̣ η̣ σαι

αι κα α αρ πον ^π η γαρ Ευ α εν ταυ τη

ε ξε λυ λυ θεν εκ του Πα α α α ρα

α δει ει ει σου ^π α α πα τη η του ο ο

ο ο φε ε ε ε ως ^π ηγ γι κενουν η

Σα μα ρει ει ει τις αν τλη σαι αι υ υ

υ υ δωρ ^π ην ι δων ε φη η ο ο

Σω ω τηρ ^π δος μοι υ υ υ δωρ πι ι ει ν

κα γω υ δα τος αλ λο με νου ου εμ πλη η

η η σω ω ω σε ^π και εις την πο

λιν δρα μου σα η σω ω ω φρωντοις ο χλοις α

νη η ηγ γει λεν ε ευ θυς ^π δευ τε

ι δε τε Χριστον τον Κυ ρι ι ον τον Σω

τη ρα τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η

μων

Ἦχος Δι.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

(Δ)

Επι το φρε αρ ως ηλ θεν ο ο ο

Κυ ρι ι ος η Σα μα ρει τις η ρω

ω ω ω τα τον ε ε ευ σπλαα α αγ

χνον πα ρα σχου μοι το υ υ δωρ της

πι ι ι στε ως και λη φομαι της

κο λυμ βη η η η θρας τα να α α μα

α α α τα α γαλ λι α σιν και λυ

τρω ω σιν ζω ο δο τα Κυ ρι ε ε δο

ο ο ξα α α σοι

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Δ)

Ο συ να ναρχος και συ να ι δι ι ος

Υι ος και Λο γο ος του Πα α τρος ε πι

την πη γην ε ε πε ε ε στη η πη

γη των ι ι ι α α μα α α των

και γυ νη εκ τη η ης Σα α α μα

ρει ει ας αν τλησαι υ υ δω ωρ πα

ρα α γε ε ε γο ο ο ο νεν ην

ι δων ε φη η ο Σω ω τηρ δος μοι

υ υ υ δωρ πι ι ειν και α πελ θου

ου ου σα φω ω νη η σο ον σου ου ου το ον

α α αν δρα η δε ως αν θρωπω

δι α λε γο ο με ε ε νη και αι αι

ου Θε ε ω λα θεινσπουδα α α α ζου

σα α ε ε ε λε ε ε ε γε ουκ

ε ε ε χω ω α α αν δρα και ο

Δι δα α σκα λο ος προς α αυ την α

λη θως ει ει ει πας ου ου ουκ ε ε ε

χω ω α α αν δρα πεν τε γα αρ ε

ε ε σχες και νυν ον ε χειρουκ ε ε

στι ι σου ου α α νη ηρ η δε ε πι

τω ρη μα α τι εκ πλαα γει ει ει σα

και εις την πο λινδρα α μου ου ου σα

τοις ο χλοιζε πε βο α λε ε ε ε γου

ου ου ου σα δευ τε ι ι δε ε τε Χρι ι

στον ος δω ρει ταιτω ω κο ο ο σμω το

με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε

ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Π α ρα το φρε ε ε αρ του Ι α α

κωβ ευ ρω ων ο Ι ι η η σους την

Σα α α μα ρει ει τι ι ι ι δα

αι τει υ υ δω ωρ παρ α αυ της ο

νε φε σι κα λυ υ πτων τη η η ην γην

ω του θα α α αυ μα α α α τος ο

τοις Χε ρου βιμ ε ποχου με νος πορ νη

γυ ναι κι ι δι ι ι ε λε ε γε ε ε

ε το π υ υ υ δωρ αι αι των ο

εν υ δα α σι ι την γη ην κρε μα

α α α σας π υ υ δωρ ζη η των ο

πη γας και αι λι μνας υ δα τω ω ων ε εκ

χε ε ε ων Δ ρ θε λωνελ κυ σαι ο ο ον

τως α αυ την Δ ρ την θη ρευ ο με ε ε

ε νην υ πο του πο λε μη η το ο ρος ε

ε χθρου Δ ρ και πο τι σασθαι υ δωρ ζων Δ ρ

την φλε γο ο με ε ε νη ην εν τοις α

το πη μα σι ι ι ι δει ει ει ει νως Δ ρ

(Π)

ως μο ο νος ε ευ σπλα αγχνος και αι

φι λα α αν θρωω ω ω προς

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος δὲ Πᾶ.

(Π)

και νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

Α α α α μην

(Μ)

ο δι α α σε Θε ο πα τωρ

(Π)

προ φη η η τη ης Δα α αυ ιδ

(Β)

με λω δι ι ι κως πε ρι σου προ ο α

(Δ)

(Β)

α νε φω ω ω νη η η η σε τω

(Π)

με γα λει α α σοι οι ποι η η σα α

(B)

αν τι ^π Πα ρε ε ε στη η Βα σι

(Π)

λι ισ σα α εκ δε ξι ω ω ω ω ν σου ^π

Σε ε γαρ μη τε ρα προ ξε ε νον ζω η ης

(B)

α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν ^π ο α

(Π)

πα τω ρ εκ σου ε ναν θρω ω πη η σαι ευ

δο κη η η σα ας Θε ε ε ος ^π

(B)

ι να τη η ην ε α αυ του α να α

(Π)

πλα α α ση η ει κο ο ο ο να ^π

(M)

φθα ρει σαν τοις πα α α α α θε ε ε ε

(Π)

σι ^δ και το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει

α λω ω τον ε ευ ρων π προ ο ο ο ο

(B)

βα α α α τον π τοις ω μοις α α α

να λα α βων τω Πα α α τρι ι

(Π)

ι προ ο σα γα α α γη π και τω ι

δι ω θε λη μα α τι ταις ου ρα νι αις συ

να α ψη η Δυ να α α α με ε ε

(B)

ε σι π και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον

Χρι ι στος Δ ο ε χων το με ε ε γα και

πλου ου ου σι ον ε λε ε ο ο ο ο

ος β λ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.
Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ

σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασιλευσε εν

ευπρειαν ενεδυσαστο ο ο

‘Ο Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ’ ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος τὰ Πληρωτικά καὶ ὁ Ἱερεὺς

τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.
Ἐκφώνησις· Εἶη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Βου.

(B)

Κ υ ρ ι ε α α νελθωνεν τω σταυ ρω **β λ** την

προ γο νι κην η μων κα τα ραν ε

(II)

ξη λειψας και κα τελ θων εν τω α δη **π ρ**

(B)

τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω

σας **β λ** α φθαρ σι αν δω ρου με νος **Δ**των αν

(II)

θρωπων τω γε νει δι α του το υμνουντες

(B)

δο ξα ζο ο μεν την ζω ο ποι ο ον και σω

τη ρι ονσου Ε γερσιν **β λ**

Στιχηρά του Πάσχα.

ᾠχος πλ. Α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ;

ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾷς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Δ̣ ο̣ ξ̣α̣ Πα̣ α̣ τρι̣ και̣ αι̣ Υ̣ι̣ υ̣ι̣ ω̣ και̣

α̣ γ̣ι̣ ω̣ Πνε̣ ε̣ ε̣ ευ̣ μα̣ α̣ α̣ α̣ τι̣ δ̣

Ω̣ ς̣ ω̣ φθης̣ ε̣ πι̣ γης̣ Χρι̣ στε̣ ε̣ ο̣ ο̣

Θε̣ ε̣ ος̣ β̣ λ̣ δι̣ α̣ φα̣ α̣ το̣ ον̣ οι̣ κο̣

νο̣ ο̣ ο̣ μι̣ ι̣ ι̣ ι̣ αν̣ δ̣ α̣ κου̣ σα̣

α σα η Σα μα α ρει ει τις του λο γου

σου του φι ι ι λα αν θρω ω ω που

κα τε λι ι πε το αν τλη η μα α ε πι

το ο ο φρε ε ε ε αρ και ε ε

ε ε δρα α α α με λε γου ου σα α

τοις εν τη η η πο ο ο ο λει

δευ τε ε ι δε ε τε κα αρ δι ι ο ο

γνω ω στην μη τι ου ου τος υ υ πα

α αρ χει ο προ σδο κω ω με νο ο ος

Χρι ι ι στος ο ε ε χων το με γα ε

ε ε ε λε ε ε ε ος

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ

αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην **δ**

Μ

ε σου σηστης ε ο ορ της **Δ** δι δα

σκοντο ος σου Σω ω τηρ **Δ** ε λε ε γο ον

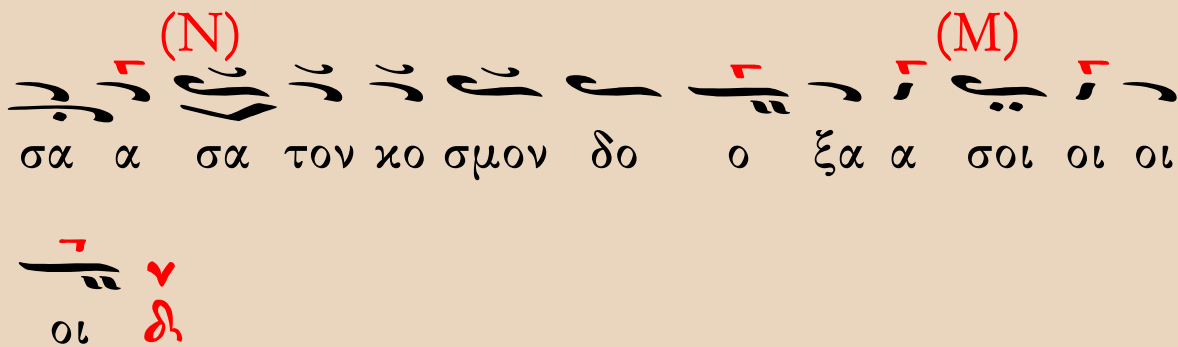
οι Ι ου ου ου δαι αι αι αι οι **δ**

πως ου τοσ οι δε ε γραμμα α τα **β** μη

με μα α α α θη η η η κως **δ** α

γνο ουν τε ες ο ο τι συ ει ει η η σο ο **(Δ)**

φι ι ι ι α **Δ** η κα τα σκευ α α

 σα α σα τον κο σμον δο ο ξα α σοι οι οι
 οι δ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν

ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γ Βου.

λ

(Δ)

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα

ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ

κυρίου μαθήτριάι καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι

νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι Δ

τοις Α πο στολοις καυ χω μεναι ε λε γον β

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι

στος ο Θε ος Δ δω ρου με νος τω κο

στω το με γα ε λε ος β

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν,
εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ
ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ π δι Γα.

(Γ)

Μ ε σου σης της ε ορ της δι ψω σαν μου

(Ν)

την ψυ χην Δ ε υ σε βει ας πο τι σο ον να

(Γ)

μα α τα **δ** ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η
 (N)
 σας **δ** ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι
 (Γ) (N)
 νε τω **δ** η πη γη της ζω ης Χρι στε ο
 (M)
 Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι **δ**

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον
 πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
 σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἀγίᾳ
 Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
 λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
 Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

(Π)

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε
 κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον
 πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις
 μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με
 νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο
 ο ος **π**

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ

πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐῖτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠδὴ α'.

ᾠχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τριάδα, θεαρχικὴν δοξάσωμεν, ταῖς ὑποστάσεσι,

μοναδικὴν δὲ φύσιν τῶν τριῶν, συναΐδιον σύνθρονον,
ἣν δυσωποῦντες λέγομεν· Σῶσον τοὺς πίστει σε
δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐχρίσθης, ὑπὸ Πατρὸς τῷ Πνεύματι, ἀγαλλιᾶσεως,
θεουργικῶ ἑλαίῳ ὁ Υἱός, καὶ βροτὸς ἐχρημάτισας,
καὶ τῆς μιᾶς Θεότητος, τὸ τρισυπόστατον ἐδίδαξας.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τὸ κάλλος, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, Μονὰς
τρισηλίου, τὰ Σεραφεῖμ οὐ φέροντα ὄραῖν,
συγκαλύπτονται πτέρυξι, καὶ τρισαγίοις ἄσμασιν,
ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφράστως, τὸν ποιητὴν γεγέννηκας, τῶν ὅλων
Πάναγνε, τῆς παλαιᾶς λυτρούμενον ἁρᾶς, τοὺς
βροτοὺς καὶ θανάτου φθορᾶς, καὶ διὰ σοῦ
ἐπέγνωμεν, ἓνα Θεὸν τὸν τρισυπόστατον.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐρώμην ἐξ ὕψους, τοῖς ἁγίοις τὸ πρὶν Ἀποστόλοις
σου, ὡς ἀπέστειλας Χριστέ, παρὰ Πατρὸς τὸν
Παράκλητον, τὴν μίαν ἐνέφηνας, φύσιν τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῷ Πατριάρχῃ, Ἀβραάμ ὅτε ὤφθης ἐν σχήματι,
ἀνδρικῶ τριττῇ Μονάς, τὸ ἀπαράλλακτον ἔδειξας,
τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ χαρακτῆρσιν, ἐν τρισὶν εἷς Θεὸς πιστευόμενος,
ἀπερίγραπτος σαφῶς, ἀπερινόητος ἅπασι, ῥῦσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Στοιχειωθέντες, τοῦ Υἱοῦ σου σοφαῖς εἰσηγήσειςιν,
ἐνικὴν καὶ τριλαμπῆ, τὴν θεαρχίαν δοξάζομεν, καὶ
σὲ μακαρίζομεν, τὴν Ἀειπάρθενον.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρισήλιε ἄκτιστε, καὶ ὁμοούσιε, Μονὰς
τρισυπόστατε, καὶ ἀκατάληπτε, τοὺς δούλους σου
οἴκτειρον, σῶσον ἐκ τῶν κινδύνων, ὡς Θεὸς
ἐλεήμων· σὲ γὰρ Κύριε μόνον, λυτρωτὴν καὶ
δεσπότην, κεκτῆμεθα βοῶντες· Γενοῦ ἡμῖν ἴλεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πολλαῖς περιστάσεσι, καὶ συμφοραῖς τῶν δεινῶν,
Παρθένε κυκλούμενοι, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν, αἰεὶ
περιπίπτοντες, μόνην σε σωτηρίαν, καὶ ἐλπίδα καὶ
τεῖχος, ἔχομεν Θεοτόκε, καὶ πρὸς σὲ κατὰ χρέος, ἐν

πίστει καὶ νῦν αἰτοῦμεν·

‘Ο α’ Χορός· Σῶσον τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ’· ‘Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπερούσιον Τριάδα, ἐν μονάδι Θεότητος, καὶ κυριαρχίαν, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ σε δοξάζομεν, ὡς ἀδιαίρετον φύσιν, ὡς ἀσύγχυτον, ὡς ἰσόρροπον, δόξῃ Θεὸ ἀκατάληπτε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μεριστὴν οὐσαν ἀφράστως, τοῖς προσώποις Θεότητα, καὶ ταυτιζομένην, ἅμα τῇ μιᾷ κυριότητι, ἀπεριόριστον, μόνην, ἀπερίγραπτον, ἀνυμνοῦμέν σε, τὸν Ποιητὴν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοῦς ὁ ἀναρχος τὸν Λόγον, ἀπορρήτως γεγέννηκε, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἰσοσθενὲς ἐκπεπόρευκε· καὶ διὰ τοῦτο Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων, Θεὸν καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ᾍπτανόμενος τοῖς πάλαι, τυπικῶς προκατήγγειλε, τὴν ἐκ σοῦ Παρθένε, σάρκωσιν ὁ Λόγος, ἀλλ’ ὕστερον, ἐπιφανεῖς τοῖς ἀνθρώποις κατ’ ἀλήθειαν,

Ὁ β' Χορός· τρισυπόστατον, μίαν ἀρχὴν ἐφανερώσε.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Συνέντες ἐκ πίστεως, τῆς παντουργοῦ Θεότητος, μίαν μὲν ἀπρόσιτον οὐσίαν, τρεῖς δ' ὑποστάσεις, ζωαρχικὰς συμφυεῖς, σέβομεν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναίδιον ὑπαρξιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὸ σέλας τρισήλιον, τῆς οὐσιώδους αἴγλης σου, λάμψον ἐνιαία μοι Θεότης, ἄκτιστε φύσις, καὶ φωτουργαία πηγὴ, πάσης φωτοδότιδος αὐγῆς, ἵνα κατοπτρίζωμαι, σοῦ τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὡς μόνον ὑπάρχοντα, δημιουργὸν τοῦ σύμπαντος, καὶ συνεκτικὸν καὶ κυβερνήτην, πάνσοφον ὄντως, καὶ τῆς ζωῆς χορηγόν, γνόντες σε βοῶμέν σοι πιστῶς· Δέσποτα τρισήλιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε φρούρησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεῶσαι βουλόμενος, τὸν πρὶν φθαρέντα ἄνθρωπον, ὁ δι' ἀγαθότητα Παρθένε, πλάσας καὶ δείξας, εἰκόνα θείας μορφῆς, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ, καὶ μίαν

τρισάριθμον,

‘Ο α’ Χορός· θεαρχίαν κατήγγειλεν.

’Ωδὴ ς’. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐνέφηεν, ὁ Πατὴρ ἐκλαλῶν τὴν υἰότητα, καὶ τὸ
Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ βαπτισθέντι ὁρώμενον· διὰ
τοῦτο μίαν, καὶ τριττὴν θεαρχίαν δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς εἶδέ σε, τρισαγίαις φωναῖς ἀνυμνούμενον,
Ἡσαΐας, ὑψηλοῦ ἐπὶ θρόνου καθήμενον, τὴν τριττὴν
ἐπέγνω, τῆς μιᾶς θεαρχίας ὑπόστασιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μετάρσιον, ὑψηλὸν Βασιλεῦ τρισυπόστατε, τὴν
καρδίαν, καὶ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων ἀνάδειξον, ἵνα
τῆς σῆς δόξης, θεωρῶμεν λαμπρῶς τὴν φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐξίωσε, μορφωθῆναι σαφῶς τὸ ἡμέτερον, ἐκ
Παρθένου, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὡς φιλόανθρωπος, καὶ
τῆς θείας δόξης, κοινωνοὺς τοὺς ἀνθρώπους
ἐποίησε.

Κάθισμα.

Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρα ἀγέννητον, τὸν δὲ Υἱὸν γεννητόν, καὶ

Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρὸς,
φρονοῦντες κηρύττομεν, ἀναρχον Βασιλείαν, καὶ
Θεότητα μίαν, ἣν περ δοξολογοῦντες, ὁμοφρόνως
βοῶμεν, Τριάς ὁμοούσιε, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν χρόνων ἐπέκεινα, καὶ πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐν
χρόνῳ ἐκύησας, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, θεάνθρωπον
Ἄχραντε· ὅθεν σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως,
πάντες ὁμολογοῦντες, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Τῆς
δόξης τῆς αἰωνίου,

Ὁ β' Χορός· πάντα ἀξίωσον.

ᾠδὴ ζ' . Ἐν τῇ καμίνῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὰς τεταγμένας, ἐπουρανίους φύσεις καὶ νοεράς,
τάξεις ὀρθοδόξως πάντες οἱ γηγενεῖς, ἐκμιμούμενοι
δοξάζομεν, μίαν Θεότητα, ἐν τρισὶν ἰσουργοῖς
ὑποστάσεσι. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥήσεις ἀγίων, Ὑποφητῶν σε πάλαι συμβολικῶς,
ένα τῶν αἰώνων πάντων δημιουργόν, προεδήλωσαν
ἀνέκφραστον, Θεὸν καὶ Κύριον, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ κατ' οὐσίαν, ἀθεώρητος Λόγος καὶ Παντουργός,
ῥφθης τοῖς ἀνθρώποις ἄνθρωπος ἐξ ἀγνῆς,
Θεομήτορος τὸν ἄνθρωπον, ἀνακαλούμενος,
Ὁ α' Χορός· πρὸς μετουσίαν τῆς Θεότητος.

Ῥδὴ η' . Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Φῶς μοναρχικὸν καὶ τριλαμπές, Οὐσία ἀναρχε,
κάλλος ἀμήχανον, ἐν τῇ καρδίᾳ μου οἴκησον, καὶ
ναὸν τῆς σῆς Θεότητος, φωτοειδῆ καὶ καθαρὸν,
δεῖξόν με κρίζοντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Ἀπὸ τῶν ποικίλων με παθῶν, Τριάς ἀμέριστε,
Μονὰς ἀσύγχυτε, καὶ τῆς ζοφώσεως λύτρωσαι, τῶν
πταισμάτων καὶ καταύγασον, μαρμαρυγαῖς σου
θεικαῖς, ἵνα φαντάζωμαι τὴν σὴν δόξαν, καὶ ἀνυμνῶ
σε τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, καὶ Λόγος
σύμμορφος, καὶ Πνεῦμα σύνθρονον, οὐσία δύναμις
ὑπαρξίς, ὑπερούσιε ἀνέκφραστε, μεγαλουργέ Τριάς
Μονάς, φρούρει τὴν ποιμένην σου ταῖς πρεσβείαις,
Ὁ β' Χορός· τῆς Θεοτόκου, ὡς φύσει

φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὅλην νῦν πρὸς σέ, κινῶ τὴν καρδίαν μου καὶ τὴν
διάνοιαν, καὶ τὰς διαθέσεις δέ, ψυχῆς ἀπάσας, καὶ
τὰς τοῦ σώματος, τὸν πλαστοουργὸν καὶ ῥύστην μου,
Μονάρχα τρίφωτε, καὶ βοῶ σοι. Σώσόν με τὸν
δοῦλόν σου, πειρασμῶν ἐκ παντοίων καὶ θλίψεων.
(δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὑψωσον ἡμῶν, καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, πρὸς σέ τὸν
Ὑψιστον, φώτισον ταῖς λάμπεσιν, ἀχράντοις
Πάτερ, Λόγε Παράκλητε, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
τῆς δόξης Ἡλιε, φωτοκράτορ, πάντοτε δοξάζειν σε,
τὸν μονάρχην Θεὸν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Σῶσον τοὺς εἰς σέ, πιστεύοντας Κύριε, καὶ
καταγγέλλοντας, ἀναρχον αἰδίδιον, οὐσίαν μίαν, τρία
δὲ Πρόσωπα, θεαρχικὰ καὶ σύμμορφα, τῆς
κυριότητος, καὶ τῆς θείας, δόξης σου ἀξίωσον, ταῖς
λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς
διορθωθὲν ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠή Γα.^φ

(Γ)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι

(Π)

ω και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι

(Γ)

Κ αι νυν και α α ει ει και εις

(Π)

τους αι ω ω ναστων αι αι ω ω ω νω ων

α μη ην

(Γ)

Δ γαλ λι α α α σθω ση η με

(Κ)

ε ρον φαι αι δρωσ ο ου ρα νο ο ο

(Γ)

ο ος και αι η η η γη ο τι Χρι

στος πε φα νε ρω ω ται ^(Π) σα ρ κου ου με νο ος

ω ως α α αν θρω ω ω πο ος ι να

τον Α δα μ ε ε ξα α α ρη ^(Γ) της κα

τα α ρα ς πα αγ γε ε ε νη και

θαυ μα στου ται θαυ μα α σιν εν Σα μα ρει

ει ει α προ ο ο σα α φι ι κο ο ο

με ε ε ε νο ος γυ ναι κι ι ι

δε ε Ε ξα α α α ρη υ δω ω ρ ζη η

η των ο νε φε λαι ς υ δα α σι πε ε

ε ρι ι βα α λο ο ο με ε ε ε νο ος

δι ο παν τε ε ς οι οι πι ι στοι προ σκυ υ

(N)

(Γ)

νη σω ω με εν **δ** τον δι η μα α ας

ε ε ε κου ου σι ι ι ως **κ** πτω

χε ευ σαν τα ε ευ σπλα α α αγ χνω

ω βου ου λη **γ**

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Δ**ι

(Δ)

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον
(Δ)

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν
(Δ)

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

(Δ)

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος: Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος: Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ΄.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν,
εὐσεβείας πότισον νάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ
ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

(Γ)

Μ ε σου σης της ε ορ της δι ψω σαν μου

(N)

(Γ)

την ψυ χην ε υ σε βει ας πο τι σο ον να

(N)

μα α τα ρ ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η

σας ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι

νε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε ο

Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι ρ

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦχος: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦχος: Ἀμήν.

Ἦχος: Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦχος: Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

(Π)

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε
 κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον
 πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις
 μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με
 νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο
 ο ος **π**

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ

σου καινῆ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορός· Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία

αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ

προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου

ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσεν τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ

ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ,
λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν
παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ
μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ
ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν
δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι
οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶϊ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι πρέπει σοι...

Ὁ α΄ Χορός Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γ Βου.
λ

(Δ)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκια.

Ἦχος δ΄

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γ Βου.

λ

(Δ)

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυγ

μα εκ του Αγ γε λου μα θουσαι Αι του

Κυ ρι ου Μαθη τρι αι και την προ γο

νι κην α πο φα σιν α πο ρι ψασαι

τοις Α πο στολοις καυ χω μεναι ε λε γον

ε σκυ λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι

στος ο Θε ος δω ρου με νος τω κο

στω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ΄.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν,
εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ

ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

(Γ)

Μ ε σου σηστής ε ορ της δι ψω σανμου

(N)

(Γ)

την ψυ χην **Δ** ευ σε βει ας πο τι σο ον να

(N)

μα α τα **Γ** ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η

σας **Δ** ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι

(Γ)

(N)

νε τω **Γ** η πη γη της ζω ης Χρι στε ο

(M)

Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι **Γ** ο

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστιν ὁ κράτος...

Ἔϊτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα
τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ

ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον, ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν Ἐγερσιν; ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. **Ταχὺ προκατάλαβε.**

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ τάφου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ δυναστείᾳ τῇ σῆ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθόν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθόν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα. Ἑτερον.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν Ἄδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι,

κιρναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

(Π) Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Εὐλογητοσ ει ει Κυρι ι ε

ε ε δι ι δα α ξο ον με ε τα

α α α δι και ω ω μα α τα α α σου

ων αγ γε ε ε λων ο δη η

η μο ος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε

ε εν τα του θα να α τουου δε ε

Σω τηρ την ι σχυν κα θε λο ο ον τα α

α και συν ε ε αυ τω ω το ον Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ωσαν

τα Α

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε και δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου και

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα

θως τοι οις δα α κρυ υ σι ιν Α ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε και

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δπρo σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις κ

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ο Σω

τη ηργαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα

τος Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο

ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι **κ** αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε **Δ** θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαι αι ε ε τε ε ε **κ**

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ε πα τε **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελθου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το αγ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ ταςφθεγγο με ε ε νου ου

ου τι με τα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος

ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι

ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα κ την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α Δ συν τοις Σε ρα

φειμ κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος

ει κυ υ ρι ε Δ

κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τω ναι ω ω ω νω ω ν α α μη η η ν κ

ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α α μ

α α μα αρ τι ι ι ας κ χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησπα ρε ε ε σχε ε ες Δ ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε

προς τα αυ τη ην δε ε ε κ ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος Δ

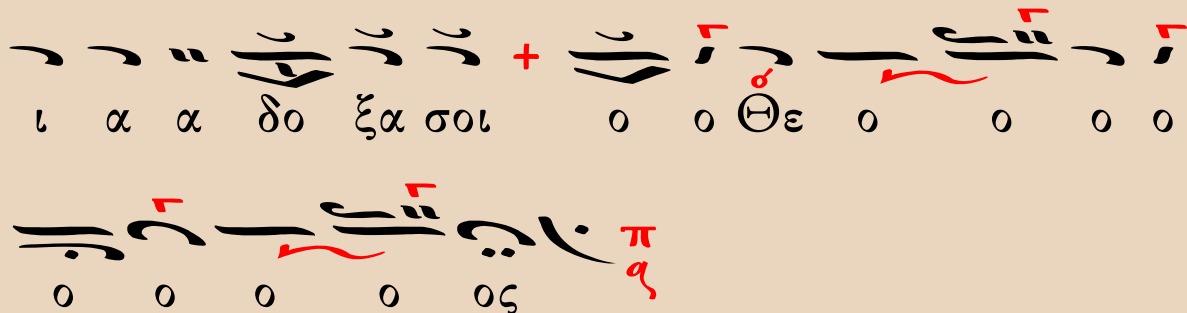
Α λ λη η λου ι ι α α α κ αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α

α δο ξασοι ο ο Θε ος Δ

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α κ

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠοντι ηὐλόγηταί σου...

ᾠον Χορός: Ἀμήν.

ᾠον Ἀναγνώστης τὴν ᾠον Ὑπακοήν (χῦμα).

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠον Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

ᾠον Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἄλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου.

ᾠον Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ᾠον Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

ᾠον Ἀντίφωνον Β'.

ᾠον Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυχῆς μου· Κᾠμοὶ γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ θεῖά σου ᾠοντα.

ᾠον Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος,

ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα,
ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἄντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδιά μου πρὸς σέ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ οὐδὲν
θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν πρὸς
χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργήν, ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρίας καὶ
σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ πατρῶα δόγματα,

Ὁ β' Χορός· ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. **(Δίς)**

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ᾧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,

Ὁ β' Χορός· ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμπρυνθω
μεν λα οι Δ Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α
σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην Δ και
εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος π
η μα ας δι ι ε βι βα σεν Δ ε πι νι κι
ον α α δο ον τας π (δὶς)
α

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἕξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας

καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ α΄

ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰώνιαν ζωὴν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομῆτορ πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. ᾠ Εἰρμὸς. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Δεῦτε πομπὴν καὶ νουνόουκ

πετρας ἀγορευομένην

ἀλλὰ φθαρσιν γῆν δὲ ἐκτα

φουομ βρησαντος Χρι στου **Δ** εν ω στερε ου ου

π (δὶς)
με θα **ρ**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ ἑστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος καὶ Εἶρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον
ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
πέρασιν Ἁγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν
ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἁγνή, χόρευε καὶ τοῦτον
ὡς Θεόν, ἄχραντε μεγάλυνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος.

Ἦχος δ΄. ‘Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, χορευέτω τὰ ἐπὶ γῆς· ὅτι Χριστὸς ἐκ Παρθένου, ἐπιφανείς ὡς ἄνθρωπος ἐρρύσατο φθορᾶς, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, τῷ ἰδίῳ θανάτῳ· θαύμασιν ἐκλάμπας δέ, γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὕδωρ αἰτῶν παρέχει τὴν πηγὴν, τῶν ἰαμάτων, ὡς μόνος ἀθάνατος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

‘Ὁ τῆς σοφίας χορηγὸς καὶ Δεσπότης, τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς ἐπιστάσης, ἐν ἱερῷ καθήμενος ἐδίδασκες, λέγων οὕτως ἅπασιν· Ἐρχεσθε οἱ διψῶντες, πίετε τοῦ νάματος, οὗ ἐγὼ νῦν παρέχω, δι’ οὗ ζωῆς ἐνθέου καὶ τρυφῆς, ἐπαπολαύσετε πάντες οἱ ἄνθρωποι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις
ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ὧ ποτισθεῖσα
δαψιλῶς βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκκληρώσατο,
αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος.

Ἦ Οἶκος.

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς
ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα· πῶς
γυναικὶ ὠμίλει ὁ Κύριος, ὕδωρ αἰτήσας, ὃ τὰ ὕδατα
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συνάξας, ὁ Πατρὶ καὶ τῷ
Πνεύματι σύνθρονος· ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν εἰκόνα
αὐτοῦ, αἰωνίως, ὡς ἀοίδιμος.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

Τοῦ Πατριάρχου Πατριάρχης πλησίον,
Θείου γέροντος, Ἀβραὰμ Νικηφόρος.
Δευτερίῃ Νικηφόρος εἰς Ἐδὲμ εὔρατο μοίρην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ μάρτυρες,
ἐν Λουτρῷ βληθέντες, τῆς θύρας ἐμφραγείσης
τελειοῦνται.

Ἦ ἁγία Μήτηρ μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς τέκνων

τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Ἱερομάρτυς Ἐρασμος, ὁ ἐν τῷ Χερμελίᾳ τῆς Ἀχρίδος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Αἱ διὰ τοῦ ἁγίου Ἐράσμου πιστεύσασαι τῷ Χριστῷ εἴκοσι χιλιάδες ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Στίχοι

Ὑδωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτόν, γύναι,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ὧ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως χρηματισάντων.

Στίχοι

Βασιλὶς τῶν πόλεων ἀγαλλιάσθω
Μνήμην τελοῦσα τῶν σοφῶν σου Ποιμένων.
Ταῖς τῆς σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Ε ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πα.

(Π)

ᾠδὴ Α'.

Α να στα α σε ως η

(Δ)

με ε ρα λαμ πρυ υ υν θω ω ω ω

(Π)

με εν λα α α οι Δ Πα α α α σχα α

Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α

εκ γαρ θα να α α του προς ζω ω ω η

ην και εκ γης προ ος ου ου ρα νο

ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο ο

Θε ε ε ος η μα α α ας δι ι

ε ε ε βι ι βα α α σεν

Ο β' χορός: ε πι ι νι κι ι ο ον α

α α α α δο ο ο ον τας

Ωδὴ Γ'. ε ευ τε πο μα πι ι ι ω

μεν και αι αι νο ον ουκ εκ πε τρα ας α α

γο ο ο νου τε ε ε ρα τουρ γου ου

(Π)

με νο ον **Δ** αλλ αφθαρσι ι ι ι ας πη

η η γη ην **Δ** εκ τα αφουομ βρη η σαν

τος Χρι ι στου **Δ** ε ε εν ω στε ρε ε

ου ου ου ου ου με ε ε ε θα **π**

Ωδὴ Δ'. (Π)

Ε

πι της θει ει ει ει

α α ας φυ λα α κης **Δ** ο ο ο

θε ε η γο ρο ος Α αβ βα α κου ου

(Δ) ουμ **Δ** στη τω μεθ η η μω ω ων και

αι αι δει ει ει κνυ υ υ υ υ τω **Δ** φα (Π)

ε σφο ο ρον α αγ γε ε λον **Δ** δι

α α α πρυ υ σι ι ω ω ως λε ε

γο ο ον τα α ^π Ση η με ε ρον ^Δ

(Δ) σω ω τη η ρι ι ι α α

(Π) τω ω ω κο ο ο ο σμω ^Δ ο τι α

α νε ε ε στη Χρι στο ος ως πα αν το

ο δυ υ υ υ υ να α α α μος ^π

’Ωδὴ Ε’. (Π) **Ο** ρ θρι ι σωμεν ο ο ο ορ

θρου ου ου βα θε ε ε ε ος ^π και αν

τι μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ μνο ον

προ σοι οι οι οι σω ω μεν τω ω Δε σπο

ο ο ο τη ^π και Χρι στο ον ο ψο

ο με ε θα ^Δ δι ι ι ι και αι ο (Δ)

σου υ νη η ης η η λι ι ι ον Δ

(Π) πα α σι ι ζω ω ω ην α α να

α τε ε ε ε ελ λο ο ο ον τα π

Ωδὴ ς'. (Π) Κ α τη ηλ θες εν τοις κα

(Δ) τω τα α τοις τη ης γης και συ υ νε τρι

(Π) ι ψας μο ο χλου ου ους αι αι ω

ω νι ι ι ουους Δ και το ο χους

πε πε ε δη η με ε ε ε ε νω

ων Χρι ι ι στε π και τρι ι η με ε ρος

π ως εκ κη ητους Ι ω ω να α α α α

(N) (Π) ας ε ε ε ξα α νε ε ε ε στη

η ης του ου ου τα α α α α φου ^π_α

(Π)

(Κ)

Ὠδὴ Ζ'.

Ο

παι αι αι αι δας ^κ_α ε εκ

(Δ)

κα μι ι ι νου ρυ σα α με ε νο

(Π)

ο ο ο ο ο ος ^δ_α γε ε ε νο ο ο ο με ε

νο ο ος α αν θρω ω ω πο ος πα α

σχειρι ως θνη η τος ^π_α και αι αι δι ι α

πα θουους το ο θνη το ο ον ^δ_α αφθαρ

σι ι ι ι α ας ^κ_α ε ε εν δυ υ υ υ

ει ει ε ε ευ πρε ε ε πει ει ει

α αν ^π_α ο μο ο ο νος ευ λο ο

γη η το ο ος τω ων πα α τε

ε ε ρωων **Δ** Θε ο ος και υ υ πε

ερ ε ε ε εν δο ο ο ο ξος **π**

(Π)

Ὦδὴ Η΄.

Α χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον **Δ**
(Π)

Α αυ τη η η κλη η η τη η

και αι α γι ι ι α α η

(Δ)

η με ε ε ρα α **Δ** η μι α των

(Π)

Σα αβ βα α α τω ων η βα σι ι λι

ι ις και αι αι κυ υ υ ρι ι

ι ι ι α **π** ε ο ορ των **Δ** ε ορ τη

(Δ)

η η η και αι πα νη η η η η γυ

(Π)

υ υ υ υ ρις δ ε ε ε στι ι ι ι πα α

νη η η γυ υ ρε ε ε ω ων π εν

η η η ε ευ λο γου ου ου με

ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους

(Μ)

αι αι αι ω ω ω ω να α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

ᾠδὴ α'.

Α

να στα σε ως η με ρα λαμ

πρυνθω μεν λα οι δ Πα α σχα Κυ ρι ου

Πα α σχα εκ γαρ θα να του πρως ζω ην δ

και εκ γηςπροσου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος

η μα ας δι ι ε βι βα σεν Δ δ

‘Ο β’ Χορός: ε πι νι κι ον α α δο ον

τας π ρ

‘Ωδὴ γ’ (Π) Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον Δ δ

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου

με νον π ρ αλλ α φθα ρ σι ας πη γην Δ δ

εκ τα α φουομ βρη σαντος Χρι στου Δ δ εν ω

στερε ου ου με θα π ρ

‘Ωδὴ δ’ (Π) Ε πι της θει ας φυ λα κης

ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ Δ δ στη τω

μεθ η μων και δει κνυ υ τω **Δ** φα ε σφορον **δ**

Αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα **π** **α**

ση μερονσωτη ρι α τω κο ο σμω **Δ** ο τι **δ**

α νε ε στη Χριστος ως παν το δυ υ ναμος **π** **α**

(II)

Ὠδὴ ε΄.

Ο

ρ θρι σω μεν ορθου βα θε

ος **Δ** και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ **δ**

σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη **π** και Χρι **α**

στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι

ον πα σι ζω ην α να τε ελ λοντα **π** **α**

(II)

Ὠδὴ ς΄.

Κ

α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις

της γης **Δ** και συ νε τρι φασμο χλους αι ω νι **δ**

ους κα το ο χους πε πε δη με ε νων Χριστε

καιτρι η μερος ^π ως εκ κητους Ι ω νας

ε ξα νεστης του τα φου ^π

^(Π)
Ωδὴ ζ'. **Ο** Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ

σα με νος γε νο με νος αν θρωπος ^π πα σχειως

θνη τος και δι α πα θους το θνη τον ^Δ α

φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ^π ο

μο ο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων

Θε ος και υ περ ε εν δο ο ξος ^π

^(Π)
Ωδὴ η'. **Α** ι ^χ νου μεν ευ λο ^χ γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον ^Δ

(Π)

Ἀ υ τη Η κλη τη η και α γι α η

με ε ρα ^Δ δ η μι α των Σαβ βα α των

η βα σι λις και κυ ρι α ^π ε ορ

των ε ορ τη ^Δ δ και πα νη γυ ρις ε

στι ι πα α νη γυ ρε ων ^Δ δ εν η ευ λο

(Μ)

γου μεν Χριστον εις τους αι ω να α α ας ^π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^ⲓ Δι.

(Δ)

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον ^ⲑ (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Αρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ηχος **Δ**ι.

Ε (Δ) λε η μων ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα

λει φοντο α νο μη μα μου

 πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου και α πο της α μαρ

τι ας μου κα θα ρι σον με

 τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

 οι μο νω η μαρ τον και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου **Δ** και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε **Β**

Γ δου γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφ

θην **Δ** και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με

ε μη τηρμου **Β**

Γ δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο

φι ι ασσου ε δη λω σας μοι **Β**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως.

Γ ⁷χ δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α ματ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σομαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφροσυνην αγαλλιασονται ο

στε ατεταπεινωμενα

Αποστρεψων το προσωπον σου α

ποτων αμαρτιων μου και πασαστας

ανομιας μου εξαλειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον

εν τοις εγκαιτοις μου

Μη απορριψης με απο του προσω

που σου και το πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησαπ εμου

Α ποδος μοι την αγαλλιασιν

του σωτηριουσου **Δ** και πνευματι η

γεμονικωστηριξον με **Β**

Α ιδαξω ανουμουςτας οδουςσου

και ασεβεις επισε επιστρεψου

σι **Β**

Ρ υσαι με εξαιματων ο Θεος ο

Θεος της σωτηριαςμου αγαλλια

σεται η γλωσσα μου την δικαιουνην

σου **Β**

Κ υριεταχειλημου ανοιξης

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν

τε τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ

με νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος

ουκ ε ξου δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ω συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο ο σχους και ε

λε η σον με ο Θε ος

Δ ⁷χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι Ταις των Α πο στο ο λων πρε

σβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη

θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων Α μην **ζ'** Ταις της Θε ο

το ο κουπρεσβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει

ψον τα πλη η θη των ε μων εγ κλη μα

των **Δ**

Ε ^χ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το πλη

θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λειψον το α

νο ο μη μα μου **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιστων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιστηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των χ

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειφον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ὠδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἢ νέα Ἱερουσαλήμ· ἢ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Τὸ αὐτό.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνος Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

Ὠ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν

ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη· σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτῳτε Δέσποινα.

Ἡ Καταβασία. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Ὁ Ἀ ἀ γ γε λο ος ε ε ε βο

ο ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η ᾠ̣ Δ Α α γνη η Πααρ

(Π)

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι

πα λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε

ε ᾠ̣ Δ ο σο ος Υι ο ος α νε ε

ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος ε ε εκ τα α α α φου π̣ ρ̣

(N)

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου ᾠ̣

(Π)

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρου ου σα α α λη ημ ^π η γαρ δο ο

ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε

πι ι σε ε α α α νε ε ε τει ει

λε ε χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ

υ υν και αι α γα α α α αλ λου

ου Σι ι ι ων ^(Δ) σου υ υ υ υ δε

ε α α α γνη η η η τε ερ που Θε

ε ο ο το ο ο κε ε ^(Π) εν τη

η Ε ε γερ σει του ου το ο ο ο ο

κουου ου ου σου ου ου ^π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

Ο Ἀγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα

ρι τω με ε νη Α γνηπαρθε νε χαι αι

ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε **Δ** ο σος Υι

ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα

φου **π**

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α

Ι ε ρου σα λημ **π** η γαρ δο ξα

Κυ ρι ι ι ου **Δ** ε πι σε α νε τει λε **π**

Χο ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων **Δ** συ υ

δε α γνη η τερ που Θε ο το ο κε **Δ** εν τη

ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου ου π ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾿Οτι σὲ αἰνοῦσι...

᾿Ηχος β'. ᾿Αρχεται ὁ α' Χορός.

᾿Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

᾿Ο β' Χορός, τὸ αὐτό.

᾿Ο α' Χορός· ᾿Αγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

᾿Ο β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

᾿Εξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

᾿Ηχος β'.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τῆς Σαμαρείτιδος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαμάρειαν κατέλαβες, Σωτήρ μου παντοδύναμε, καὶ γυναικὶ ὁμιλήσας, ἐζήτηεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὁ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγάσας ὕδωρ, Ἑβραίοις, ἦν πρὸς πίστιν σὴν ἔλαβες· καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐν οὐρανοῖς αἰωνίως.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. ᾿Ομοιον.

Μεσοῦσης παραγέγονας, τῆς ἑορτῆς φιλόανθρωπε, ἐν ἱερῷ καὶ ἐλάλεις· Οἱ δίψης ἔμπλεοι πρὸς με, ἔλθετε

καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ζῶν καὶ ἀλλόμενον, δι' οὗ
τρυφῆς καὶ χάριτος, ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου,
ἐπαπολαύσετε πάντες.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·
Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τέταρτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἶνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Πά.

(B)

(Π)

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

(B)

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ τωνου ρα α νων Δ αι

(Π)

νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

(B)

ι στοις π ρ Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

ω β λ

Α λ ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του **π** αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

(B)

εις α α αυ του **π** Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω **β**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Z)

Ζ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο **π** ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N)

(II)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

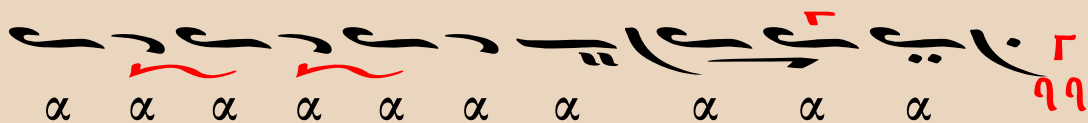
ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

(N)

(II)

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α π α α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

(B)

Ο Σταυρον υ πο μει νας και θα να τον

και α α να στασεκτων νε κρων παν το δυ

να με Κυ ρι ε δο ξα ζο μεν σουτην

Α να στασιν

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

(B)

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι

ας κα τα ρας η η λευ θε ρωσας η μας και

εν τω θα να τω σου τον την φυ σιν η

μω ων τυ ραν νη σαντα δι α βο λον

κα τηρ γησας εν δε τη ε γερ σεισου χα ρας

τα πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο

ω με εν σοι ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

(B)

Tω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο

δη γησον η μας ε πι ι την α λη θει

(II)

(B)

αν σου και ρυ υσαι η μας των πα γι δων

του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων

α να στη η σον η μας πε σον τας τη α

μαρ τι ι α εκ τει νας την χει ρα σου

φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη πρε σβει α των Α

γι ων σου

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

(Π) (B)
Tων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρι

σθεις μο νο γε νε ες Λο γε του Θε ου

(Π)
ηλ θες ε πι γης δι α φι λανθρω πι αν

(B)
αν θρωπος γε νο με νος α τρε επτως και

Σταυ ρον και θα να τον υ πε μεινας σαρ κι
ο α πα θης τη Θε ο τη τι α α να στας δε
εκ νε κρων α θα να σι αν πα ρε εσχες
τω γε νει των αν θρω πων ως μο νος παν το
δυ ναμος

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

ᾠχος πλ. Α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιξάν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῆ
Σιῶν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια,
τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ
ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν,
θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον
προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι
πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ
τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος,
αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ;
ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα
πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ
ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης·
καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ,
ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων·
Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Κ ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι
ω και α γι ι ω Πνεευ μα α α
τι

Η πη γη της ζω ω ω α αρχι

ι ι ας Ι η σου ους ο ο ο Σω τη

ηρ η η η η μων ε πι την πη

γην ε πι ι στας του πα τρι α αρχου

Ι ι α α κωβ πι ει ν ε ζη η η τει

ει υ υ υ δωρ πα ρα γυ ναι κο ος

Σα α α μα ρει ει τι ι ι ι ιδος της

(K)

δε το α α κοι οι νω ω νη η η τον

των Ι ου δαι ων προ ο ο σει ει που

ου ου σης ο σο φος δη μι ουρ γος με

το χε τευ ει α αυ την ταις γλυ κει ει

αι αις προσρη η η η σε ε ε ε σι

(Π)

μαλ λονπροσαι τη σιν του α ι δι ι

ου υ υ δα α α τος ο και λα

λου σα τοις πα σιν ε κη ρυ ξε ε εν ει ει

που ου ου σα δευ τε ι ι δε

ε τε των κρυ πτων γνω ω στη ην και Θε ε

ον πα ρα γε νο ο με νο ον σα αρ

κι ^Δ ρ δια το σωσαι αι τον α α αν

θρωω ω ω πον ^π

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Π̣α̣.

(Π)

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων α α α α μην ^π ρ

Α να στα α σε ω ως η με ε

(Κ)

ε ε ε ρα ^κ ρ̣ και λαμ πρυν θω ω με

(Π)

εν τη πα νη γυ υ υ ρει ^κ ρ̣ και αλ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα ^π ρ̣ ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι ^κ ρ̣ και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας Δ δ συγ χω ρη η σω ω

μεν πα α αν τα α τη Α α να στα

(Κ)
α α α σει π και αι ου τω ω βο η η

(Π)
η η σω ω ω ω μεν κ Χρι στο ος α νε

στη η εκ νε ε κρων Δ θα να τω ω θα α

να το ον πα τη η η η σας π και τοις

εν τοι οις μνη η μα α σι κ ζω ην χα α

ρι σα α με νος Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος δ λτος

(B)
Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψιστοις Θεω **βλ** και ε πι γης ει ρη

νη εν αν θρωποις ευ δο κι α **βλ**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν

σε προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α

λην σου δο ξαν **βλ**

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε Πα τερ παντο κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μο

νο γε νε ες Ι η σου Χρι στε και Α α

γι ον Πνευμα **βλ**

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κοσμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ας του κοσμου **β λ**

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη μενος εν δε ξι α του Πα τρος και ε λε

η σον η μας **β λ**

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πα τρος Α μην **β λ**

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γῆ σωσε καὶ αἰνεσω τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν

αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνα

νοσ ^β_κ

Καταξίωσον Κυριε ἐν ταῖς ἡ

μέραις ταύταις ἀναμάρτητους φυ

λαχθηναίη μας ^β_κ

Ευλογητός εἰ Κυριε ὁ Θε

ὁς τῶν Πατερῶν ἡμῶν καὶ αἰνε

τὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο

μα σου εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν ^β_κ

Γενοίτο Κυριε τὸ ἐλεός σου ἐφ

η μας κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι

σε ^β_λ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου ^β_λ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε

γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο ον

με ι ασαιτην ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^β_λ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου **β λ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θαφως **β λ**

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκου σι σε **β λ** Α γι ος ο Θε ος Α

γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος ε

λε η σον η μας **β λ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

πνευμα τι **β λ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτωναι ω νων Α μην **β λ**

Α ὑ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας ^χ
^β
^κ

Α α α γι ι ι ος ο Θε ε ο

ο ος ^Δ
^δ

Α α α γι ι ι ος ι σχυ υ ρο ο

(Δ)
ος ^Δ
^δ

Α γι ος α θα να α το ος ε ε λε

(B)

η σον η η μα α α α ας ^χ
^β
^κ

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

η μων ^βκα ^λθε λων γαρ τω θα να α

τω τον θα να τον ^Δτο ^δνι κος ε δωκεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ο ος ^β^λ

Τοῦ αὐτοῦ.

^ξΗχος ^λτος ^ξΒου

^(B)
^Δο ξα α σοι τω δει ει ει ξαν τι το

^(Δ)
ο φως Δο ξα α ε εν υ υ ψι ι ι

^(M)
στοι οις Θε ε ω ω ^zκαι ^λε πι γης ει

^(B)
ρη η η νη η ^zεν α ανθρω ω ποις

ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι α

^β
α ^λ

Υ ————— **(Δ)**
μνουμε εν σε ε ευ λο γου με εν σε

— — — — — **(Δ)**
προ σκυ νου μεν σε ε δο ξο λο ο

— — — — — **(Δ)**
γου ου ου ου ου με ε ε εν σε **(Δ)**

— — — — — **(B)**
ευ χα ρι στου με εν σοι **(B)** δι α την με

(B) — — — — — **(B)**
γα α α λη ην σου δο ο ο ο ο ξα

(B)
αν **(B)**

(Δ)
Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ **(Δ)**

— — — — — **(Δ)**
ε που ρα α α νι ι ι ε ε

(B)
Θε ε ε ε **(B)** Πα τε ρ πα αν το ο

(B) — — — — — **(B)**
κρα α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο

(M)
νο γε ε νες **(M)** Ι η σου Χρι ι στε ε και

(B)

Α α α γι ο ον Πνε ε ευ μα

α β λ

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος

ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ο Υι

υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο αι

(Δ)

αι αι ρω ων την α α μα αρ τι ι

ι α α αν του ου ου κο ο ο ο ο

(M)

(B)

σμου ε λε ε η η σον η η μα ας

ο αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι

ι ι ι α ας του ου κο ο ο ο ο σμου

ου β λ

Π ρο σδε ε ξαι την δε η η σιν η η μων (Δ)

ο κα θη με ε νο ος εν δε ξι ι

α α α α α του ου Πα α α τρος

(B) και ε λε ε ε η η η σο ον η

η η μας β λ

Ο τι συ υ ει μο ο νος Α

γι ι ος (Δ) συ ει μο νος Κυ ρι ι ο

ος (M) Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο (B)

ο ξαν Θε ε ου ου ου Πα α α τρο

ος Α α α μην β λ

Κ αθ ε κα α α α στην η με

(Δ)

ε ραν ε ευ λο ο γη η σω ω ω σε

(B)

και αι νε ε ε σω το ο νο ο ο μα α

(Δ)

α σου ου ^β εις τον αι ω ω ω να α

(B)

και εις τον αι ω ω να α του ου αι αι

ω ω ω ω ω νο ος ^β

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

(Δ)

ε ^β εν τη η με ρα α α τα α αυ

τη η ^{z'} α να μαρ τη η του ους φυ υ

(B)

λα α χθη η ναι αι η η η μας ^β

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

(Δ)

ε ε ε ε ο Θε ε ος ^β των Πα τε

ε ε ε ρων η η η μων **Δ** και αι αι αι αι

αι νε ε τον **Δ** και δε δο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο μα α α σου ου **Δ** εις τους

(B) αι ω ω να ας Α α α μην **β λ**

Γ ε ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε
(Δ)

το ε ε λε ε ος σου ου ου ε

εφ η η η μας **Δ** κα θα πε ερ η η λ

(B) πι σα α με ε ε εν ε πι ι σε ε **β λ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε **β λ**
(Δ) **(B)**

δι δα ξο ο ον με ε ε τα α α δι και

ω μα α α τα α α σου ου **β λ**

Κ υ ρ ι ι ε ε κα α τα φυ υ γη (Δ)

ε γε νη η η θη ης η η η μιν Δ

(B) εν γε νε ε α α και αι αι γε ε νε

ε ε α Ε γω ω ει πα α α Κυ (Δ)

ρι ι ε ε ε ε ε ε λε ε η η

η σο ο ο ο ον με ι ι α α Δ

(B) σαι αι την ψυ χη η η ην μου ου ου

ο ο τι η μα αρ το ο ον σοι οι Β

Κ υ ρ ι ι ε προ ος σε ε κα α α τε

ε φυ υ υ γον δι ι δα α ξο ο ον (Δ)

με ε του ποι ειν το ο θε ε λη Δ

μα α α σου ου ου ο τι συ υ ει
(B)

ει ο Θε ε ο ο ος μου ου
β λ

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω η

ης εν τω φω τι ι ι σου ο ψο
Δ δ

ο ο με ε θα α α φως
β λ

Π α ρα τει ει νο ον το ε ε λε ε

ο ο ος σου ου ου ουτοις γι ι νω ω σκουου

ου σι ι ι ι ι σε
β λ

Α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α
β λ

γι ι ο ο ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ι
(Δ)

ο ος α θα να α τος ε ε λε ε η η
(B)

η σο ον η η η μας

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και αι

(Δ)
ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι

(B)
ω ω νω ων Α α α μην

Α γι ι ο ος α θα να α τος ε ε

λε ε η η η σο ον η η η μας

Α α α α α α α α α α α

(M)
α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

(M)

Handwritten musical notation with red accents and a series of '1' characters below.

Handwritten musical notation with red accents and a series of '1' characters below.

(II)

(B)

Handwritten musical notation with red accents and a series of '1' characters below.

Handwritten musical notation with red accents and a series of '1' characters below.

Handwritten musical notation with red accents and a series of '1' characters below.

Handwritten musical notation with red accents and a series of '1' characters below.

(Δ)

Handwritten musical notation with red accents and a series of 'u' characters below.

Handwritten musical notation with red accents and a series of 'u' characters below.

(B)

Handwritten musical notation with red accents and a series of 'u' characters below.

Handwritten musical notation with red accents and a series of 'u' characters below.

Handwritten musical notation with red accents and a series of 'u' characters below.

χα α α γα α α με ε α θα α α

να α α το ο ος β λ ε λε ε ε ε

ε ε ε η η η η η η η σο

ο ο ο ο ο ον η η η η η η η η

μα α α α α α α α α α α α

α α α α ας β λ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

η μων β λ κα θε λων γαρ τω θα να α

τω τον θα να τον Δ δ το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ο ο ος

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φως Δο ο ξα α εν υ ψι ι ι

στοι οι οις Θε ε ε ω ω και ε πι ι

γης ει ει ει ρη η η η η νη εν

αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι

ι ι ι α

(M)

(Δ)

μνου ου με εν σε ευ λο γου

(M)

(K)

με εν σε ε προ σκυ νου με εν σε δο ξο ο

λο ο ο γου ου με ε εν σε ^(M) εϋ

χα ρι στου ου ου με ε εν σοι ^(Δ) δι

α την με γα λην σου ου ου δο ο ο

ο ο ξαν ^(Δ) δι

Κ υ υ ρι ι ε ε ε βα σι ι λευ

ε που ρα α α νι ι ε Θε ε ε Πα

τε ερ πα αν το ο ο κρα α α α τος ^(Δ) δι

[♂] Κυ υ ρι ι ε ε Υι ε μο νο

ο γε ε ε νες ^(M) ^(Δ) Ι η σου ου Χρι ι

^(Δ) στε ^{γγ} και Α γι ο ο ον Πνε ε ε

ε ευ μα ^(Δ) δι

Κ υ υ ρι ι ε ε ε ο Θ ε ε ο ς **Δ**

ο α μνο ο ο ς του Θ ε ε ου ο ο

ο Υι ο ο ο ς του ου Πα α τρο ο ς

ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι

ι αν του κο ο ο ο σμου ε λε η η

σον η η μας ο αι αι αι ρω ω ω ν

τας α μαρ τι α ς του ου ου κο ο ο

ο ο σμου **Δ**

Π ρο ο σδε ε ξαι την δε η η σιν η η

μων ο κα θη με ε νος εν δε ε

ε ξι α α α του ου Πα α τρο ο ς

και ε λε ε η η η σο ον η η

η μας

Ο τι ι συ ει μο νο ος Α γι ι ο

ος συ ει μο νο ος Κυ ρι ι ο ος Ι

η σους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα τρο ο ος Α α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ρα αν

ε ευ λο ο γη σω ω σε και αι αι αι αι

νε ε ε σω το ο ο νο ο μα α

α σους εις τον αι ω ω ω να

και εις τον αι ω να του ου ου αι αι

ω ω ω ω ω νος

Δ
δ

(N)

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι

(Δ)

ε ε εν τη η με ρα α τα α αυ

τη α να μαρ τη η η τους φυ

υ λα χθη η η η ναι αι η η η

μας

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε

ο Θε ε ος τω ω ων Πα τε ε ε

ρω ων η η η μων και αι αι αι νε

ε τον και δε ε δο ο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο ο μα α α σου εις τους

αι ω ω ω να ας Α α α μην Δ

Γ ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι

ε Δ το ε λε ο ο ος σου εφ η η

μας Δ κα θα α α περ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι σε ε Δ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε

δι δα α ξο ο ον με ε τα δι και ω ω

μα α α τα α α α σου Δ

Κ υ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη Δ

ε γε νη η η θης η η μιν Δ εν γε

νε α και αι γε νε ε α Δ Ε γω (M)

ει πα α Κυ ρι ι ε (Δ) ε ε ε λε

ε η η σο ο ον με Δ ι α α σαι

την ψυ χη η η ην μου Δ ο τι η η

η μα αρ το ο ο ο ον σοι Δ

Κ υ ρι ε ε προς σε κα τε φυ

υ γο ον Δ δι δα α ξο ο ον με ε Δ του

ποι ει ν το ο θε λη η μα α α α σου ου ο (N)

(Δ) τι συ ει ο Θε ο ο ο ο ος μου Δ

Ο τι ι πα ραι σοι πη γη ζω ω

ης εν τω ω φω ω τι ι ι σου ο

ψο ο ο με ε θα α φω ως Δ

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο

ος σου ου ου τοις γι νω σκου ου σι

ι ι ι ι σε **Δ**

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος **Δ** Α γι

ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι

ο ος α α θα α να α τος ε λε ε η

η σον η η μας **Δ**

Ω ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω **Δ** και

Α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α

τι **Δ**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **Δ** και ει εις

του ους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω

νων Α α μην Δ δ

Α γι ι ο ος α α θα α να α

τος ε λε ε η η σον η η μας Δ δ

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

η μων β λ κα θε λων γαρ τω θα να α

τω τον θα να τον Δ δ το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ο ος β λ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

(Π)

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοιους εν τοιους

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔηχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

ϸ οι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι...

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

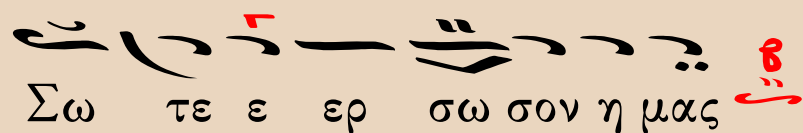

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

(Δ)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

 Σω τε ε ερ σω σον η μας

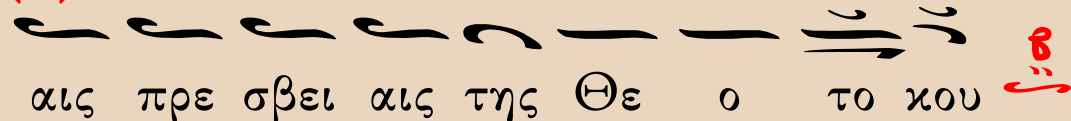

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ΄. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

(Δ)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

 Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι

ἡμᾶς.

(Δ)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν
πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

(Δ)

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν ^β σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας ^β σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας ^Δ Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος ^β συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...”

Ἄντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(Π)

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π̣

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἀργόν. Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

(Π)

(Κ)

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α

α α α να α α α θα να α το ον

πα α α α τη η η η η η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι οις ε

ε ε ε εν τοι οις μνη η η η

η η η μα α α α α α α σι ι

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος π

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ
πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε ν Εκ κλη η η η η η σι ι αις ευ λο

γει ει τε τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη

γων Ι σρα ηλ Σω ω ω σον η μα ας Υι

ε ε ε ε ε Θε ε ε ου ο α

να στα α α ας εκ νε ε κρων ψα

α αλ λοντα α α ας σοι Α αλ λη η η

η η η λου ου ι ι ι α

Ἀπολυτίκια.

ᾠχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γ Βου.

(Δ)

κ

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα

μα ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ

Κυρίου μαθήτριάι καὶ τὴν προγονικὴν

ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι

τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον

ἔσκύλευται ὁ θάνατος ἠγέρθη Χριστὸς

— — — — — Δ — — — — —
στος ο Θεος δωρου με νος τω κο

— — — — — β — — — — —
στωτο με γα ε λε ος

Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν,
εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ
ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ π δ — — — Γα.

(Γ)

Μ ε σου σης της ε ορ της δι ψω σανμου

(N)

(Γ)

την ψυ χην ε υ σε βει ας πο τι σο ον να

(N)

μα α τα ο τι πα σι Σω τηρ ε βο η

σας ο δι ψων ερ χε σθω προς με και πι ι

(Γ)

(N)

νε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε ο

Θε ος δο ο ξα α σοι δι

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας

παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν] **Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.**

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου
καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής,
Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος·
Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην
δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος λ δ — — — — — Γα.

(Γ)

Ε ι και εν τα φωκατηλθες α α θα να

τε **Γ** αλ λα του Α δου κα θη λεςτην η δυ

(Ν)

να μιν **Γ** και α νεστησως νι κη της Χρι

στε ε ο Θε ος **Δ** γυ ναι ξι Μυρο φο ροις

(Γ)

φθεγξα με νο ος Χαι ρε τε **Γ** και τοις σοι οις

(Ν)

Α πο στολοις ει ρη νηνδω ρου με νος **Δ**

ο τοις πε σου σι πα ρε ε χων α να στα
(M)
σι ι ι ι ν ρ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η
η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρι ι ι ε ε ε
Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν
Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η
η η σο ο ν ς

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος **Δ** Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος **Δ** Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας **Δ**

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Α α γι ι ος Α θα α να τος **Β**

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας **Δ**

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Δ Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Δ Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α

θα α να τος β ε λε η σον η μα

α ας Δ

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ) Δ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος β ε λε η σον η η μας Δ

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος Ι

σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος Α θα να τος **Β**

ε λε η σον η η μας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ι ος Α θα να τος **Β** ε λε η

σον η η μας **Δ**

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γ ι ο ς Ι σ χ υ υ ρ ο ς Α γ ι ι ο ς

Α θ α ν α τ ο ς ε λε η σ ο ν η μα

α α ς

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)

Η ε ε Δ υ υ υ ν α α α μ ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γ ι ι ι

ι ι α α α γ ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο με ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ς ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υ ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θ α α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α
1 1 1 1 1 1 1 2 2 2

0 0 α α α α α α α α α
1 1 2 1 0 0 0 0 50 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0
⊕ ε

50 0
Δ

α α α α α α α α α α
A

1 1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

1
α α

1
α α

α α α α α α α α α
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 2 2 2

1 I 50 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
α α

0
α α

ο ος

Α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον ρη τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(N)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις Γ
99

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. ᾠχος δ΄.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ

πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρῶν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺ μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠὔπορεϊτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος   Δι.

(Δ)

Α

λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ου ου ι

α α α α α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἐο α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι ο ι ο ι (Π)

οι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἐο β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ἐο α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α (Π)

α α α α α α α α α α

(Δ)
α α α α α α Δ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι

(Δ)
ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι

ι ιμ Δ μυ στι κως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι τη η η η η η η η

η η η η η η ζω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω **Δ** Τρι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι

(II)

σα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α ο

(B)

ον υ μνον προ ο σα α α α α α α υ

μνο ο ον προ ο σα α α δο ο ον τε ες

(M)

(Δ)

πα α σαν την βι ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω τι κη

η η η η η η η η η α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι με ε ρι

μνα α α α α α α αν

ω ω ω ω ω ως το ον Βα α σι ι

ι το ον βα α σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε υε ε ε ε χε ε χε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε βασι λε ε α α α α α α α Δ

(B)

των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο με ε ε νοι οι β λ

(Δ)

Τ αις Α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αι αις Δ α ο ρα τως

δο ρυ φο ρου με νον τα α α α α α ξε

σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Δ Αλ λη λου

ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α Δ

Ἄλλο ἑτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο (Δ) ι τα α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε (Π)

ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε (Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ι μ δ μ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ (Π)

μυ υ υ σι ι κω ω ως π ε ι κο (Ν)

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ε ι κο νι (Β)

(M)

ι ζο ον τε ες και αι αι αι τη η η

(Π)

η η η η η η η η η η η

(M)

η η η η η η η η η η η ζω

(Δ)

ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι

(N)

ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α

α α α α α α α α α

(Δ)

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ υ μνο ο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες **(N)** πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν **(Δ)** την βι ω ω ω ω ω

τι ι βι ω ω τι κη η η η η η η ην

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε θα με ε ε

ε ε ε ε ρι μνα α α α α α α αν **(Δ)**

(Ω) ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε **(Π)**

ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε **Δ** βα σι ι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε **Δ** υε ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α **Δ** των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

(M)

ο ο με ε ε νοι οι **β**

(Δ)

Τ αις Α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι

αγ γε ε λι και αι αι αι αι αις **Δ** α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως **ν'** δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ι ν Δ δ Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α

α Δ δ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **ⲉⲟⲩ** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **ⲉⲟⲩ**

η ρη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου **ⲉⲟⲩ** Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος **ⲉⲟⲩ** στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε **ⲉⲟⲩ**

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α
γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι
ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου
Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε
ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ
γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ
στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ

ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α’ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β’ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

‘Ο Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

‘Ο α’ Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὠσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὠσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο α’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

‘Ο β’ Χορός· Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α̣.

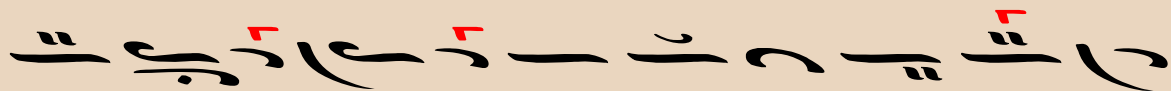
(Π)

Ο Ἀ ἀγ γε λο ος ε ε ε βο
ο ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω
ω με ε ε νη η Δ Δ Α α γνη η Πααρ

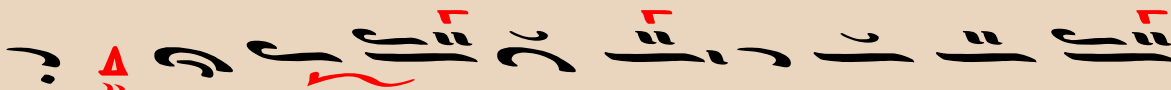
(Π)

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι

πα λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε

ε ο σο ος Υι ο ος α νε ε

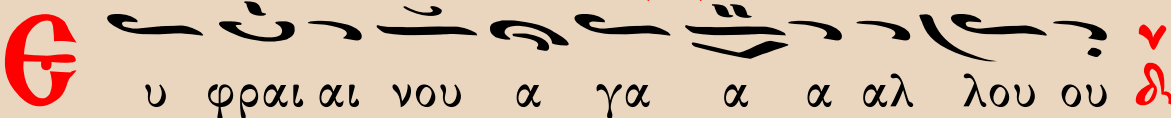

ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος ε ε εκ τα α α α α φου

(Ν)

υ φραι αι νου α γα α α αλ λου ου

(Π)

η θει ει ει α α πυ υ λη η τουου

φω ω ω το ος ο γαρ δυ υ νας

εν τα α α φω ω ω ω Ι ι η

η σου ους α α α νε ε ε τει ει λε ε

λα α αμ ψα ας η η λι ι ι ι ου ου

(Δ)

φαι δρο ο ο ο ο τε ε ε ε ε ρον

(Π)

και αι αι αι αι του ους πι ι ι στου

ου ουους πα αν τας κα α τα αυ γα

α α σα ας θε ο ο χα α ρι τω

τε ε Δε ε ε ε ε σποιοι οι οι να

α χ α α π

Κοινωνικὸν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι

(Δ)

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

(Π)

ω ω ω ω ω ω ω ω μα α α

(Μ)

α α α α α α π α α α α

(Δ)

α α α α α α α α α α α α α

α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

(N)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

(Δ)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σωμα

α Χρι στου ου ου ου ου ου ου με τα

λα α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α με τα α λα α α α

α α α α α α α α α α κ

(N) α α α α α α α α α α α

α α α βε ε ε ε ε ε υε ε με

τα λα α βε τε ε υε ε ε ε ε ε ε

ε πη η γη η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

η χη η η η η η η η η η η η

η πη γη ση α α α α α α

α α α α α γα α α α α α α

γα α α α α α α α α α α θα

να α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α θα να α του γε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ευ σα α α α γε ε ευ σα σθε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ τὴν Θείαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ π ρ Πά.

(Π)

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω ρ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνημαασι ^π ζωωηνχαρισααμενο

οοοοο ^π οος

‘Ο Ίερεύς: Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β’ Χορός: Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος ^{Δι.}

(Δ)

Π ληρωθητω το στομα ημων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ^Δ ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ^Δ ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστηριωσιων τηρη

σον ημας εν τω σωαγιασμο

λην την ημεραν μελεταν την δικαιο

συνησους Αλληλουια Αλλη

λουια Αλληλουιααα

Ὁ Διάκονος· Ὅρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

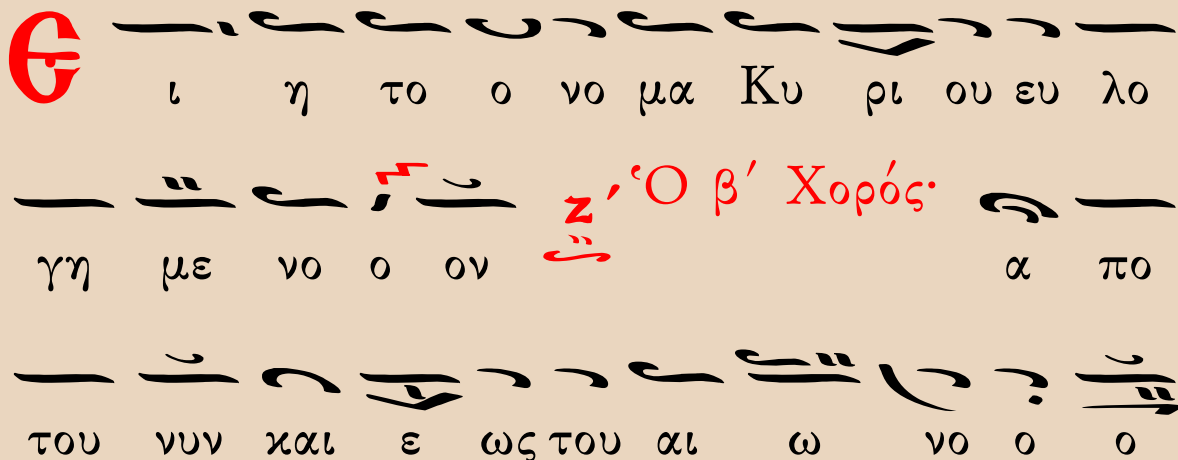
Ἦχος Δι.

(Δ)
Ε ιητοονομα Κυριου ευ

λογημενον απο του νυν και εως

του αιωνος (δὶς)

(Δ)

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου,
Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός... Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

(Π)

Χ̣ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω Δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με

νος Δ̣

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος π̣

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός

μου, ἔμεγαλύνθησιν σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ

δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρύησεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἠώσῃ
χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἵτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β'.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ

τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλασεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολειθῆτε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ

Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ
καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·
ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς
μου. Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς
μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.
Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ'
παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι
παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς
πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου
ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν
ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ
καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις

αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι
παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς
αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,
καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;
Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με
ἐνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν
δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ'
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν
στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην
ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος

τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοιμάσεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοιμάσε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἀσὺέθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἑστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι δὲ τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Π̣α̣.

(Π)

Ἡ ε ε Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ^π ε κε ε ε ε κρα α α ξα α

προ ο ο ος σε ει σα α κου σο ο ο ον

μου ^π ει σα κου σο ον μουου Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε ^π Κυ ρι ε ε

κε κρα ξα προς σε ει σακουου σο ο ον

μου ^κ προσχεστη φω νη η η τη ης δε η

η η σε ω ω ω ως μου ^π εν τω κε κρα

γε ναι με προς σε ει σα α κου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ε ε ε ^Δ

Κ α τευ θυν θη η τω η προ σε ευ χη

η η μου ^κ ως θυ μι ι α α α μα

α ε ν ω ω πι ο ο ο ον σου π ε παρ

σιςτων χει ρωνμου θυ σι α ε σπε ε ρι ι

ι νη η η ει σα κου σον μου ου Κυ ρι

ε ε ε Δ δ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

(II)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου κ α

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι ι αις κ α

Κυν αν θρωποιςερ γα ζο με ε νοις την
α νο μι αν **Δ** και ου μη συνδυ α σω με
τα των εκ λε κτων αυ των **κ**

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λεγ ξει με **Δ** ε λαιον δε α μαρτω
λου μη λι πα να τω την κε φα λη ην μου **κ**

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη
σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των **κ**

Ακου σον ται τα ρη μα τα μου ο
τι η δυν θη σαν ω σει πα χοςγης ερ ρα

γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθητα ο στα

αυ των πα ρα τον α α δην ^κ_α

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι

οφθαλμοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε

λης την ψυ χη ην μου ^κ_α

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε

στη σαν το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των

ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ^κ_α

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α

μαρτω λοι ^Δ_δ κα τα μο νας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε ελ θω ^κ_α

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην **κ**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγγε λω **κ**

Ε ν τω εκ λειπειν εξ ε μου το πνευμα

μου **Δ** και συ ε γνωστας τρι βους μου **κ**
(K)

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο
(Π)

μην ε κρυψανπα γι δα μοι **κ**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον **Δ** και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με ^κα

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^κα

^(Κ)
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ^(Π)

πα ^{ν'} ^α Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

^α
εν γη ζω ωντων ^κα ^α

^(Κ)
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε ^(Π)

τα πει νω θην σφο δρα ^δ ^κα ^α

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με ε ε ^κα ^α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Π)

^π_α **Δ** ι α του τι μι ου σου Σταυρου ου

Χρι ι στε ^κ_α δι α βο ο λο ον η

η η η η σχυυ υ υ νας ^π_α και δι

α της Α να α στα σε ω ω ω

ω ως σου το ο κε ε εντρον της α μαρ τι

ι ας η ημ βλυ υ υ νας ^(Κ)_π και ε σω

σας η η μα α ας ^{ν'}_α εκ των πυ λω

ων του θα να α α α του ^(Π)_κ δο ξα ζο

μεν σε ε Μο νο ο ο γε νες ^Δ_δ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

^π_α **Ο** την Α να στα σιν διδουστω γε νει

των α αν θρω ω ω πων ^κ_α ως προ βα α τον

ε πι σφα γη ην η η η η χθη ^π_α ε φρι ^(K)

ι ξα αν του ου τον οι α αρ χον τες του

Α α α α δου ^κ_α και ε πηρ θη η σαν πυ ^(Δ)

υ λαι ο δυ υ υ υ νη η η η ραι ^π_α ^(Π)

ει σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευστης δο

ο ο ξη ης Χρι ι ι στος λε ε γων τοις ^(K)

εν δε σμοι οις Ε ξε ε ελ θε ε ε

ε τε ^κ_α και τοις εν τω σκο τει α να κα ^(Π)

λυ υπτεσθε Δ δ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

π α Μ ε ε ε γα α α θα α α α αυ

μα π α ο των α ο ο ρα των Κτι

ι ι στης κ α δι α φι λαν θρω πι ανσαρ κι

πα θων Δ α νε στη ο ο α α θα

α α α α να α α α τος (K) π α Δευ τε πα

τρι αι των ε θνω των του τον προ ο σκυ νη

η η η σω ω ω μεν (Δ) κ α τη γαρ αυ του ρ

ευ σπλααγ χνι ι α ε εκ πλα α α νη (Π)

ης ρυ σθεε ε εν τες ^π εν τρι σιν υ

πο στα σε σιν ε να Θε ον υ μνειν με ε

μα θη η κα μεν ^Δ _δ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

^π _α **Θ** σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προ σφε ρο

μεν σοι τω α νε σπε ε ε ρω ω φω ω

τι ^κ _α τω ε πι τε λει των αι αι ω ω ω

νων ^Δ _δ ως εν ε σοπτρωδι α σαρ κο ο ος

λα αμ ψαν τι ι ι τω κο ο ο ο σμω ^π _α

και με χρις Α α δου κα τελ θο

ο ο ον τι και το ε κει σε σκο ο

(K)

τος λυ υ σα α αν τι και το φως

της Α να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι δει

(Π)

ει ει ξα α α αν τι φω το δο τα Κυ

ρι ε δο ο ο ξα σοι

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

ον αρχη γον της σω τη ρι ας

(K)

η μων Χριστον δο ξο λο γη η η σω

(Δ)

ω ω ω μεν αυ του γαρ εκ νε κρων α

(Π)

να α στα α αν τος κο ο σμο σε κ πλα α α νης

σε ε σω ω ω σται π και αι ρει χο ρο

ος Α αγ γε ε ε λων κ φε ε ευ γει ει

δαι μο ο ο νων πλαα α α νη π Α δαμ

πε σων α νι ι στα α ται δι α α βο

λο ος κα τη ηρ γη ται Δ δ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

π α Ο ι της κου στω δι ας ε νη χουν

το υ πο των πα ρα α νο ο ο μων κ Κα
(Δ)

λυ ψα τε Χριστου την Ε γε ερ σιν Δ και λα

(Π) βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει

ει ει ει ει πα α α α τε ^π ο τι η

η μων κοι οι μω ω με ε ε νων εκ του

μνη μει ει ου ε συ λη η η θη ο

ο νε ε ε κρος ^π Τις ει δε τις η κου

σε νε κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ^κ

μα λι στα ε σμυρ νι σμε ε ε νον και

αι γυ υ υ μνον ^π κα τα λι πον τα και

εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α

α α α αυ του ^π Μη πλα να σθε Ι ου ου

δαι αι αι οι ^κ μα θε τε τα ας ρη η

σεις τω ων Προ ο φη τω ω ων και γνω

ω ω ω τε **π** ο τι αυ τος ε στι ι ιν

α α λη η θως ο Λυ τρω της του κο ο

σμουκαι Πα αν το δυ υ υ να μος **Δ**

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

π **Κ** υ ρι ι ε ο τον Α δηνσκυ υ λε

ε ευ σας **κ** και τον θα να τον πα τη η

σα ας Σω τη η η η ηρ η η η η

μων **π** ο φω τι σας τον κο σμον τω Σταυ ρω τω

ω τι ι μι ι ι ω **κ** ε λε η η σον

η η μας **Δ**

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος   Δι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

(Δ)

Ο Τυ φλοςγεν νη η θεις εν τω ι δι

 ω λο γι σμω ε ε ε ε λε ε ε ε γεν

 α ρα ε γω δι α μαρ τι ας γο νε ων

 ε γεν νη η η η θην α ο ο ομ

 μα α α α τος α ρα ε γω δι

 α πι στι αν ε θνων ε γεν νη η θην εις

 ε ε εν δει ξιν ουχ ι κα νω του ου

 ε ρω ω ταν πο τε νυξ πο τε ε η

με ε ε ε ρα ουκ ευ το νου σι

μου οι ποδες τα των λι ι ι ι θων προ ος

κρουου ου σμα α α α τα ου γαρ

ει δοντον η η λι ον ον λα α αμ πον

τα ου δε εν ει κο νι τον ε με επλα

α αστουργη η σα α α αν τα αλ

λα δε ο μαι σου Χρι στε ο Θε ε ος

ε πι βλε ε ψον επ ε με ε ε και αι ε

λε ε η σο ο ο ον με

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Δ)

Π α ρα γων ο Ἰ η σουσ εκ του ι ε
ρου ευ ρεν ανθρωπον τυ φλον ε εκ γε νε
ε της καισπλαγ χνι σθεις ε πε θη κε πη λον
ε πι τους ο φθαλ μους α αυ του και ει πε
ε προς α αυ τον υ πα γε νι ψαιειςτου
Σι λω ω αμ και νι ψα μενος α νε
βλε ε ψε δο ξαν α να πε ε ε εμπων
Θε ε ω οι δε αγ χι σται αυ του ε
ε λε ε γον α αυ τω τις σου τας κο ρας
(N) ρ
δι ι ι η νοι οι ξεν ρας ου δειςτωνβλε

πον των ι α α σαι αι αι ι ι

σχυ υ υ σεν ο δε φη η η

σι ι ι βο η η σας ανθρωπος Ι

η σουσλε γο με ε νος ε κει ει νο ο

ος μοι ε ε φη νι ψαι εις του Σι λω

α α α αμ και α νε ε ε βλε ε

ε ε ψα αυ τος ε στιν α λη η

θως ον ε φη Μω υ σης εν τω νο

μωΧριστο ο ονΜεσσι ι αν αυ τος ε

στιν ο Σω τηρ των ψυ υ χω ω ων η

η η η μων

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ ᾗ Πα̣.

(Π) ρ
Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι π ρ

Κ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε π ρ

πα ρα α γων ε ε εν τη η ο ο δω κ ᾗ

ευ ρες α αν θρω ω πον τυ φλο ον εκ

γε ε νε ε ε της π ρ και εκ θα αμ βοι (Κ)

γε γο νο ο τες οι μα α α θη

η η η ται κ ᾗ ε πη ρω τω ων σε λε ε

(Δ) ρ
ε ε γο ο ο ον τες κ ᾗ Δι δα σκα λε τι ρ

(Π)

ις η μα αρ τεν ου ου τος η οι οι γο νεις

α αυ του Δ ι να α τυ φλο ο ο ο

ος γε εν νη η η θη π σι δε Σωτηρμου

ε βο ο ο α ας α αυ τοις κ ου τε ου

τος η η μα αρ τεν Δ ου τε οι γο νεις

α αυ του Δ αλλ ι να φα νε ε ρω ω

θη τα α ε ερ γα του ου Θε ε ου

ου ου ου ου ε εν α α αυ τω π ε

(Κ)

(Π)

με ε δει ερ γα ζε εσθαι τα ερ γα του πε

εμ ψαν το ο ο ο ος με κ α

α ου ου δει εις δυ υ να ται αι ε ερ

γα α α α α ζε ε ε ε σθαι π και

τα α α α αυ τα α ει ει πων κ πτυ υ (M)

υ σας χα α μαι π και πη λον ποι οι η (Π)

η η σας Δ ε πε χρι σας τους ο φθαλ δ

μου ους α αυ του λε ε ε ξα α ας

προ ος α α αυ τον π υ πα α γε ε νι ι (K)

ψαι εις του Σι λω α αμ την κο λυμ

βη η η η θραν κ ο δε νι ψα α με (Π)

ε νος Δ υ γι ης ε γε νε το και ε (Δ)

βο ο ο α α προ ο ος σε Δ πι στευ (Π)

ω Κυ ρι ι ε και αι προ ο σε κυ υ

νη σε ε ε ε σοι ^(K) π_α δι ο βο ω ω

μεν και αι αι η η η η μεις ^(II) κ_α ε

λε η η σον η η η μας ^Δ δ

Θεοτοκίον του̅ αυ̅του̅. Ἦχος ὁ αυ̅τός.

(II)

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην ^{π_α}

Ε ν τη Ε ρυ υ θρα θα λα α α

α ασ ση ^{κ_α} της α πει ρο γα α μου Νυ υμ

φης ει ει κω ων δι ι ε γρα α α α

α φη η πο ο ο τε ^{π_α} Ε κει Μω υ

(K)

σης δι αι ρε ε της του υ υ υ δα

(Δ)

α α α τος κ εν θα δε ε Γα βρι ι ι

(Π)

ηλ Δ υ πη ρε τη ης του θα α α α

αυ μα α α α τος π το τε τον βυ θον ε

πε ζε ευ σεν α βρο χως Ι σρα α ηλ

νυν δε τον Χριστον ε γεν νη η σεν α α σπο

ο ρως η η η Παρ θε ε ε ε νος η

θα λα α ασ σα α με τα την πα ρο

(Κ)

δον του Ι σρα ηλ κ ε ε μει νεν α α

α βα α α α τος κ η α α α α

(Π)

α α α με ε ε ε εμπτος με τα την

κυ η σιν του Εεμ μα νου η η ηλ ε ε

μει ει νεν α α α α φθο ο ο

ρος π ο ω ω ω ω ων και αι προ ων κ

και φα νεις ως ανθρωπος Θε ε ο ο ος ε

λε η η σον η μα α α α α α ας π

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦχος· Ἀμήν.

Ἦχος· Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ — — — — — Κε̣.

(Κ)

Ε τον σαρκωθεν τα Σωτηηρα Χρι

στον και των ουρανων μηχωρι σθε εν τα

εν φωναις ασματων με γαλυνομεν **κ** ο

τισταυρον και θα να τον κα τε δε ε ξω ^{ν'} ^{αα}

δι α το γε νος η μων ως φι λαν θρω πος

Κυ ρι ος ^κ ^α σκυ λευ σας Α δου πυ λας τρι

η με ρος α νε στης σω ζων τας ψυ χας

η η μων ^κ ^α

Στιχηρά του Πάσχα.

Ἦχος πλ. Α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἄγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῆ
Σιῶν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια,
τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ
ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν,
θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον
προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθροῦ βαθέος, ἐπιστάσαι
πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ
τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος,
αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ;
ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα
πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ
ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης·
καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ,
ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων·
Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Τοῦ Τυφλοῦ. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α̣ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Α̣ ι και ο συ νη η ης η λι ι ε

νο η τε Χρι στε ο ο ο ο Θε ε ε ε

ος δ̣ ο τον εκ μη τρας του φω ω τος (Δ)

ε στε ε ρη η με ε ε νο ον δ̣ δι α (N)

της σης α χρα αν του προ ο οσ ψαυ σε ε

ως φω ω τι ι ι σας κα α ατ α

α α αμ φω δ̣ και η μων τα α ομ μα (Δ)

α τα των ψυ χω ων α αυ γα α α α

(Π) (N)
σας δ̣ υι ου ους η με ε ε ε ρας δει ει

(Δ)
ει ξον ρ̣ ι να πι ι στει ει βο ω ω

ω με ε ε εν σοι δ̣ πολ λη η σου και α

α α α φα α α α τος δ̣ η εις η μας

(Π)
ευ σπλααγ χνι ι ι α δ̣ φι λα α ανθρωπε

(N)
δο ο ο ο ξα α α α σοι ρ̣

Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος λ̣ π̣ ρ̣ Π̣α.

(Π)
Κ̣ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην π̣ ρ̣

Α̣ να στα α σε ω ως η με ε

(Κ)

ε ε ε ρα και λαμ πρυν θω ω με

(Π)

εν τη πα νη γυ υ υ ρει και αλ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας συγ χω ρη η σω ω

μεν πα α αν τα α τη α α να στα

(Κ)

α α α σει και αι ου τω ω βο η η

(Π)

η η σω ω ω ω μεν Χρι στο ος α νε

στη η εκ νε ε κρων θα να τω ω θα α

να το ον πα τη η η η σας και τοις

εν τοι οἰς μνη η μα α σι κ ζω ην χα α
ρι σα α με νο ο ο ο ο ο ο ο ος π

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ ‘Ιερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ‘Αγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. ‘Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ‘Αγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ

θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα. — Κε.

(Κ)

Τὸν συναναρχον Λογον Πατρι και Πνευ
ματι τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις
σω τη ρι ι αν η μων α νυ μνη σω

μεν πι στοι και προ σκυ νη σωμεν ^κ ο τι Ηυ

δο κη σε σαρ κι ^{ν'} α νελ θειν εν τω Σταυ

ρω και θα α να τον υ πο μειναι ^κ και

ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη

εν δο ξω Α να στα σει αυ του ^κ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Κ)

^κ ^α Χ αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι

ο δευτος ^κ χαι ρε τει χος και σκε πη των

προστρεχοντωνεις σε ^{κ_α} και αι ρε α χει

μαστε λι μην και α πει ρο γα με ^{κ_α} η τε

κου σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και Θε

ον πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης ^{κ_α} υ περ

των α νυ μνου ουν των και προ σκυ νου ουντων

τον το κον σου ου ου ^{κ_α}

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία, λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε
κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον
πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις
μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με
νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο
ο ος **π**

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ

ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
άνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κράτος τῆς ἐνιαίας, καὶ τρισηλίου μορφῆς,

ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Τὸν νοῦν ἡμῶν καταύγασον,
Θεὲ παντοδύναμε, καὶ πρὸς τὴν σὴν Δέσποτα,
μετεώρισον δόξαν ἄφραστον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄνω σε τῶν Ἀγγέλων, διάκοσμοι νοεροί, ἀσιγήτως
ὑμνοῦσιν, ἐν τρισαγίοις ἄσμασι, μονάδα
τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύμμορφον, ὑπερούσιον
παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νέκταρ τῆς σῆς ἀγάπης, γλυκύτετον φωτουργόν,
τῆ ψυχῇ μου παράσχου, Τριάς Μονὰς ἀρχίφωτε, καὶ
θείαν κατάνυξιν, καθαρτικὴν Δέσποτα, πολυέλεε
πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ὡσπερ ἐπὶ τὸν πόκον, κατῆλθεν ἀψοφητί,
οὐρανόθεν Παρθένε, ὁ ὑετὸς ἐν μήτρα σου, ὁ θεῖος
καὶ ἔσωσε, ξηρανθεῖσαν ἅπασαν, τῶν ἀνθρώπων τὴν
φύσιν Ἄχραντε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Νοήσας τὰς νοεράς οὐσίας ὑπέστησας, ὑμνωδοὺς
ἀπαύστους τῆς σῆς Θεότητος, τρίφωτε Θεὲ καὶ
παντουργέ, ἀλλὰ καὶ τῶν πηλίνων, καὶ γηγενῶν
δέξαι τὴν δέησιν, καὶ τὴν ἱκεσίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πάσης κατὰ φύσιν τροπῆς ἀπαράδεκτος, τοῖς
ἀλλοιουμένοις ἡμῖν καὶ μέλπουσι, τὴν ἀνεξιχνίαστον
πηγὴν, τῆς σῆς ἀγαθωσύνης, πλημμελημάτων δὸς
συγχώρησιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα δοξάζομεν, ἐν
ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ Θεότητος, σὲ τὸν ἐνικὸν καὶ
τριλαμπῆ, Κύριον τῶν ἀπάντων, ὡς οἱ Προφῆται
καὶ Ἀπόστολοι, παρὰ σοῦ σαφῶς ἐδιδάχθησαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνης τῷ Μωϋσῆ ἐν βάτῳ ὡς Ἄγγελος, βουλής
τῆς μεγάλης τοῦ Παντοκράτορος, σοῦ τὴν ἐκ
Παρθένου προδηλῶν, σάρκωσιν Θεοῦ Λόγε, δι' ἧς
ἡμᾶς μετεστοιχείωσας, καὶ πρὸς οὐρανοὺς
ἀνεβίβασας.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλεήμων ὑπάρχεις, Τριάς ἀμέριστε· ἐλεεῖς γὰρ
τοὺς πάντας, ὡς παντοδύναμος, καὶ πανοικτίρμων
συμπαθής, καὶ πολυέλεος· διὸ προσφεύγομεν πρὸς
σέ, οἱ ἁμαρτήμασι πολλοῖς, βαρούμενοι κεκραγότες·
Ἰλάσθητι τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ῥῦσαι πάντας πάσης
κολάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε, ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει, εἰς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν σου, νῦν ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ὡς ἀγαθὴ, τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, **‘Ο α’ Χορός**· αἰὲ χρωμένη θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ δ’. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Μυεῖται τῆς μιᾶς Κυριότητος, τὸ τριφαῆς ὁ Δανιήλ, Χριστὸν κριτὴν θεασάμενος, πρὸς τὸν Πατέρα ἰόντα, καὶ Πνεῦμα τὸ προφαῖνον τὴν ὄρασιν. **(δὶς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πηλίνοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε στόμασι, τὸν ὑπερούσιον Θεόν, τριαδικὸν ὑποστάσεσι, μοναδικόν τε τῇ φύσει, τῆς δόξης τῶν Ἀγγέλων ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰὲ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ ὄρος δασὺ καὶ κατάσκιον, ὃ εἶδε πρὶν ὁ Ἄββακούμ, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἅγιος, τὸν δυσθεώρητον Τόκον,

‘Ο β’ Χορός· ἐδήλου σῆς Παρθένε συλλήψεως.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ δι' ἀγαθότητα κτίσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ κατ'
εἰκόνα τὴν σὴν ποιήσας, ἐν ἐμοὶ κατοίκησον,
τρίφωτε Θεέ μου, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σύ με καθοδήγησον Μονὰς τρισήλιε, πρὸς τρίβους
θείας τῆς σωτηρίας, καὶ τῆς σῆς ἐλλάμψεως,
πλήρωσον ὡς φύσει, Θεὸς ἀπειροδύναμος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Φῶς τὸ ἀδιαίρετον τῆς μιᾶς φύσεως, μεμερισμένον
τοῖς χαρακτῆρσι, τριλαμπὲς ἀνέσπερον, τὴν ἐμὴν
καρδίαν, καταύγασον ταῖς αἴγλαις σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς κατεῖδε πάλαι σε, Ἁγνή πανάχραντε, ὁ
Ἵποφήτης βλέπουσαν πύλην, πρὸς τὸ φῶς τὸ
ἄδυτον, εὐθύς σε ἐπέγνω,

Ὁ α΄ Χορὸς. Θεοῦ κατοικητήριον.

ᾠδὴ ς΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τριφαῆς ὑπάρχουσα, θεαρχία ὑποστατικῶς, ἐνιαία
πέφυκας ὡς σύμμορφος, καὶ ἰσουργὸς καὶ κατ'
οὐσίαν καὶ βούλησιν. (δις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰκανῶς ἐδήλωσεν, ὁ Προφήτης ἄδων τῷ Πατρὶ, σῶ φωτὶ ὁψόμεθα τῷ Πνεύματι, φῶς τὸν Υἱὸν ἕνα Θεὸν τὸν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ κινδύνων Δέσποτα Θεέ, ἐνικὲ καὶ τρίφωτε κατάπεμψον, σοῖς ὕμνηταῖς, πρεσβείαις τῆς Θεομήτορος.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ τρισήλιον σέλας, δοξολογήσωμεν, καὶ ἀπλήν τὴν Τριάδα, νῦν προσκυνήσωμεν, ὅτι ἐφώτισεν ἡμᾶς, καὶ ἠλέησε, καὶ ἐρρύσατο φθορᾶς, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, λυτρώσασα ἐκ τῆς πλάνης, εἰδώλων πάντα τὸν κόσμον, καὶ Βασιλείαν ἡμῖν παρέσχετο.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀπορήσας ἐκ πάντων, πρὸς σὲ κατέφυγον, τὴν ἐλπίδα ἀπάντων, καὶ τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ ταπεινῶν, κράζων τό· Ἥμαρτον, ἀλλ' ἐπιμένω τοῖς χείροσιν, ἀναισθητῶν ὁ ἄθλιος, ἐλέησόν με πρὸ τέλους, ἐπίστρεψόν με καὶ ῥῦσαι,

Ὁ β' Χορός· πάσης κολάσεως τὸν ἀνάξιον.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἐλέους ἄβυσσον, κεκτημένος Κύριε, καὶ

πέλαγος ἄπειρον, οἰκτίρμον ἐλέησον, τοὺς ἕνα σε ὑμνοῦντας, τριλαμπῆ Θεὸν τῶν ὅλων. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν ἀπερινόητον, ἐνικὸν καὶ τρίφωτον, Θεὸν σε καὶ Κύριον, ὑμνοῦντες βοῶμέν σοι· Παράσχου τοῖς σοῖς δούλοις, ἰλασμὸν ἁμαρτημάτων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥάδαμνον ἐβλάστησας, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, ἄνθος τῆς Θεότητος, βλαστὸν συναΐδιον, Παρθένε τὸν διδοῦντα,

Ὁ α' Χορός· τὴν ζωὴν πᾶσιν ἀνθρώποις.

ᾠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα τῆς μιᾶς, ἀνακαλύψῃς πάλαι, σαφῶς Κυριότητος, τριττὴν ὑπόστασιν, ὥφθῃς Θεέ μου, ἐν σχήματι ἀνθρώπων, Ἀβραὰμ ὑμνοῦντι, σὸν κράτος ἐνιαῖον. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Σύ με πρὸς τὰς σὰς, θεουργικὰς ἀκτῖνας, δέρκειν καταξίωσον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ Λόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῦ εὐαρεστεῖν σοι, αἰεὶ Κύριε πάντων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦστραψας ἡμῖν, τῆς τρισηλίου δόξης, τὸν ἕνα Πανύμνητε, Χριστὸν τὸν Κύριον, πάντας μυοῦντα τὴν μίαν θεαρχίαν, ἐν τρισὶ προσώποις,
Ὁ β' Χορός· ὑμνεῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λαλιαί σε βρότειαί, κατ' ἀξίαν, Ἄναρχε μονάς, οὐ σθένουσιν ὑμνεῖν, πλὴν ὡς ἐφικτόν, τολμῶντες ἐκ πίστεως, θεαρχική, σύνθρονε Τριάς, δόξαν προσφέρομεν, τῷ σῷ κράτει καὶ τὴν αἴνεσιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἰσορρόπῳ δόξῃ σε, τὸν μονάρχην, τρίφωτον Θεόν, δοξάζει τὰ Χερουβείμ, καὶ τὰ Σεραφεείμ, ἀχράντοις ἐν στόμασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς, τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πρόσδεξαι Κύριε, τὸ σὸν κράτος μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς ἀγνή καὶ ἄμωμος, καὶ παρθένος, τέτοκας Υἱόν, λυτρούμενον ἡμᾶς, ἀπὸ πειρασμῶν, Θεὸν ἀναλλοίωτον, ἀλλὰ καὶ νῦν, ἄφεσιν ἡμῖν, τῶν παραπτώσεων, τοῦτον δοῦναι καθικέτευε.

Εἶτα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ.
Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς
διορθωθὲν ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος δὲ Πά.

(M) **Α** ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω π και Α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

(B) **Ο** λον τον βι ο ον ο Τυ υ φλος δὲ (M) νυ

(Δ) κτα λο γι ι ζο με ε νο ος Δ ε βο η

η σε προς σε ε ε ε Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε Δ δ α α νοι οι οι ξο ο

(Π) ο ο ον μου τα ας κο ο ο ρας Δ δ Υι ε

Δαυ ιδ ο ο Σω ω τη η ηρ η η η η

(B)

μων ^πι να με τα παν των κα α γω ^Δδ

υ μνη η σω σου τη ην δυ να α μι εν ^βχ

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ^δ Πά.

(Π)

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει

και εις τους αι ω νας των αι ω νω ων

α α α α μην ^π

(B)

Ν ευ στον πα ρα κλη σε ε σει σων οι κε

(Π)

τω ω ων Πα να α μω ω ω με ^π παυ ου

σα δει νων η η μων ε πα να α στα

(B)

(Π)

α α α σεις ^π πα σης θλι ψε ως η μας

α παλ λα α ατ του ου ου ου σα ^π

(B)

σε γαρ μο νη ην α σφα α λη ^Δ και

(Π)

βε βαι αν αγ κυ υ υ ραν ε ε ε ε

χο ο ο ο μεν ^π και την σην προ στα σι

ι α αν κε κτη η η η με ε ε ε

(B)

(Π)

θα ^π μη αι σχυν θω μεν Δε σποι οι να α σε

(B)

προ σκα λου ου ου με ε ε ε νοι ^π σπευ

σον εις ι ι ι κε ε σι ι αν τω ων σοι οι

(Π)

πι στως βο ω ω ω ω ν των ^π Χαι ρε Δε σποι

να η πα αν τω ων βο η η η η

(B)

θει ει ει ει α ^π χα ρα και αι σκε ε ε

πη και σω τη ρι ι α τω ων ψυ υ χων

η η μω ων ^βλ

Ἐτερον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

(B) Ἦχος ^βλ Βου.

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην ^βλ

Η ευ σον πα ρα κλη σε σι σων ι κε των [♀]

πα να μω με ^βλ παυ ου σα δεινων η μων ε πα να

στασεις ^βλ πα σης θλι ψε ως η μας α παλ

λαττουσα ^βλ σε ε γαρ μονην α σφα λη ^βλ και βε

(Π)

(B)

βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν ^π και την σην

προ στα σι αν κε κτη με θα ^βλ μη η

αι σχυν θω μεν Δε σποινα σε προ σκα λου με

νοι ^β ^λ σπευσονεις ι κε σι αντων σοι πιστωςβο

ων των ^β ^λ χαι ρε Δεσποινα η παν των

βο η θει α χα ρα και σκε ε πη και

σω τη ρι α των ψυ χων η μω ω ω ω

μων ^β ^λ

Τριαδικά, τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^θ Δι.

(Δ)

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα ^Δ Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρχο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον
(Δ)

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **β**
(Δ)

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

(Δ)

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

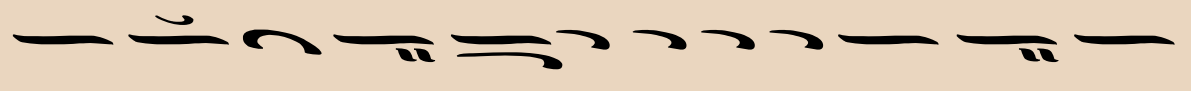
α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

 νε α να στα αν τα θε ε ο

 ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

 α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

 ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

 αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

 λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

 σα α α

‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
 ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
 ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας

ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἄξιον ἔστιν... Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἄξιον ἔστιν... Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ἐἶτα ἡ Ὑπακοή.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ
Ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς
Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς
ἔθνεσι, τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος
τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλος τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Κε.

(Κ)

 Α γ γε λι κη ο ρα σειτον νου ουν εκ θαμ

 βου με ναι και θε ι κη ε γερ σειτην ψυ

 χη ην φω τι ζο με ναι αι μυ ρο φο

 ροι τοις α πο στο ο λοις ευ ηγ γε λι ζον

 το α να γ γει λα τε εν τοις ε θνε σι την

 α να α στα σιν του Κυ ρι ου σου νερ

 γουν τοσ τοις θαυ μα σι και πα ρε χοντος η

 μιν το με γα ε λε ο ο ο ο ος

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἔνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

(Π)

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορός· Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ

προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

“Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰασίς ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου·
καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ
ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω
ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου
ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη
μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ,
καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ,
δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ,
λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν
παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ
μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ
ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν
δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι
οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δις)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ — — — — — Κε̣.

(Κ)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η
μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Κ)

Τον συ να ναρχον Λο γον Πα τρι και Πνευ
μα τι ^κτον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις
σω τη ρι ι αν η μων ^{ν'}α νυ μνη σω
μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^κο τι Ηυ
δο κη σε σαρ κι ^{ν'}α νελ θειν εν τω Σταυ
ρω και θα α να τον υ πο μειναι ^κκαι
ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη
εν δο ξω Α να στα σει αυ του ^κ

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ
σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε
λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε· ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν

ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἑλλείπης,
ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν
τόκον σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Κ)

Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο
δευτος ^κχαι ρε τει χος και σκε πη των προσ
τρε χοντων εις σε ^κχαι αι ρε α χει μα στε
λι μην και α πει ρο γα με ^κη τε κου
σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και Θε ον
πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης ^κυ περ των
α νυ μνου ουν των και προ σκυ νου ουν των τον
το κον σου ου ου ου ^κ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Ἀναστάσιμον. ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ταφὴν τὴν ἁγίαν ὕμνοις τιμήσωμεν, καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ ὑπερδοξάσωμεν· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν μνημάτων ὡς Θεός, σκυλεύσας κράτος θανάτου, καὶ ἰσχὺν διαβόλου, καὶ τοῖς ἐν ἅδῃ φῶς ἀνέτειλε.

Δόξα.

Κύριε νεκρὸς προσηγορεύθης, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον· ἐν μνήματι ἐτέθης, ὁ κενώσας τὰ μνήματα· ἄνω στρατιῶται τὸν τάφον ἐφύλαττον, κάτω τοὺς ἀπ' αἰῶνος νεκρούς ἐξανέστησας. Παντοδύναμε καὶ ἀκατάληπτε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α΄.

Κύριε, ἐν μέσῳ σε προσήλωσαν, οἱ παράνομοι τῶν καταδίκων, καὶ λόγῃ τὴν πλευράν σου ἐξεκέντησαν, ὧ Ἐλεῆμον· ταφὴν δὲ κατεδέξω, ὁ λύσας ἅδου τὰς πύλας, καὶ ἀνέστης τριήμερος· ἔδραμον γυναῖκες ἰδεῖν σε, καὶ ἀπήγγειλαν

Ἀποστόλοις τὴν ἔγερσιν· Ὑπερυψούμενε Σωτήρ, ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξένον σου Σωτήρ μου μυστήριον, τῷ κόσμῳ σωτηρία γεγένηται· ἀναστὰς γὰρ ἐκ τάφου θεοπρεπῶς, τοὺς φθαρέντας συνήγειρας ὡς Θεός· ἡ πάντων ζωὴ, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε νύμφη θεογεννήτρια, ἡ τῆς Εὐας τὴν λύπην χαροποιήσασα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· καὶ νῦν δυσώπει ἀπαύστως, πανύμνητε Παναγία, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρώων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν

τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἄδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

(Π) Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Ε υ λ ο γ η τ ο ο ς ε ι ε ι Κ υ ρ ι ι ε
ε ε ^{κ̣} α̣ δι ι δ α α ξ ο ο ν μ ε ε τ α
α α α δι και ω ω μα α τ α α α σου ^{κ̣} α̣
Τ ω ν α γ γ ε ε ε λ ω ν ο δ η η
η μ ο ο ς κα τ ε π λ α γ η ο ρ ω ω ω ν σ ε ε
ε ^Δ α̣ εν ν ε ε κ ρ ο ι ο ι ο ι ς λ ο ο γ ι ι σ θ ε
ε εν τ α ^{κ̣} α̣ του θ α ν α α του ου δε ε
Σ ω τ η ρ τ η ν ι σ χ υ ν κ α θ ε λ ο ο ο ν τ α α

α και συν ε ε αυ τω ω το ον Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ωσαν

τα Α

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε και δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου και

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα

θως τοι οις δα α κρυ υ σι ιν Α ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε και

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δπρo σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις κ

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ο Σω κ

τη ηργαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα ρ

τος Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο ρ

ροι οι ε ε δρα α μο ον Δπρoς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι ^κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε ^Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαι αι ε ε τε ε ε ^κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ε πα τε ^Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου ^κ

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελθου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το αγ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ ταςφθεγγο με ε ε νου ου

ου τι με τα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος

ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι

ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα κ την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α Δ συν τοις Σε ρα

φειμ + κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος

ει κυ υ ρι ε Δ

κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τω ναι ω ω ω νω ω ν α α μη η ην κ

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ +

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α α μ

α α μα αρ τι ι ι ας κ χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησπα ρε ε ε σχε ε ες Δ ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε +

προς τα αυ τη ην δε ε ε κ ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α

α δο ξασοι ο ο Θε ος Δ

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α κ

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

Ἀντίφωνον Β΄

Εἰς τὰ ὄρη ψυχὴ ἀρθῶμεν· δεῦρο ἐκεῖσε, ὅθεν βοήθεια ἦκει.

Δεξιὰ σου χεὶρ κἀμέ, Χριστὲ ἵπταμένη, σκαιωρίας πάσης περιφυλαξάτω.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογοῦντες φῶμεν· Σὺ εἶ Θεός, ζωὴ, ἔρως, φῶς, νοῦς, σὺ χρηστότης, σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς τὰς αὐλὰς προσβῶμεν Κυρίου· χαρᾶς πολλῆς πλησθεῖς, εὐχὰς ἀναπέμπω.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, τὰ φοβερά τελεσιουργεῖται· πῦρ γὰρ ἐκεῖ φλέγον, ἅπαντα αἰσχρὸν νοῦν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχικὴ ἀξία, ἐξ οὗ πᾶν ζῶον ἐμψυχοῦται, ὡς ἐν Πατρὶ, ἅμα τε καὶ Λόγω.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας. (Δίς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ βασιλεύεις

Ὁ β΄ Χορός· εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμπρυνθω
μεν λα οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α
σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην **Δ** και
εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος **π**
η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ** ε πι νι κι
ον α α δο ον τας **π** (δὶς)
α

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἕξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ

ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὄρατός τε ἅπας
καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη
αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ α΄

ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν
ζωὴν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου
ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν
κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις
σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτωτε ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε
πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι,
Θεομηῆτορ πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πᾶ.

(Π)

Ἄ
ευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ**ουκ εκ

πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον

αλλ α φθαρ σι ας πη γην **Δ** εκ τα α

φουομ βρησαντος Χρι στου **Δ** εν ω στερε ου ου

π (δὶς)
με θα **α**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ ἑστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον
ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
πέρασιν Ἁγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν
ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἁγνή, χόρευε καὶ τοῦτον
ὡς Θεόν, ἄχραντε μεγάλυνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Κάθισμα τοῦ Τυφλοῦ.

ᾠδὴ πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητής, παρερχόμενος εὗρεν ἐν τῇ ὁδῷ, Τυφλὸν καθεζόμενον, θρηνηδοῦντα καὶ λέγοντα· Οὐ κατεῖδον ἐν βίῳ, τὸν ἥλιον λάμποντα, οὐδὲ τὴν σελήνην, τὸ φέγγος αὐγάζουσαν· ὅθεν ἐκβοῶ σοι, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, φωτίσαι τὰ σύμπαντα, φώτισόν με ὡς εὐσπλαγχνος, ἵνα κράζω προσπίπτων σοι· Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσίν μοι δώρησαι, διὰ πλῆθος ἐλέους, μόνε φιλόνητο.

(Ἀπαξ).

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ.

ᾠδὴ δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

‘Ὁ Οἶκος.

Ῥεῖθρόν μοι δώρησαι Χριστέ, σοφίας τῆς ἀρρήτου, καὶ γνώσεως τῆς ἄνω, τὸ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ πλανωμένων ὁδηγέ· ἵνα διηγήσωμαι, ἅπερ ἡ θεία

βίβλος ἐδίδαξε τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης,
δηλονότι, τὴν τοῦ Τυφλοῦ θαυματοποιίαν· ὅτι ἐκ
γενετῆς τυφλὸς ὑπάρχων, ὀφθαλμοὺς τοὺς
αἰσθητοὺς ἀπολαμβάνει, καὶ τοὺς τῆς ψυχῆς, ἐν
πίστει ἀνακραυγάζων· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ
ὑπέρλαμπρον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου
Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι

Κύριλλον ὑμνῶ τοῦ Κυρίου μου φίλον,
Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαθένου.
Εὐράτο τυμβοχοὴν ἑνατον Κύριλλος ἐς ἡμαρ.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ ἕκτη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὸ
εἰς τὸν ἐκ γενετῆς Τυφλὸν ἐορτάζομεν, τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ,
θαῦμα.

Στίχοι

Φωτὸς χορηγός, ἐκ φάους πλέον φάος,
Τὸν ἐκ γενετῆς ὀμματοῖς Τυφλόν, Λόγε.

Τῷ ἀπείρω ἐλέει σου, φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ρ̣̣̣ Κε

(Κ)

Ὠδὴ Α'.

ὦ σωτηρι Θεε ω ω

τω ε ε εν θα λα ασ ση η λα α

α ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη η

σα α αν τι ι ι και Φα ρα ω παν

στρα τι α α α κα τα πον τι ι

σα α αν τι αυ τω μο ο νω α σω ω

μεν ο ο ο ο τι δε δο

ο ο ξα α α σται αι

Ὠδὴ Γ'.

υ να α α μει του Στα αυ

ρου σου Χρι στε ε στε ρε ω σο ον μου

την δι α α νοι οι οι αν ^κεις το υ

μνιν και δο ξα ζει ειν σου ^κτην σω τη ρι ι ον

α να α α λη η η ψι ιν ^κ

Ὠδὴ Δ'. **Θ** ι σα κη κο α α την α

κο ο η ην ^ντης δυ να α στει ει ει

ας του Σταυ ρου ου σου ^κως Πα ρα

δει σο ο ος η νοι γη δι ι α α αυ

του ^κκαι ε ε ε βο η η σα Δο ξα τη

δυ να α α μει ει σου Κυ υ υ ρι ι

ι ε ε ^κ

Ὠδὴ Ε'. **Ο** ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι

Κυ ρι ι ε ^{ν'} Σω ω σο ον η η μας

συ υ υ γαρ ει Θε ο ος η η η

μων ^κ ε κτος σου α α α αλ λο ον ουκ οι

οι οι δα α α με εν ^κ

^{Ωδὴ 5'} **Θ** κυ υ κλω σε με α α

βυ υ υσ σος τα φη μοι το κη η τος ε

γε ε νε ε ε το ^κ ε γω ω ω δε

ε βο η σα ^{ν'} προς σε ε τον φι λα

αν θρω ω ω πον ^κ και ε σω ω ω σε ε

ε με ε η δε ξι ι α σου Κυ υ υ

ρι ι ι ε ε ^κ

Ὦδὴ Ζ΄.

Ο

εν κα μι νω πυ υ ρο ος

τους υ υ υ μνο ο λο ο ο γους σω

σας παιαι αι αι δας **κ** ευ λο γη τος ο Θε

ος ο ο των πα τε ε ε ρων η μω

ων **κ**

Ὦδὴ Η΄.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυνου ου μεν τον Κυ υ ρι ι ι

ον **κ**

Τ

ον εκ Πα τρος προ ο αι ω ω νων γεν

νη θεν τα α Υι ο ο ον και αι

Θε ε ε ον **κ** και ε πε σχα τω ων τω ων

χρο ο νων ^{ν'} σαρκω θεν τα ε ε εκ Παρ

θε ε ε ε νου ου Μη η η τρος ^κ

ι ε ρεις υ υ μνει ει ει τε λα ος υ υ

πε ερ υ υ ψου ου ου τε εις παν τα αστους αι

ω ω ω να α α α ας ^κ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

ᾠδὴ Α΄. ^κ **Τ** σω τη η ρι Θε ω τω εν

θα λασ ση λα ον ^κ πο σιν α βρο χοις ο

δη γη σαν τι ^κ και Φα ρα ω ^(K) παν στρα

τι α κα τα πον τι σαν τι ^Δ αυ τω μο νω

α σω μεν ^κ

Ὁ β' χορός: ο ο τι δε δο ξα α σται ^κ_α

Ὦδὴ Γ' (Π) Δ υ να μει ει του σταυ ρου σου Χρι

στε ^κ_α στε ρε ω σον μου την δι α νοι αν ^(Κ)

εις το υ μνειν και δο ξα ζειν σου ^κ_α την σω

τη ρι ον Α να λη ψιν ^κ_α

Ὦδὴ Δ' Ε ι σα κη κο α την α κο

ην της δυ να στει ας του Σταυ ρου ου σου ^{ν'}_α

ως πα ρα δεισος η νοι γη δι αυ του ^κ_α και

ε βο η σα ^κ_α δο ξα τη δυ να α μει σου

Κυ ρι ε ^κ_α

Ὦδὴ Ε' Ο ρ θρι ζον τες βο ω μεν σοι

Κυ ρι ε ^{ν'} σω σον η μας συγαρ ει Θε ος

η μων ^κ εκ τος σου α αλλον ουκ οι δα

μεν ^κ

Ὠδὴ ΣΤ'.

Ε

κυ κλω σε με α βυσ σος

τα φη μοι το κη η η τος ε γε νε το ^κ

ε γω ω δε ε βο η σα προς σε ε

τον φι λανθρωπον ^κ και ε σω σε ε με

η δε ξι α σου Κυ ρι ε ^κ

Ὠδὴ Ζ'.

Ο

εν κα μι νω πυ ρος τους

υ μνο λο γους σωσας Παιδας ^κ ευ λο γη τος

ο Θε ος ο των Πα τε ρων η μων ^κ

Ὠδὴ Ἡ΄.

Ἄ ^χ ι νου μεν ευ λο ^χ γου

μεν και και προσκυ νου ου ου μεν τον Κυ ρι

ον ^κ ρ

Τ ον εκ Πα τρος προ αι ω νων γεν νη

θεν τα Υι ον και Θε ον ^κ ρ και επ ε σχατων

των χρο νων σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου Μητρος

Ι ε ρεις υ μνει ει τε λα ος υ

πε ρυ ψου ου τε εις παντας τους αι ω ω

ω ω ω να α α ^κ ρ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Π (Δ)
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦχος α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ

ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πλη θος των οικτιρμων σου ε ξα

λει ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου και α πο της α μαρ

τι ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Γ οι μο νω η μαρτον και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφ

θην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με

ε μη τηρμου

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο

φι ι ας σου ε δη λω σας μοι

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται ο

στε α τε τα πεινω με να

Α πο στρε ψων το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σαςτας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευμα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν

του σω τη ρι ι ου σου **Δ** και πνευ μα τι η

γε μο νι κω στη ρι ξον με **Β**

Δ ι δα ξω α νο μου σ τας ο δους σου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **Β**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου

Κυριε τα χει λη μου ανοι ξης

και το στομα μου ανοι γει την αι νε

σιν σου

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ**ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν

τε τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ

με νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ**

ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ω συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο ο σχους και ε

λε η σον με ο Θε ος

Α^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι **Ζ'** Ταις των Αποστολων πρε

σβειαις ε ελεημων εξαλειψον τα πλη

θητων εμων εγκληματων **Δ**

Κ αι νυν και αι και εις τους αιω

νας των αιωνων Αμην **Ζ'** Ταις της Θεο

τοκου πρεσβειαις ε ελεημων εξαλει

ψον τα πληηθητων εμων εγκλημα

των **Δ**

Ε ^χλεησον με ο Θεος κα τα

τομεγα ελεος σου και τα τα το πλη

θος των οικτιρων σου ^χ εξαλειψον το α

νο ο μη μα μου

να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

Ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των χ

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το

α νο ο μη η μα α μου

να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Τὸ αὐτό.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

ὦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε Παρθέने, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντα καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Ἡ Καταβασία. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ — Κε̣.

ᾠδὴ Θ'. **C** (K) ε̣ τ̣η̣ η̣ν̣ υ̣ υ̣ πε̣ ερ̣ νου̣ν̣ και̣
αι̣ λο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ γο̣ ον̣ Μη̣ τε̣ ε̣ ε̣ ε̣
ε̣ ρα̣ α̣ Θε̣ ε̣ ου̣ ου̣ ου̣ τη̣ η̣ν̣ εν̣ χρο̣ ο̣
ο̣ νω̣ το̣ ο̣ ον̣ α̣ χρο̣ ο̣ νο̣ ο̣ ο̣ ον̣ α̣
φρα̣στω̣ως̣ κυ̣ η̣ η̣ η̣ σα̣ σα̣ αν̣ οι̣ πι̣
στοι̣ οι̣ οι̣ οι̣ οι̣ ο̣ μο̣ φρο̣ ο̣ νω̣ ως̣ με̣

γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε εν κ ρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου.

(Κ)

ε την υ περ νουν και λο γονμη τε ρα Θε
ου κ ρ την εν χρο νω τον α χρο νον α φρα α
στωσ κυ η σασαν κ ρ οι πι στοι οι ο μο
φρονωσμε γα λυ νο με ε εν κ ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
ᾠδι σὲ αἰνοῦσι...
ᾠδος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.
ᾠδος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδος β' χορός, τὸ αὐτό.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠδος β' χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος β'.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἄδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τοῦ Τυφλοῦ. Ὅμοιον.

Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς, πεπηρωμένους Κύριε, ἐκ ζοφερᾶς ἀμαρτίας, σὺ φωταγώγησον ἐνθείς, οἰκτίρμον τὴν ταπείνωσιν, καὶ τοῖς τῆς μετανοίας καθάρας με δάκρυσιν.

Ἔτερον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, εὔρε Τυφλὸν ἀόμματον· πτύσας χαμαὶ καὶ ποιήσας, πηλὸν ἐπέχρισε τοῦτον· πρὸς Σιλῶαμ ἀπέστειλε, τοῦ ἀπελθεῖν καὶ νίψασθαι· ὁ δὲ νιψάμενος ἦλθε, βλέπων τὸ φῶς σου Χριστέ μου.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ πρώτου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ̣ Π̣α̣.

(Π) ς

Π α α α α α σα πνο ο η αι νε

σα α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ον **π** αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ των ου ρα α νων **κ** αι νει ει τε αυ το

ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις **π** Σοι

πρε ε πει υ μνο ος τω Θε ω **Δ**

π **Α** ι νει τε αυ τον πα αν τες οι α

α αγ γε λοι οι α α αυ του **π** αι νει

τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις

α αυ του **κ** Σοι πρε πει υ μνο ος τω Θε

ω **Δ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Ζ)
Τ
ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

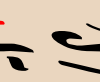

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε (N)

(II)
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει (N)

(II)
ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
 αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
 αὐτοῦ.

(Π)

Κ υ ρ ι ι ε Ε σφρα γι σμε νου του

τα φου υ πο των πα ρα α νο ο ο μων

προ η ηλ θες ε εκ του ου μνη η η η

η μα α α τος ^π κα θως ε τε χθης

εκ της Θε ο ο το ο ο κου ^κ ουκ ε

γνωσαν πως ε σα αρ κω ω ω θης ^Δ οι α

σω μα τει οι σου ου Α α α α αγ

γε ε ε ε λοι ^π ουκ η σθοντο πο τε α νε

στης οι φυ λασ σον τες σε στρα τι ι ω

ω ω ται ^κ αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι

σται τοις ε ε ρευ νω ω ω ω σι ^π πε

φα νε ρω ται δε τα θαυ μα τα τοις προ

(K)

σκυ νου σιν εν πι ι στει το μυ στη η

η ρι ι ι ι ον ^(Δ) κ ο α νυ μνου σιν α

^(Π)
πο δος η μιν α γαλ λι α α σιν και το με

ε γα ε ε ε λε ος ^Δ δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^π ^α **Κ** υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω

νι ι ους συ υν τρι ι ι ψας ^κ και δε

^ρ
σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος α νε ε

στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α ^(Κ) ^π εις μαρ

τυ ρι ον τη ης α λη η θους τρι η

με ε ε ρου τα φη η η ης σου ^κ_α

(Π)

και προ η γες εν τη Γα λι ι λαι αι αι

α ^κ_α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου

ου ου ου ου με ε ε ε νος ^π_α Με γα σου

το ε λε ος α κα τα λη πτε Σω τηρ ε

λε η η σον η μας ^Δ_δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

^π_α **Κ** υ ρι ι ε αι Γυ ναι κες ε δραμον

ε πι το ο μνη η η μα ^κ_α του ι δειν

σε τον Χριστον τον δι η μα α ας πα θο
(K)

ο ο ον τα π και προ σελ θου σαι ευ ρον

Αγ γελον ε πι τον λι ι θον κα θη η
(Π)

η με ε ε ε νον κ τω ω ω φο ο βω

κυ υ υ λι σθεε ε εν τα π και προς αυ
(K)

τας ε βο η η σε ε λε ε ε γων κ Α

α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
(Π)

ος κ ει πα τε τοις μα θη ταις ο τι α

νε στη εκ νε κρων Δ ο σω ζων τα ας ψυ

χα α ας η μων Δ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

π^α **Κ** υ ρ ι ι ε ω σ π ε ρ ε ξ η λ θ ε ς ε σ φ ρ α

γ ι σ μ ε ε ν ο υ τ ο υ τ α α α α α φ ο υ

ο υ τ ω ς ε ι σ η λ θ ε ς κ α ι τ ω ν θ υ ρ ω ν κ ε κ λ ε ι σ μ ε

ν ω ω ν π ρ ο ο ς τ ο υ ς μ α α θ η τ α α α α ς

σ ο υ **π**^α δ ε ι κ ν υ ω ν α υ τ ο ι ς τ α τ ο υ σ ω ω μ α τ ο ο ς

π α α α θ η **κ**^α α π ε ρ κ α τ ε δ ε ξ ω Σ ω ω

τ η η ρ μ α κ ρ ο ο θ υ μ η η η η ς α ς **π**^α

ω ς ε κ σ π ε ρ μ α τ ο ς Δ α β ι δ μ ω λ ω π α ς υ π η

(K)
ν ε ε γ κ α ς **κ**^α ω ς Υ ι ο ς δ ε τ ο υ Θ ε ε ο υ

ο υ κ ο σ μ ο ν η η λ ε υ θ ε ε ε ε ρ ω

(Π)

ω ω ω σας κ̣̣̣ Με γα σου το ε λε ος α

κα τα λη πτεσω τηρ ε λε η η σον η η

μας δ̣̣̣

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα. ᾠχος πλ. Α΄.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾷς ἐπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)
Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και
α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣
(Δ) (N)
Τ ις λα α λη η η σει ει τας δυ να

στει ει ας σου Χρι ι στε **Δ** η τις ε ξα

ρι ιθ μη η σει **β** των θα αυ μα α των

σου τα α α πλη η η η θη **Δ** δι πλους

γαρ ω ρα α θης ε πι ι γης **Δ** δι

ι α α γα θο ο ο τη η η η τα **Δ**

(N) δι πλασ και τας ι ι α α α σεις **β** τοις νο ο

σου ου σιν ε χο ο ο ρη η η η

γεις **Δ** ου μο νον γαρ του ου σω μα α τος **Δ**

ο φθαλ μου ους δι η η η νοιοι οι

(N) οι ξας **Δ** του α πο μη τρας πη ρω ω

θε ε εν το ος **β** αλ λα και τους τη η

η ης ψυ υ υ υ χης δ ο ο θεν Θε ε

ο ον σε Δ δ ω μο λο ο γειτον κρυ υ

πτο με ε νον β λ και πα α α σι πα ρε ε

ε ε χο ο ο ον τα α το με γα ε ε

(N)

ε ε λε ε ε ε ος δ

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α.

(II)

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην π ρ

Α να στα α σε ω ως η με ε

(K)

ε ε ε ρα κ ρ και λαμ πρυν θω ω με

(II)

εν τη πα νη γυ υ υ υ ρει κ ρ και αλ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα π ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι κ και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας Δ συγ χω ρη η σω ω

μεν πα α αν τα α τη α α να στα

α α α σει π και αι ου τω ω βο η η

η η σω ω ω ω μεν Χρι στο ος α νε

στη η εκ νε ε κρων Δ θα να τω ω θα α

να το ον πα τη η η η σας π και τοις

εν τοι οις μνη η μα α σι κ ζω ην χα α

ρι σα α με νος Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ ————— Κε.

(Κ)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η

νη εν ανθρωποις ευ δο κι α ^κ_ρ

Υ μνουμεν σε ευ λο γουμεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι

στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο

ξαν ^κ_ρ

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε και

Ἀ γι ον Πνευμα ^κ_ρ

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρτι ι αν του κοσμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι ας του

κοσμου ^κ_ρ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο

κα θη μενος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας ^κ_ρ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ξανΘε ου ΠατροςΑ μην ^κ_α

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το Ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος ^κ_α

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη ναι η μα ας ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το Ο νο μα α σου

ειστουςαι ω νας Α μη ην ^κ_α

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

ε ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα σου ^κ_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα σου ^κ_α

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι

ασαιτην ψυχηνμου οτι ημαρτον σοι ^{κ^α}

Κυριε προς σεκατεφυγονδιδα

ξονμετουποιειντοθηλημα σου ο

τισει ο Θεος μου ^{κ^α}

Οτι παρ σοιπηγη ζωης εν

τω φωτισου οψομεθαφως ^{κ^α}

Παρατεινοντοελεος σου ουτοις

γινωσκουσι σε ^{κ^α} Αγιος ο Θεος

Αγιος ισχυρος Αγιος αθανατος

ελεησον ημας ^{κ^α}

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω πνευ

μα τι ^κ_α

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτωναι ω νων **Α** μην ^κ_α

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας ^χ_κ_α

Α γι ι ι ος ο Θε ε ος ^{ν'}_α

Α α α γι ος ι ι σχυ υ υ

ρος ^κ_α

Α γι ος α α α θα να α τος ε ε

λε η η σο ο ον η η η η μα α

α ας ^χ_κ_α

η μερον σω τη ρι α τω κοσμω γε
 γο νεν Α σωμεν τω α να σταν τι εκ τα
 α φου και αρχη γω της ζω ης ημων κα
 θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το
 νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε
 ο ο ο ο ος

Πέτρου τοῦ Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα. Κε.

(Π)
 ο ξα α σοι οι τω ω δει ξα αν τι το ο
 (Κ)
 φω ως δο ξα α ε εν υ υ ψι
 ι ι ι ι στοιοις Θε ε ε ω και

επιγήςει ρη η η νη η εν ανθρω

ποιοις ευδοοκισια

(Π)

Υμνου με εν σε ε ευλογου με εν

(Κ)φ

σε προσκυνου με εν σε δοξολογου

ου ου ου ου με ε εν σε ευχαρι

ιστου με εν σοι οιδια την μεγα

ααλην σου ουδοοοξαν

(Π)

(Κ)

Κυριε εεε Βασιλευ

επουρανιε Θεεεε Πα

(Π)

τερ Πααντοοκρααατορ Κυ

ριεε Υιυιεμοονεγεε

(K)

νες ^Δδ Ι η σου Χρι ι στε και Α α α

γι ο ο ο ον Πνεε ε ευ μα ^κα

(Π)

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο

(K)

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ^{ν'}ο ο

ο Υι υι ο ο ο ο ος του ου

(Δ)

Πα α α τρος ^κο ο αι αι αι αι ρω ων

(Π)

την α α μα αρ τι ι α αν του κο

ο ο ο σμου ^πε λε ε η η σο ον η

(K)

η μας ^κο αι αι αι ρωων τας α μαρ τι

ι ι ας του ου ου ου κο ο ο ο σμου ^κ

(Π)

Π ρο σδε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η

(K)

εις το ον αι αι αι ω ω ω ω να ^Kα

και εις τον αι ω να α του αι αι αι

αι ω ω ω ω νος ^Kα

(Π)

K α τα ξι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι

ε ε ^Kα εν τη η με ρα α τα α αυ τη ^Δα

(K)

α να μα α αρ τη η η τους φυ λα α

χθη η η η η ναι αι η η η μας ^Kα

(Π)

E ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε

(K)

ε ο ο Θε ε ος ^Kα των Πα τε ε ε

(Π)

ρω ων η η η μων ^Kα και αι αι αι νε ε

(Δ)

τον ^Δα και δε δο ξα σμε ε ε ε νο ον

(K)

το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι

αι ω ω ω να ας α α α μην ^kα

(K)

(Π)

F ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο

(K)

ος σου εφ η η μας ^kκα θα α α περ

ηλ πι σα α με ε εν ε ε πι ι

ι σε ^kα

(K)φ

E υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ

υ ρι ι ι ι ε δι δα α ξο ο ον με

ε ε ^vα τα α α α δι και ω ω μα α

α τα α α α σου ^kα

(Π)

K υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ^kα

(Δ)

(K)

ε γε νη η η θης η η η μιν Δ εν γε

νε α α και αι αι γε ε νε ε ε

(Π)

α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε Δ

(K)

ε λε η η η σο ο ον με κ ι α α

σαι αι την ψυ χην μου ου ου ο τι η η

μα α αρ το ο ο ο ον σοι κ

(Π)

Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε ε κα

(K)

τε ε ε φυ υ υ υ γον κ δι ι ι

ι δα α ξο ο ον με κ του ποι ειν το

ο θε λη μα α α σου ου ν' ο τι ι συ

ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος μου κ

(Π)
Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης

(Κ)
εν τω φω ω ω τι ι ι σου ου ο

ψο ο ο με ε θα α φω ως

(Κ)
Π α ρα α α α α τει ει ει ει νον

το ε ε ε ε λε ε ο ο ος σου ου

ου τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι σε Α

γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι

ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ο

ος Α θα α να α τος ε λε η η σο

ο ο ο ον η η η η μας

(Π) (Κ)
Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ω ω Πνε ε ευ μα α α α

τι ^κ_α
(Π)

Κ αι νυ υ υν και α α ει ^κ_α και εις

^(Κ)
του ους αι ω ω ω να ας των αι αι

ω ω ω νω ων α α α μην ^κ_α

^(Κ) ^(Δ)
Α γι ι ο ος Α θα α να α τος ε

λε η η σο ο ο ο ον η η η η

μας ^κ_α
(Κ)

Σ η μερον σω τη ρι α τω κοστω γε

γο νεν Α σωμεν τω α να σταν τι εκ τα

α φου και αρχη γω της ζω ης ημων ^κ_α κα

θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

νικος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε

ο ο ο ο ος

Γεωργίου Βιολάκη.

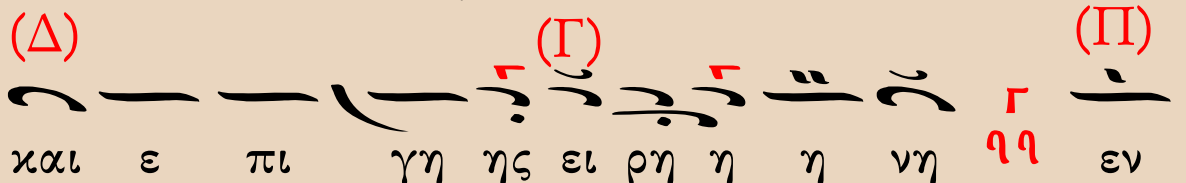
Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ Π̣α.

ο ξα σοι τω δει ξαν τι ι το ο φως

δο ξα εν υ ψι ι στοιοις Θε ε ω ω

και ε πι γη ης ει ρη η η νη εν

αν θρωποιοις ε ευ δο ο ο κι ι

ι ι α

μνου με εν σε ε ευ λο γου ου

(Γ)

με εν σε ^{z'} προ σκυ νου ου με εν σε ε ^γ

(Z)

δο ξο λο γου ου ου με εν σε ^{π'} ευ χα

(Δ)

ρι στου ου με εν σοι οι ^Δ δι α την

(Π)

με γα α α α λη ην σου ου ου

δο ο ο ο ο ο ξαν ^π

(Z)

Κ υ υ ρι ε Βα σι ι λευ ^{z'} ε που

(Π)

ρα νι ι ε ε θε ε ε ^{π'} Πα α τε ερ

πα αν το ο ο κρα α α τος ^π Κυ

(Z)

ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες ^{z'} Ι η

(Δ)

σου ου Χρι ι στε ε ^Δ και α α α α γι

(Π)

ι ι ο ο ν Πνε ε ε ευ μα α ^π

Κ (Ζ) ρ
υ υ ρι ε ο Θε ε ος ο α

(Δ) (Π)
μνο ο ος του ου Θε ε ου ου ο Υι

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι α αι

(Γ) ρ
αι ρω ω ων την α μα τι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου

(Ζ) ρ
ε λε η σον η η μας ο αι αι

(Δ) (Π)
αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι α ας

του ου ου κο ο ο ο σμου

Π (Ζ) ρ
ρο σδε ξαι την δε η η η σιν η η μων ο

(Δ) (Π)
ο κα θη η με ε ε νος εκ δε ξι
(Ζ) (Π)
ω ω ων του ου Πα α τρος και ε λε

ε η η σο ο ον η η η μα ας π^α

Ο ο ο τι ι συ ει μο νο ος

α α γι ι ος ζ' συ ει μο ο νο (Π)

ος Κυ υ ρι ι ος Ι η σους Χρι

ι στο ος εις δο ο ο ο ξαν Θε ο ο (Z) (Π)

Πα α τρο ο ος α α α μη ην π^α

Κ αθ ε καστηνη η με ε ραν ευ (Δ) π^α

λο γη η σω ω σε και αι νε ε ε ε (Π)

σω ω το ο ο νο ο μα α α α (Z) Δ

α α σου εις τον αι ω ω ω να (Δ) (Π)

και εις τον αι ω ω ω να του ου ου

αι ω ω ω ω νος π^α

Κ (Z) α τα ξι ω σον Κυ υ ρι ι ε

ε ε^{ζ'} εν τη η με ε ρα α τα α

α α α αυ τη η α να μαρ τη

η η η η τουου ους φυ λα χθη η

η η ναι α αι η η μα ας

Θ (Z) υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε

ε ε ο Θε ε ος των πα τε ε

ε ε ρω ων η η η μων και αι νε ε

το ον και δε δο ξα σμε ε ε ε

ε ε νον το ο ο νο ο μα α α

σου ου εις τους αι ω ω ω να ας
(Π)

α α α μην π

ε νοι το Κυ υ ρι ι ε το
(Z)

ε λε ο ος σου εφ η η μα ας
(Δ)

κα θα α α περ ηλ πη ι σα α με ε εν ε
(Π)

ε πι ι ι σε π

υ λο γη τος ει ει ει Κυ υ
(Z) (Δ) (Z)

υ ρι ι ι ε δι ι δα α ξο ο ο
(Δ)

ο ο ον με ε ε τα δι και ω
(Π)

ω μα α τα α α α α σου π

υ ρι ε κα τα φυ υ γη ε γε
(Z)

(Π)

νη η της η η μιν εν γε νε α α

(Γ)

και γε ε νε ε ε α ε γω ει ει πα

α Κυ υ ρι ι ε ε λε η η σο

ο ο ον με ι ι α α σαι αι

(Δ)

(Π)

την ψυ χη η η ην μου ο τι η

η μα α αρ το ο ο ον σοι

(Ζ)

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ υ

γον δι δα α ξο ο ο ο ον με

(Δ)

του ποι ει ν το θε λη η μα α α σου

(Π)

ο ο τι συ ει ει ει ει ο ο ο

Θε ε ε ο ο ο ος μου

Ο (Ζ) μ
τι πα ρα σοι πη η γη η ζω

ω ης ζ' εν τω ψω τι ι ι ι σου ου

(Δ) (Π) π
ο ψο ο ο ο με ε ε θα α φω ως

Π (Ζ) μ
α ρα α α α τει ει ει πα ρα

(Δ)
α α τειει νον ζ' το ε λε ο ο ο ος

(Π) π χ
σου τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι σε

(Ζ) μ ζ' α
Α γι ο ος ο Θε ε ος Α α γι

ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α ζ'

(Δ)
γι ι ο ος Α θα α να α το

(Π) π
ος ε λε ε ε η σον η η η η μας

π α

Δ^(Ζ) ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω ^{Ζ'} και

^(Π)
Α γι ι ι ω Πνεευ μα α α τι ^π

Κ^(Ζ) και νυ υ υ υν και α α ει ^{Ζ'} και

^(Δ) εις τους αι ω ω ω ω νας ^(Π) των αι

ω ω ω νω ων α α α μην ^π

Δ^(Ζ) γι ος Α θα α να α το ος ^(Δ) ^Δ

^(Π) ε λε ε ε η η η σον η η η μας ^π

Σ^(Κ) η μερον σω τη ρι α τω κοσμω γε

γο νεν Α σωμεν τω α να σταν τι εκ τα

α φου και αρχη γω της ζω ης ημων ^Κ κα

θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε

ο ο ο ο ος κ
α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

‘Ο Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα.

(Π)

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με

νος Δ̣ δ̣

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π^α ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος π^α

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον δ̣^ν

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον β^κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ^θ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ^ν δ̣^ν

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σον β^κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣^ν

οι Κυ ρ ι ε δ̣^ν

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου

Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν ν' ρ ρ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν ν δ

Ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

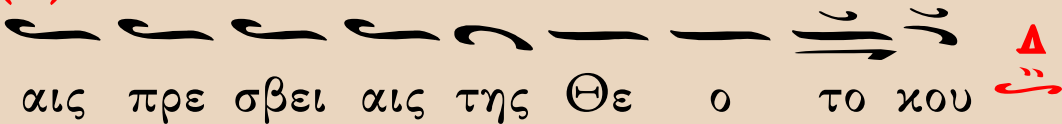
Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

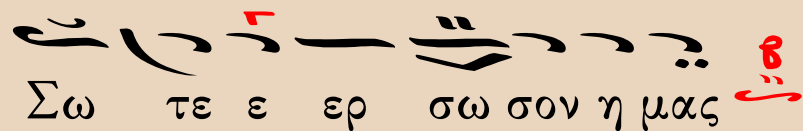

Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
(Δ)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

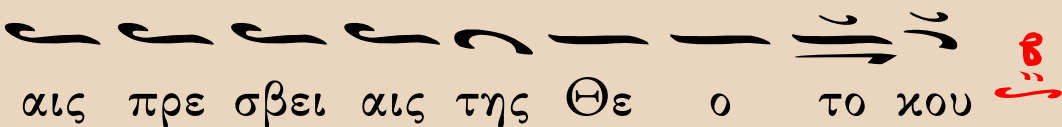
 Σω τε ε ερ σω στον η μας

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

 Σω τερ σω στον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι δὲ τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

(Δ)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

(Δ)

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν ^β σαρ κω θη ναι εκ της α
 γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει παρ
 θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω
 πη σας ^β σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να τω θα να τον πα τη σας ^Δ Εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος ^β συν
 δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ
 διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν

ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(Π)

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π ρ

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἀργόν. Ἦχος λ̣ ᾗ Π̣α.

(Π)

(Κ)

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω ω

(Π)

ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α

(B)

α α α να α α α θα να α το ον

(Π)

(K)

πα α α α τη η η η η η η η η η

(Δ)

σα α α ας και αι αι τοι οι οι ος ε

ε ε ε εν τοι οις μνη η η η

(Π)

(K) ↓

η η η μα α α α α α α σι ι

(Π)

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος π

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε ν Εκ κλη η η η η η σι ι αις ευ λο
γει ει τε τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη
γων Ι σρα ηλ Σω ω ω σον η μα ας Υι
ε ε ε ε ε Θε ε ε ου ο α
να στα α α ας εκ νε ε κρων ψα
α αλ λοντα α α ας σοι Α αλ λη η η
η η η λου ου ι ι ι α

Ἀπολυτίκια. Ἦχος πλ. α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν,

ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι
ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ
θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγείρει τοὺς τεθνεῶτας, ἐν
τῇ ἐνδόξῳ ἀναστάσει αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ ᾗ Πα. — Κε.

(Κ)

Τὸν σου να ναρχον Λογον Πατρι και Πνευ

μα τι τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις

σω τη ρι ι αν η μων α νυ μνη σω

μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι Ηυ

δο κη σε σα ρ κι α νε λ θε ιν εν τω Σταυ

ρω και θα α να τον υ πο μει ναι και

ε γει ραι τους τε θνε ω ω τας εν τη

εν δο ξω Α να στα σει αυ του

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ΄.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἅγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν] Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος λ̣ δ̣ — Γα.

(Γ)

Ε̣ ι και εν τα φωκα τηλθες α α θα να

τε δ̣ αλ λα του Α δου κα θη λεςτην η δυ

(Ν)

να μιν δ̣ και α νε στηςως νι κη της Χρι

στε ε ο Θε ος Δ̣ γυ ναι ξι Μυρο φο ροις

(Γ)

φθεγξα με νο ος Χαι ρε τε **δ** και τοις σοι οις

(Ν)

Α πο στολοις ει ρη νηνδω ρου με νος **Δ**

ο τοις πε σου σι πα ρε ε χων α να στα **χ**

(Μ)

σι ι ι ι ν **δ**

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δ**ι.

(Δ)

Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον β

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ α γ ι ι ο ς Ἀ θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς.

Ἄ υ να μις Ἀ α γ ι ι ο ο ο ς ο

Θε ο ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ο ο ς

Ι σχυ ρο ο ο ο ς Ἀ α γ ι ι ο ς Ἀ

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ α γ ι ο ς ο Θε ε ο ς Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

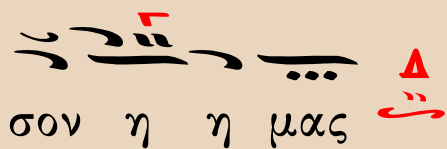
Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

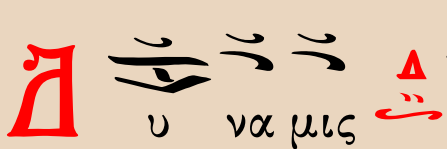
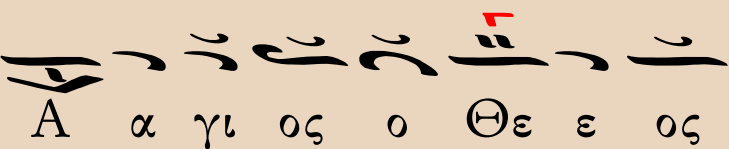
των αι ω νων α μην

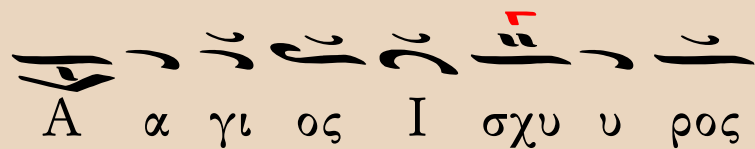
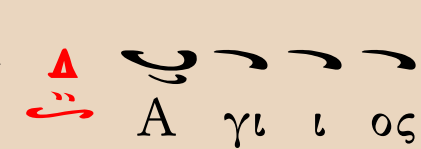
Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

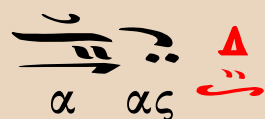
Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

 υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

 Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

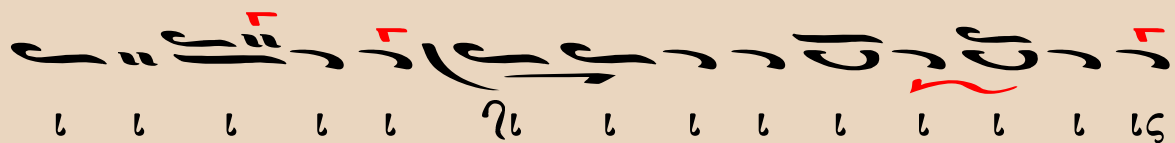
 Α θα να τος ε λε η σον η μα

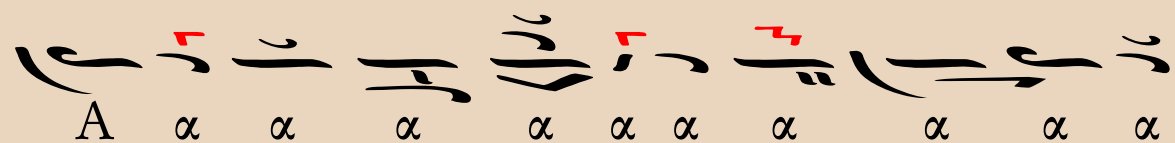
 α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)
 ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

 Α α α α α α α α α α

 α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

(N) ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ) ο ο ο ο ον η η η μα α

(M) α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ) Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ت ت ت ت ت ت ت ت ت ت ت ت
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ث ث ث ث ث ث ث ث ث ث ث ث
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح ح
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

خ خ خ خ خ خ خ خ خ خ خ خ
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

د د د د د د د د د د د د
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ ذ
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز ز
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ος Ι ι

ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

Α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠϛ Γα.

(Γ)

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον ρ ρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(Ν)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. ᾠχος πλ. α΄

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος, ὅτι ὠλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα ἐκράζε λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ

ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὓσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνου τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεώχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος

λέγων· Μηδὲν πράξεις σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιᾶτο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

‘Ο β’ Χορός·

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
ι ι α Αλ λη λου ι α α
α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β’ Χορὸς τό·
Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι β ρ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ρ ρ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

(Π)

(Δ)

ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ρ ρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορός τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α (Π)

α α α α α α α α α α

(Δ)
α α α α α α Δ

Χερουβικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ̣ Π̣α̣.

(Π)
Ο ι τα α α α α α α α Χε ε

(N) ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ς λ̣ ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε

ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ ^π_α

μυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ ^(K)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ^(M)_{α κ} ι

ι ρι ι ι ι ι ^(Π)_π_α ι ι ι ι μυ υ

στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ^π_α

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ει ει

κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ^π_α ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον τε

ε ε ες ^(Δ)_π_α και τη ζω ο ο ο ο

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

— ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι

— α α α α α α α α α α α

— δι ι ι ι ι ι ι ι π ρ το ο ο

— ο ο το ον τρι ι σα α α α α ρα α

— α α α α α γι ι ι ι

— ι το ον τρι ι ι σα α α α γι

— ι ι ο ο ο ο ον π ρ υ υ υ

— υ υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ

— σα α α α δο ο ον τε ε ε ε ες

— πα α α α α α σα α αν τη η η

— η η ρη η η η η ην βι ι ω

(Δ)

ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η ην

(Π)
α α α πο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α

α α α α α α με ε ε ε ε ε

ρι ι ι ι ι ι ι π^α με ε ε ε ρι

ι ι μνα α α α αν π^α

(Ω)
ω ω ω ω ω ω ω ωςτον Βα α α

(Κ)

α α σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε κ^α

ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α α α α ^(Δ) κ τωv

ο ο ο ο λωvν ^(Π) δ υ πο δε ξο ο ο

με ε ε νοι οι οι οι οι π ρ

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αις ^(Δ) δ α ο

ρα α α α τωvς ^(Π) δ δο ρυ φο ρου ου

ου με νο ο οv τα α α α ξε ε ε

σι ι ι ι ιv π Α α α α αλ λη

λου ου ου ου ου κ ι ι ι ι ι

λι ι ι ι α α α α α α α α π ρ

Ἄλλο Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

π^α **Ο** ι τα α α α α α α α α α α

(N)

α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου Χε ε

ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ π^α μυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(K)

υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ

(Π)

στυλι κω ω ως ελι κο νι λι λι λι

λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι

ελι κο νι λι λι λι λι λι λι λι λι

λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι λι

λι λι λι λι ζο ο ο ο ελι ελι κο νι

λι λι λι ζο ον τε ε ε ες και αι

(Δ)

αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι

οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

(Κ)

Τρι λι λι λι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α Τρι

α α α α α α α α δι ι ι

(Π)
ι ι ι ι ι κ τον τρι σα α α

γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνοο

ο ο ον ζ' προ σα α α α α α

δο ο ο ο ο ο υ μνονπρο ο ο σα

(Κ)
α α α δο ον τε ε ε ες π πα σαν

τη ην βι ι ω τι κη η η η η η

(Δ)
η η η η ην ν' α πο ο θω ω

(Π)
ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε

(Κ)
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι κ

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α

α α ρα α α α α αν ^κα

(Π)

ω ω ω ω ω ω ω ωστον ^πα Βα α

(K)

α σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ^πα ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

(K)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε α α α α ^κα των ο ο

ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο ο με ε ε ε νοι ^πα

(K)

αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π' (Π) δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π α λη λου ου ου ου

ι ι ι α α α α α α α π

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἷον καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἰ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ) Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω (Δ)

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α
γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι
ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου
Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε
ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ
γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ
στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ

ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

‘Ο Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

‘Ο α΄ Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

‘Ο β΄ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο α΄ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

‘Ο β΄ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

(Π)

Ο ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣
Α αγ γε λο ος ε ε ε βο

ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣
ο ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣ ᾠ̣
ω με ε ε νη η Δ̣ α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι

πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε

ε ο σο ος Υι ο ος α νε ε

ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος εκ τα α α α α φου

ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ρου ου

σα α α λη ημ η γαρ δο ο ξα Κυ

ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι ι

σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι

(Δ)

α γα α α α αλ λου ου Σι ι ι

(Π)

ων Δ δ συ υ υ δε α α α α γνη

η η η τε ερ που Θε ε ο ο το

ο ο κε ε Δ δ εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κουου ου ου σου

ου ου ου π ρ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Γ
99

ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Δ δ ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω π ρ ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω σω ω μα Χρι ι στου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου π ρ με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε τα α λα α α α α

α α α α α α α α α Γ ρ ρ με

τα λα α α α α α α α α α

(Z)

α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α

(Δ)

α α α α α α α α α α

(Γ)

α α α α α α α χα α α α

(Π)

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

(M)

(Π)

α βε ε ε ε με ε τα λα α

α α βε ε τε ε ε ε πη η γη

η η η η η η η η χη η η η

(K)

η η χη η η η χη η α

θα α α να α α α α χα α α

(Π)

α α χα α α χα α α α α α α α

(K)

α α χα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α χα α

(Π)

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

(K)

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

(Π)

α α α α α χα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

(K)

α α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α

(Δ) (K)
α α α α α ρα χα α α α α

α π α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

(Π)
α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α α α α α

(K)
α α α α α α α α α π α α α

α α α α α α θα να α του γε

(Π)
ε ε ευ σα α σθε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε π

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ̣ ᾠ̣ Π̣α.

(Π)

Χ̣ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π̣

ᾠ̣ Ἱερεὺς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

ᾠ̣ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠ̣ Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεντην δο ο ξανσου ο τι
η ξι ω σας η μαςτων α γι ων σου με
τα σχεινμυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ρανμε λε ταν την δι και ο
συνη σου Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορὸς.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δὶς)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς

Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ) τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου

ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...**κ.τ.λ.**

Ὁ Ἱερέυς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν
ὔδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν
ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται
ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ
τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ
δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς
γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι
πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου
στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ
Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ
κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς
λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύ
σιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ
τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς
μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῆ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήσεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἠώσῃ χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλασεται αὐτούς, καὶ ὁ
κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ
πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε
αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ
ἀπολεισθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ
θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οί πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οί θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευς τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν

ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.
“Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ
καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις
αὐτῶν ἐδολιούσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.
Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι
παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς
αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,
καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου.

“Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;
Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με
ἐνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

“Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν
δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν
στρωμνήν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην

ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου

καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταύγματι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρινόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

“Οτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἀσὺέθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἦλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ’ ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ’ ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Η ε ε Κυ ρι ι ε ε ε κε κρα ξα προς

σε ε ει σα α κου σο ο ο ον μου ει

σα κου σο ο ονμου Κυ υ ρι ι ι ι ε

Κυ ρι ε ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ει

σα α κου σο ο ο ον μου π προ σρες τη

φω νη τη ης δε ε ε η η η σε ε ω

ω ως μου Δ ρ εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε Δ ρ ει σα κου σο ο ονμου Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη τω η η προ ο ο

σε ευ χη η η μου ^Δ ως θυ μι α α μα

α ε νω ω πι ο ο ο ον σου ^π ε

παρ σι ις τω ω ων χει ει ρω ω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη ει σα κου σο ο

ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

(II)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου ^π

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου

εις λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι

ζεσθαιπροφασειζεν αμαρτιαις **π**

Ευν ανθρωποιζερ γαζομενοιστην α

νομιαν και ουμησυνδυασωμετατων

εκλεκτων αυτων **π**

Παιδευσει μεδικαιος **κ** εν ε

λει και ελεγει με ελαιον δε

αμαρτωλουμηλιπανατωτηνκεφαλην

μου **π**

Οτι ετι και ηπροσευχη μου

ενταις ευδοκiais αυτωνκατεπο

θησανεχομεναπετραςοικριται αυ

των π

κου σου ται τα ρη μα τα μου ο

τι η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα

γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα

αυ των πα ρα τον α δην π

τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα

νε ληστην ψυ χην μου π

υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα

λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι αν π

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μαρτω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω **π**

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α πα γ γε λω **Δ**

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το

πνευμα μου **Δ** και συ ε γνωστας τριβους μου **Δ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα μοι π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α ς

και ε πε βλεπονκαι ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και κ

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου π

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ς

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των π

Π ρο σχες προςτην δε η σιν μου ς ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα π

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον
των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ
ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(II)

Π ι κην ε χων Χρι στε την κα τα
α α τουου Α α δου ε εν τω ω Σταυ ρω ω
α νη η η η λ θες ι να τους εν σκο
τει θα να του κα α α θη η με ενους συν
α να στη η σης σε α αυ τω ο εν
νε κροι οις ε λε ευ θε ε ε ρος

ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου φω ω

τος **Δ** Παν το δυ να με ε Σω ω τηρ **Δ**

ε λε η η σο ον η η η μας **π**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

Γ η με ρον ο Χρι στο ος θα να το ο ον

πα α τη σας κα α θω ως ει πεν α νε

(Κ)
ε ε ε στη **π** και την α γα αλ λι α

(Δ)
σιν **κ** τω ω κο σμω ω ω ε δω ω ρη η

ϕ σα α α α το **Δ** ι να παν τεσκραυ γα ζο ον

(Π)
ϕ τεσ τον υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

μεν **π** Η πη γη της ζω ης το α προ σι

το ον φως **Δ** παν το δυ να με Σωω τηρ **Δ**

ε λε ε η σο ον η η η μας **π**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ε Κυ ρι ε ε ε το ον ο ον τα ε εν

πα α α ση τη κτι λι λι σει **π** α

μαρ τω λοι οι που φυ υ υ γω ω ω μεν

εν τω ου ρα νω αυ το ος κα τοι κεις **Δ**

εν τω Α δη ε πα τη η η η σας

θα α να α α τον **π** εις τα βα θη

τα της θα α λασ σης ε κει η χει ειρ

σου Δε ε σπο ο ο τα Προς σε κα
(Δ)

τα φευ γο μεν σοι προ σπι πτον τε ες ι κε
(Π)

ε τε ευ ο ο ο ο μεν Ο α να

στας εκ των νε ε κρων ε λε ε η σο

ον η η η μας

Τῆς Ἀναλήψεως. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

(Π)

Ο Κυ ρι ι ος α νε λη φθη εις ου

ρα α νους ι να πε εμ ψη τον Πα α ρα

α κλη τον τω κο ο ο ο σμω οι

ου ρα νοι η τοι μασαντον θρονον α αυ

του νε φε ε λαι την ε πι ι βα

σι ιν α α αυ του αγ γε λοι θαυ

μα α ζου ου σιν αν θρωπον ο ρων τες

υ περ α α α νω ω α α αυ των

ο Πα τηρ εκ δε χε ε ται ον εν κολ ποις

ε χει συ υ υν α ι ι δι ι ι ι

ον το Πνευμα το Α γι ον κε λευ

ει πα σι τοις Αγ γε λοις α αυ του α ρα

τε πυ υ λας οι α αρ χον τε ες υ

υ υ μων παν τα τα ε θνη κρο τη

η σα α α τε ε χει ει ει ρας ο τι
α νε ε ε βη η Χρι ι ι στος ο
που η ην το προ ο ο τε ε ε ε
ρον

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Κ υ ρι ι ε τη ση Α α α να α λη
η η ψει ε ξε πλα α γη η σαν
τα α Χε ε ε ρου ου βιμ θε ω ρη
σαν τα σε ε το ο ον Θε ε ον
πι νε φε λω ω ω ν α νε ερ χο ο
ο ο με ε ε ε νον τον επ αυ τω ω ν κα

α α θε ζο ο με ε ε ε νον π και

δο ξα α α ζο ο με ε εν σε ο τι

χρη στον το ε λε ο ος σου δο ο ο

ξα α α α σοι π

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

(Π)

Ε ν τοις ο ρε σι ι ι τοι οι οις α α

(Δ)

γι ι ι οις θε ω ρουντες σου τας υ

ψω ω ω σει εις Χρι ι ι στε το

(Π)

α παυ γασμα της δο ο ξη ης του ου ου

Πα α α τρος α νυ μνουντες σου την φω το

ει ει δη του ου ου προ σω ω που
 ου μο ο ορ φην π προ σκυ νου με εν σου
 (N) (Π)
 τα πα θη η η μα α α α τα ρ τι
 μω μεν τη η ην Α να α στα α α α
 (Δ)
 σιν π την εν δο ξον α να λη ψι
 εν δο ξα α α α ζο ο ο ον τες Δ ρ ε
 (Π)
 λε ε η σο ον η η η μας π

Τῶν ἁγίων Πατέρων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐκ γαστρὸς ἐτέχθης πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ Ἄρειος κτίσμα σε, καὶ οὐ Θεὸν δοξάζη, τόλμη συνάπτων σε τὸν Κτίστην, τοῖς κτίσμασιν ἀφρόνως, ὕλην πυρὸς τοῦ

αἰωνίου, ἑαυτῷ θησαυρίζων· ἀλλ' ἡ σύνοδος ἡ ἐν Νικαία, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τίς σου τὸν χιτῶνα Σῶτερ διεῖλεν; Ἄρειος, σὺ ἔφης, ὁ τῆς Τριάδος, τεμῶν τὴν ὁμότιμον ἀρχὴν εἰς διαιρέσεις· οὗτος ἠθέτησέ σε εἶναι, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· οὗτος Νεστόριον διδάσκει, Θεοτόκον μὴ λέγειν· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαία, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Κρημνῷ περιπίπτει τῆς ἁμαρτίας, Ἄρειος, ὁ μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν, καὶ θείῳ σπαράττεται, ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκάτοις, πᾶσαν ἐκδοῦναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως, ἄλλος Ἰούδας χρηματίσας, τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαία, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄρειος ὁ ἄφρων, τῆς παναγίας, τέτμηκε Τριάδος τὴν μοναρχίαν, εἰς τρεῖς ἀνομοίους τε καὶ ἐκφύλους

ουσίας· ὅθεν Πατέρες θεοφόροι, συνελθόντες
προθύμως, ζήλω πυρούμενοι, καθάπερ, ὁ Θεσβίτης
Ἡλίας, τῷ τοῦ Πνεύματος τέμνουσι ξίφει, τὸν τῆς
αἰσχύνης δογματίσαντα βλάσφημον, καθὼς τὸ
Πνεῦμα ἀπεφήνατο.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Τ α α ας μυ στι ι κας ση με

ρον του Πνε ευ μα α α τος σα αλ πι

ι ι ιγ γας τους θε ο φορους Πα α τε ρας

(Δ)

α α νευ φη η μη η σω ω ω ω μεν

(Π)

τους με λω δη σα αν τας εν με ε ε ε σω

ω της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας π

με ε ε ε ε ε λο ος ε ναρ μο ο νι

ι ο ον θε ο ο λο γι ι ι ι ας π

(Κ) (Δ)
Τρι α α δα α μι α α α αν α πα α

δ ρ α λ λα α α α κτον ρ ου σι αν τε ε (Π)

και αι αι Θε ο ο τη η η η τα π τους

κα θαι ρε ε τα α ας Α α ρει ει ει

ου και ορ θο ο δο ξων προ ο ο (Κ)

μα α α χου ους τους πρε σβευ ο ο ον

(Π) τας παν το τε ε ε Κυ υ ρι ι ι ω ρ

ε λε η θη η ναι τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων π

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

Και νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

μην π

ις μη μα κα ρι ι σει ει σε Πα

α να α γι ι ι ι α α Παρ θε ε ε ε

νε τις μη α α νυ μνη η η η

(Π)

σει ει ει ει σου τον α α λο ο ο χε

ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο

νωσ εκ Πα τρος εκ λαμψας Υι ος μο νο

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της Α

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α

φρα α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ υ

σει Θε ε ο ο ος υ υ πα αρ χων

και φυ σει γε νο με νος α ανθρω ω ω

πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ

α α δα α προ σω ω ω ω πων τε ε

μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α

δι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τως γνω ω

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος Αυ τον ι

κε τε ευ ε σε μνη Παμ μα κα α α α

(Π)

ρι ι ι ι στε **Δ** ε λε η θη η ναι

τα ας ψυ χας η μω ω ω ω ν **Δ**

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

(Δ)

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το **Β** **Δ**

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἤχμαλώτεται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ ἐδίωξεν αὐτούς, ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῶ, μετὰ τὸ ἀποστρέψαι

αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες, κατακληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ἡμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν,

καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρόν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· πλήν, τοὺς πατέρας ἡμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός· ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου· ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

**Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·**

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,

ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος· Ἀμήν.

Ἦχος· Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος λ' Δι

(Δ)

T ἡν Ἀ να στα σιν σου Χρι στε Σωτηρ Ἀγ

γελοι υμνου σιν εν ουρανοις και η

μα ας τους επι γης κατα ξι ω σον

εν κα θα ρα καρδι α σε δο ξα ζειν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Π υ λας συν τρι φασ χαλκας και μο χλους

του Α δουου συν θλασας ως Θε ος παν το δυνα

μος γε νος ανθρωπων πε πτω κος α νε στη

σας Δι α του το και η μεις συμ φω νω ως

βο ω μεν Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα α σοι οι

θι και παυσοναφ η μων τον ο δυρ μον

των δακρυων θρη νου σαις δε αυ ταις Αγ

γελοσπροσα τας α πε βο η σε Τον θρη

νον παυσα με ναι τοις Α πο στο λοις ει πα τε

Ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος τω κοσμω

δω ρου μενος ι λα σμον και το με γα

ε λε ος

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

 Γ ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε

και τον θα να τον τη τα φη σου ου σκυλευ σας

τρι η με ρος α νε στηςως Θε ος με ε

τα δο ξης τω κο ο ο σμωδω ρου με νος

α τε λευ τη τον ζω ην και το με

γα ε λε ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Πά.

(B) Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι

(B)

Τ ην ε τη σι ον μνη η μη ην ση

με ε ρον των θε ο ο ο φο ο

(Π)

ο ρω ων Πα α α τε ε ε ε ε ρων

των εκ πασης της οικου μενης συναθροι
(B)

οι σθε ε εν των εν τη λαμπρα
(Π) (B)

απο ολει Νικα ε ε ε εων των
π

ορθοδοξωντα συστηματα ευσε
(Π)

βουντες πιστως ε ορτα α α σω

ω ω ω μεν ουτοι γαρ του δεινου Α α
(B)

ρει ει ου το ο α θεον δο ο ογμα α
Δ

ευσεβο ο οφρο ο ονωως
(Π)

κα α α θει ει ει ει ει λον και της Κα
(B)

θολικης Εκκλησιας συνο
(Π)

διικως του ουτον εξωστρα α κι

(B)

ι ι ι ι σαν π και τρα νως τον Υι ον

του Θε ε ου Δ ο μο ου σι ον και συ

να ι δι ον προ των αι ω νων ο ον

τα β λ τοις πα σιν ε δι δα ξα αν ο μο

λο ο γειν Δ εν τω τη η ης πι ι

(Π)

στε ως Συμ βο ο ο ο λω π α κρι βως

και ευ σε βως του ου το ο εκ θε ε ε ε

(B)

με ε ε ε νοι π ο θεν και η μειςτοις

θει οις αυ των δο γμα σιν ε πο με ε νοι β λ

(Π)

βε βαι ως πι στευ ον τες λα τρε ε ευ

ο ο ο ο μεν π συν Πα τρι τον Υι ο ον

και το Πνευμα το ο πα να α α α

(B)

γι ι ι ι ον εν μι α α Θε ε ο

τη τι ι Τρι α α δα ο μο ο ου

σι ο ον

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

και νυ υ υ υν και αι α α α

ει και εις τους αι ω νας των αι ω νω

ων Α α α α μην

(B)

υ ρι ε το μυ στη ρι ον το α

πο των αι ω νων κε κρυμ με ε ε νον

(Π)

και απο γε νε ων πληρω σα ας ω ως

α α α γα α α α θος ^(B) ηλ θες με τα

των Μα θη των σου εν τω ο ο ρει των

Ε λαι αι αι ων ^(II) ε χωντην τε κουσανσε

τον ποι η την και παν των Δη η μι ι ι

σου ου ου ργον ^(B) την γαρ εν τω πα θεισου

μη τρι κως παν των υ υ πε ερ αλ γη η ^(B)

η η σα α α α σαν ^(B) ε δει και τη

δο ξη της σαρ κος σου υ περ βα αλ λου σης ^(II)

α α πο ο λα α αυ σαι χα α α ρας ^(B)

ης και η μεις με τα σχοντες τη εις ου ρα α ^(Δ)

νους α νο ο δω ω σου ου Δε ε ε

(B)

σποο ο ο τα δ το με γα σουου ου ε
λε ε ος β το εις η η μας γε γο νο ος δο
ξα ζο ο ο με ε ε ε εν β λ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ ‘Ιερεὺς·

Nῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. ‘Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἦχος: Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος: Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου.

(Δ)

Ἀ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασ στον τες α πε ε

νε κρωθη σαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ

λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ

αυτου υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω

ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π δ̣̣̣ Γα.

(Γ)

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο

ο Θε ε ος η η μων ρ ο φω στη ρας

ε πι γης τους Πα τε ρας η μων θε με λι ι ω
(N)

σας ρ και δι αυ των προς την α λη θι

νην πι στιν ρ παν τας η μας ο δη γη σας πο

(M)
λυ ευσπλαγχνε ε δο ξα α σοι ρ

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος δ΄.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ρ Δι.

(Δ)

Ἄ νε ληφθης εν δο ξη Χριστε ο Θε ος

η μων χα ρο ποι η σας τους Μα θη τας τη

ε παγ γε λι α του Α γι ου Πνευμα τος

βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ λο

γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι

ος του Θε ου ο λυ τρω της του κο ο ο σμου

ου ου

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
'Ωδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικάς, ἐνιαίας
φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν
φιλανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, ἡμῖν
δωρούμενον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χαρακτηῆρσι
Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκῶς συνέτισον ἡμᾶς,
καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς, θείας ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἔθνῶν,
Ἐκκλησίαν ἕνα σε, τρισυπόστατον Θεόν,
προσκυνεῖν ἐδίδαξεν ἐξ οὔ, καὶ δι' οὔ περ καὶ ἐν ᾧ,
τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ τῆς γαστρὸς σου προῆλθεν ὁ νοητός, Θεοτόκε
Ἡλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος
αὐγαῖς, ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

'Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, Τάξεις τὰς οὐρανίους,
κατεσκευάσας μέλπειν, τρισαγίαις σε φωναῖς, δέξαι
μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐνιαίαν,
θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομέν σε θερμῶς,
ἁμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν
συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ Νοῦς ὁ ἀναρχος Πατήρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε,
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές, τοὺς
ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος φρούρησον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν,
γεγονῶς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρα σου Ἁγνή, καὶ
τοὺς γενάρχας τῆς πρίν, καταδίκης μόνος
ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τὴν ἡμῶν
ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι
φιλόανθρωπε πανάγαθε· οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν,
συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν·

διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι πανάχραντε καὶ ἴασαι, τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῶ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου.

Ὁ α' Χορός. Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ῥδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐψοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶπτον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνη ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικάς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἢ τρισυπόστατος Μονάς, μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ φύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰδίδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγία σου γαστρὶ,

Ὁ β' Χορός. Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σέ, ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συναίδιος Υἱός, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνητάς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥυθμίζων λάμπεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος, Ἦλιε τῆς δόξης, καθοδηγῶν με αἰεὶ, τῆς ἄνω Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρί, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ συντήρει τοὺς σέ, δοξάζοντας,

Ὁ α' Χορός· πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σοφίαν καὶ σύνεσιν, θεαρχία τριφαῆς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον. **(δὶς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων καὶ μίαν τρισσολαμπῆ, μορφήν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, βλέψον εἰς

ἡμᾶς, τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ
δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς
πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ
οἶδαμεν, καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ’
ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ’ ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον
φωτισμόν, καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον
τὴν ποιίμνην σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ
δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ κτίστου σου, καὶ
βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε·

Ὁ β’ Χορός· Ἐγὼ εἶμι μεθ’ ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ’
ὑμῶν.

ᾠδὴ ζ’ . Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε
χαρακτῆρσι Μονάς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν
τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως
ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος
φέρων ἀριθμόν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ
ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἓνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν, ἀσυγχύτως ὑποστατικάις, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένη ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσεῖληφεν, Ἄχραντε, ἐκ γαστρὸς σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον, φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντα ἐδίδαξε βοᾶν.

Ὁ α' Χορός: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η' . Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλασμὸν τῶν παισμάτων, θᾶπτον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων, τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους, καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων, πάντα ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τοὺς δοξολογοῦντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτὸς αἰδίου, φῶς συναίδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἔκπορευτῷ, φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις, Ἀχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς, πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας,

Ὁ β' Χορός· αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὁρᾶν αἱ τάξεις, Χερουβείμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ σοῦ τὴν δόξαν, οὐ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριττόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς, κράτος δοξάζουσι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὰς σὰς ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχου, ταῖς καρδίαις καὶ φώτισον, τὰς ψυχὰς καὶ λύτρωσαι, πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελεῆμον, καὶ τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φῶς ὁμότιμον, καὶ τρισήλιον, καὶ φωτουργὸν Θεότης, πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεράς, ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνηῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον, πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθέने, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτός, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντα ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, αἰεὶ δοξάζοντας.

Τῶν Πατέρων. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι

(Π)
ω κ αι αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι π

(Γ)
Α πο στο λι κω ω ων πα ρα

δο ο ο σε ων **κ** α κρι βεις φυ λα κες

γε γο να α τε ε ε α α γι οι Πα
(Π)

τε ε ε ε ρε **π** της γαρ Α γι ας Τρι
(N)

α α δος το Ο μο ου ου ου σι ον **κ**
(Π)

ορ θο δο ο ξως δογμα α τι ι ι σα α
(N)

α αν τε ες **π** Α α ρει ου το βλα σφη η

μον **δ** σου νο δι κω ω ω ως κα α τε ε βα
(Γ)

λε τε ε **δ** μεθ ο ον και αι Μα κε δο ο
(Π)

ο νι ον **κ** πνευ μα το μα α χον α πε ε
(Γ)

λε ε εγ ξα α α αν τε ες **π** κα τε

κρι να α τε Νε στο ο ο ρι ον **κ** Ευ

τυ χε α και Δι ο σκου ρον ^κ Σα βε ε

ε ελ λι ι ο ο ον τε ^κ και Σε

(Π)

βη η ροντον Α α κε ε ε φα α α α

(Γ)

λο ον ^π ων της πλα α α νης αι τη η

η σα σθε ρυ υ σθε εν τας η

η μας ^κ α κη λι δωτον η μων τον βι

ι ι ον ε εν τη η πι ι ι στει ^κ φυ

λατ τε σθαι δε ο ο ο ο ο

ο με ε θα ^Γ ρρ

Τῆς Ἀναλήψεως. Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

π μην

Κ υ ρι ι ε της οι κο νο μι ας πλη

ρω σας το ο μυστη η η ρι ι ι ι

π ον πα ρα λα βων τους σους Μα θη η

(Κ)

τας εις το Ο ο ο ροστων Ε λαι ω

(Δ) ω ω ν α νε ε λα α μ βα α α νες

(Π)

και ι δου το στε ρε ω μα του ου ρα α

α νου ου ου πα α ρη η η λ θες ο δι

ε με πτω χε ευ σασκατ ε ε ε με

και αι αι α να α βας ο θεν ου ουκ ε

ε ε χω ω ρι ι ι σθησ το πα να

γι ον σου Πνευμα ε ξα πο ο ο ο στει

ει ει ει λον φω τι ι ζον τα ας ψυ χα α

ας η η η η μων

Τριαδικά, παρά Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄξι ον εστιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον
(Δ)

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον **Δ** ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **β**
(Δ)

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α **Β**

(Δ)

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων. ᾠχος πλ. δ΄

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Γα.

(Γ)

Υ̣ περ δε δο ξα σμενος ει Χριστε ο

ο Θε ε ος η η μων γ̣ ο φω στη ρας

ε πι γηστους Πα τε ρας η μων θε με λι ι ω

(N)

σας δ̣ και δι αυ των προς την α λη θι

νην πι στιν Δ̣ παν τας η μας ο δη γη σας πο

(M)

(M)

λυ ευσπλαγχνε ε δο ξα α σοι οι οι οι δ̣

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χρι στὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία (τρῖς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δῖς).

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰ σελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρίς) Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδη ἠγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας ταὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν
ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου,
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ
κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς
ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος
τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα
ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος
τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ
οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ

αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρῖς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

ἽΟ α' Χορὸς· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

ἽΗχος λ π ἔμ Δι.

(Δ)

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος Δ

εν ο νο μα τι ι Κυ ρι ου β

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ἽΗχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημᾶ σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν

τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ·
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου.

(Δ)

Ἄ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε

νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ

λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ

αυτου υπηνητη σας τη Παρ θε νω δω

ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι **β**

Δόξα. **Τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.**

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας,
καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντα ἡμᾶς
ὀδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π δ̣ Γα.

(Γ)

Υ περ δε δο ξα σμενος ει Χριστε ο

ο Θε ε ος η η μων **Γ** ο φω στη ρας

ε πι γηστους Πα τε ρας η μων θε με λι ι ω
(Ν)

σας **Γ** και δι αυ των προς την α λη θι

νην πι στιν **Δ** παν τας η μας ο δη γη σας πο

(Μ)

λυ ευσπλαγχνε ε δο ξα α σοι **Γ**

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος δ΄.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ
ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς
εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ
κόσμου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

(Δ)

Ἄνε ληφθης εν δο ξηΧριστε ο Θε ος

η μων χα ρο ποι η σας τουςΜα θη τας τη

ε παγ γε λι α του Α γι ουΠνευμα τος

βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ λο

γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι

ος τουΘε ου ο λυ τρω της του κο ο ο σμου

ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος πλ. β΄

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα, πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῆ, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμὴ. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. ᾠχος πλ. β΄

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, ἄορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Τῷ ἐκουσίῳ θανάτῳ σου, ζωὴν ἀθάνατον εὕρομεν, παντοδύναμε καὶ μόνη τῶν ὅλων Σωτήρ· σὺ γὰρ ἐν τῇ σεπτῇ σου Ἐγέρσει, πάντα ἀνεκαλέσω, ὁ λύσας ἄδου τὸ νῖκος, καὶ θανάτου τὸ κέντρον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πά.

(Π)

Ε υ λ ο γ η τ ο ο ς ε ι ε ι Κ υ ρ ι ι ε

ε ε **κ̣ ρ̣** δι ι δ α α ξ ο ο ν μ ε ε τ α

α α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ̣ ρ̣**

Τ ω ν α γ γ ε ε ε λ ω ν ο δ η η

η μ ο ο ς κα τε π λ α γ η ο ρ ω ω ω ν σε ε

ε **Δ̣ δ̣** εν νε ε κ ρ ο ι ο ι ς λο ο γ ι ι σ θ ε

ε εν τα **κ̣ ρ̣** του θα να α του ου δε ε

Σ ω τ η ρ τ η ν ι σ χ υ ν κα θε λο ο ο ν τα α

α **Δ̣ δ̣** και συν ε ε αυ τ ω ω τ ο ο ν Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα ρ

θως τοι οις δα α κρυ υ σι ιν Δ δ ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε κ

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ο Σω

τη η ρ γ α ρ ε ξ α ν ε ε ε στη του μνη η μα

τος

υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο

ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι ^κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε ^Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαιαι ε ε τε ε ε ^κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ε πα τε ^Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α σου ^κ

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελ θου ου ου σαι αι αι

γι ι ο ον πνε ε ευ μα κ την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α Δ συν τοις Σε ρα

φειμ + κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος

ει κυ υ ρι ε Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω ω νων α α μη η ην κ

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας κ χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησπα ρε ε ε σχε ε ες Δ ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε +

προς τα αυ τη ην δε ε ε κ ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α

α δο ξα σοι ο ο Θε ος Δ

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α κ

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

ι α α δο ξα σοι ο ο Θε ο ο ο ο

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

Τῶ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῶ σου θανάτῳ Χριστέ,
πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν
τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. ᾠχος πλ. β’

Ἀντίφωνον Α’

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἶρω, πρὸς σέ
Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων
εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιε Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία· εἴ τιτι τοῦτο
κατ’ ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς,
πτεροῖ, αὖξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β’

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν
ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν
ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθῆτω ἡ ψυχὴ, ὡς

στρουθίον Λόγε· οἴμοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν
ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία
σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ
Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ
πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὄρωσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληῖρος,
ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ αἱ ἄνω
στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ
σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν
ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π ➡ Δι.

(Δ)

Ω ς εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι

σρα ηλ **Δ** εν α βυσσω ι χνεσι τον δι

ωκ την Φα ρα ω κα θο ρων πον του με

νον **Β** Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε βο

α Α σω ω μεν **Β**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆς, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ὠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῆ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠχος πλ. α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβὶμ ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ᾧδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτῃ Μωσῆ, τῶν Ἐλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί, αὐτῷ πάντες ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Χριστόν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο· συμφώνως δὲ ἀνέμελλον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Κανὼν τῶν Πατέρων.

ᾠχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τῶν ἁγίων Πατέρων ἀνευφημῶν, παναγίαν Σύνοδον, τὸ πανάγιον αὐτῆς, ἐν ἐμοὶ χρησμώδημα βοῶν, ἱκετεύω σε Χριστέ διαφυλάττεσθαι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θεοφόροι Πατέρες ὡς ἀστραπαί, συνελθόντες σήμερον, σὲ Χριστέ μονογενῆ, τῷ Πατρὶ συνάναρχον Υἱόν, ὡμολόγησαν τρανῶς καὶ ὁμοούσιον.

Δόξα.

Νύμφης σου τῆς Ἐκκλησίας οἱ εὐκλεεῖς, νυμφοστόλοι Δέσποτα, τὸν τῆς πίστεως σαφῶς, ὄρισμὸν ἐκθέμενοι, χρυσοῦν, ὥσπερ κόσμον εὐπρεπῆ, ταύτην ἐκόσμησαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῇ δόξῃ τῇ θεϊκῇ, ἡ σεπτὴ Βασίλισσα, τῷ Υἱῷ τῷ ἑαυτῆς, καὶ Θεῷ παρίσταται ἡμῖν, σωτηρίαν ψυχικὴν καθικετεύουσα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Δ)

Ὁ υκ ε στιν Α γι ος ως συ Κυ
ρι ε ο Θε ος μου ο υ ψω σας το
κε ε ρας των πι στων σου Α γα θε και
στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο
μο λο γι α ας σου

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις,
διελύετο φόβω· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμη τοῦ δι'
ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς
ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν,
νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ
Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θεοῦ τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν,
ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς,
συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις
ἄειπάρθενος.

Τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠχος πλ. α΄. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄνέπτῃς ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ
ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλόανθρωπε, τῇ ἀφάτῳ
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτήρ, βροτεῖαν φύσιν
θεασάμεναι, συνανιοῦσάν σοι, ἀπαύστως,
ἐκπληττόμεναι ἀνύμνουν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί, Χριστέ ὀρῶντες μετὰ
σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ ἀνύμνουν, τὴν ἁγίαν
σου Ἀνάληψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκέτευε, ἀπαύστως Ἄγνή, τὸν προελθόντα ἐκ
λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς
ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥοὴν καὶ πάθος καὶ τομὴν, Ἄρειος ὁ παράφρων, τῇ γεννήσει τῇ θείᾳ, δυσσεβῶς ὁ ἀσεβής, προσάπτων τῷ τμητικῷ, τῶν Πατέρων ξίφει ἀποτέμνεται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι θεῖος Ἀβραάμ, στρατευόμενοι πάντες, οἱ σεπτοὶ θεηγόροι, τοὺς ἐχθρούς σου ἀγαθέ, τοὺς μανιώδεις τῇ σῆ, δυναστεία κραταιῶς ἀπώλεσαν.

Δόξα.

Τὸ πρῶτον ἄθροισμα τῶν σῶν, κροτηθὲν Ἱερέων, ὁμοούσιον Σῶτερ, σὲ τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, καὶ ποιητῇ τοῦ παντός, γεννηθέντα εὐσεβῶς ἐκήρυξαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, οὐδὲ γλῶσσα Παρθέने, εὐφημεῖν σε ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ ἄνευ σποράς, ὁ ζωοδότης Χριστός, σαρκωθῆναι Πάναγνε ηὐδόκησεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...”

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς (χῦμα). Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ’ ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ’ ὑμῶν.

Καθίσματα τῶν Πατέρων.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἵρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

ᾠχος ὁ αὐτός. ‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρὰ πόλις σήμερον, ἐκ πάσης γῆς πρὸς ἑαυτὴν συνεκάλεσε, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ Ἀρχιερεῖς, κατὰ τοῦ λαλήσαντος, βλασφημίαν Ἀρείου, καὶ κατασμικρύναντος τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Υἱὸν καὶ Λόγον ὄντα τοῦ Θεοῦ, ὃν καθελόντες τὴν Πίστιν ἐκράτυναν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἀναλήψεως. Ὅμοιον.

‘Ο ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, καὶ συγκαθίσας τῷ Πατρὶ δεξιόθεν, οὗ οὐδαμῶς κεχώρισαι, φιλάνθρωπε Χριστὲ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, τοῖς σοφοῖς Μαθηταῖς σου, πέμψειν ὑποσχόμενος,

καὶ ἡμῶν καταυγάσας, τὰς διανοίας δίδου φωτισμόν, ὡς ἂν ἀπαύστως ὑμνῶμέν σε Δέσποτα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον (χῦμα).

Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτουν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Ἦ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοῶσης· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας· τούτου τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέων ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας· ἥς πίνων ὁ νῦν Ἰσραήλ, Θεὸν ὀραῖ φθεγγόμενον· Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν ἐμοῦ ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχοι

Βλάβην ὀλοθρεύοντος ἐκφυγῶν Τύχων,
Ζωῆς τυχῶν γέγηθε τῆς ἀνωλήθρου.
Ἐκτη καὶ δεκάτη κατερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ ἐβδόμη ἀπὸ τοῦ Πάσχα,
τὴν ἐν Νικαία πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον
ἐορτάζομεν, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ
θεοφόρων Πατέρων.

Στίχοι

Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι.
Ἀκτῖσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Κατὰ Ἀρείου.

Ξένον τὸν Υἱὸν Πατρὸς οὐσίας λέγων,
Ἄρειος, ἦτω τῆς Θεοῦ δόξης ξένος.

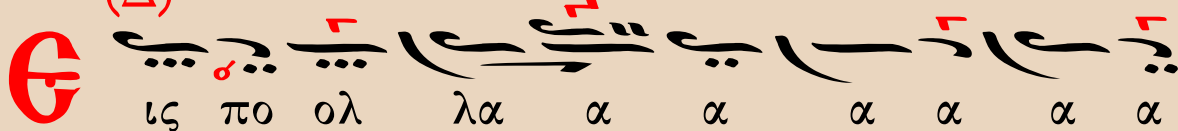
Ταῖς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ
θεοφόρων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρά Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ Α΄. Θ εἰ εἰ ω κα α λυ φθεις ο

ο βρα α δυ γλω ω ω ω ωσ σο ος γνο
(Δ) (Π)

ο ο φω Ερ ρη η το ρε ευ σε τον θε

ε ο ο γρα φο ον νο ο μον Ι
(B)

λυ υν γαρ εκ τι ι ι να α α ξα ας

ομ μα α α α α το ος νο ο ο ου β λ

Ο ρα α το ον ο ο ον τα και αι μυ υ

ει ει ται Πνευ μα α το ος β λ 'Ο β' χορός:

Γνω σιν γε ραι αι ρων εν θε ε ε οι οis

τοις α σμα α σι ιν β λ

'Ωδὴ Γ'. (B) ρ ρη ξε γα α στρος η

η η τε ε κνω με ε ε ε νη ης πε (Π)

ε ε δας β λ Υ υ βριν τε δυ υ υσ κα

θε ε κτο ον ε ευ τε κνου ου με ε ε

(M) (B) νη ης π α Μο ο νη προ σε ευ χη τη

η ης προ ο φη τι ι ι ι ι δο ος

πα α α λαι Αν νη ης φε ρου ου ου σης

πνε ευ μα α συ υ υν τε ε τρι

ι ιμ με ε ε ε ε νον Προστον δυ υ

να α αστην και αι Θε ε ο ον των γνω ω

σε ε ω ων

Ωδὴ Δ'. Α ναξ α α να ακ των

οι οι οι ο ος εξ οι οι οι οι ου ου μο

ο ο νος Λο ο γος προ ο ε ελθων

Πα α τροος ε εξ α ναι αι τι ι ι ου

ου Ι σο σθε νες σου ου ου Πνε ε ευ μα

τοι οισ α πο ο ο στο ο ο λοι οισ

(Δ)

νη μερ τε ες ε ξε ε πε εμ ψας ω ω

ως ε ευ ε ε ερ γε ε ε ε ε της Δ δ

(B)

Α δου ου σι Δο ο ξα τω κρα α α τει ει σου

Κυ ρι ι ε ε β λ

(B)

Ὠδὴ Ε'. Α υ τη η ρι ο ον κα θα

αρ σι ιν αμ πλα α α α α κη η μα

(Π)

α α των β λ Πυ ρι ι πνο ον δε ε ξα α σθε

ε Πνε ευ μα το ος δρο ο ο σο ον π ρ

(B)

Ω τε ε ε κνα Δ δ φω ω το ο μο

ορ φα τη ης Εκ κλη η η σι ι ι

α ας β λ Νυν ε εκ Σι ω ω ων γαρ ε ε

(Δ)
ξ ε ε λ η η η λ υ υ θ ε ε ε ν ο ο

(B)
ο ο ο μ ο ς δ Η η γ λ ω σ σ ο π υ ρ σ ο ο μ ο

ο ρ φ ο ο ς Π ν ε υ μ α α α α α τ ο ο ς χ α

α α ρ ι ς β λ

(B)

Ω δ η ς . Ι λ α σ μ ο ς η η μ ι ν Χ ρ ι

ι ι σ τ ε ε κ α ι σ ω ω ω ω ω τ η η ρ ι

(Π)

ι ι α β λ Ο Δ ε σ π ο ο τ η η η ς ε

λ α α μ ψ α α ς ε ε κ τ η ς Π α α ρ θ ε ε ε

(M)

(B)

ν ο υ ο υ Ι ι ν ω ς π ρ ο φ η η η τ η ν θ η η

ρ ο ο ς ε ε κ θ α λ α α τ τ ι ι ι ο υ β λ

(Δ)

Σ τ ε ε ρ ν ω ν Ι ω ν α α ν δ τ η η ς φ θ ο ο

ρα α ας δι ι α α αρ πα α α α

(B)

α σης Δ ο ο ο λον τον Α α δαμ παγ

γε ε ε νη η πε πτω ω ω κο ο

ο τα α β λ

(B)

Ωδὴ Ζ' . C υ υμ φω νον ε ε θρο ο η η

σε εν ορ γα α α ανων με ε ε λος β λ

(Π)

Σε ε βειντο χρυ υ υ σο ο τε ευκτοον α

α ψυ χο ον βρε ε ε τα ας π Η του

(B)

Πα ρα κλη του ου δε ε φωσ φο ο ρο ος χα

α α ρι ις β λ Σε βα α σμι α α α ζει

(Δ)

του ου βο ο α α αν Τρι α

(B)

α α ας μο ο ο ο νη ι ι σο σθε ε

νης α να αρχο ος ευ λο ο ο ο ο ο γη η

το ο ος ει **β**
λ

Ωδὴ Η'. **Α** **Χ** ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β**
λ

Α υ υ ει τα α δε ε σμα και

αι αι δρο ο σι ζει ει ει ει ει τη ην

φλο ο ο γα **β**
λ Ο ο ο τρι σο φε εγ

(Π)

γης τη ης θε ε α αρχι α ας τυ υ υ

(B)

πο ος **π**
ρ Υ μνου σι παι αι αι αι αι δες

ευ λο ο γει ει ει ει δε το ο

ον μο ο ο ο ο νον ^βλ Σω τη η η

ρα και πα αν του ουρ γο ον ως ε ευ
(Δ)

ε ε ερ γε ε ε ε ε την ^Δδ Η
(B)

δη η μι ι ουρ γη θει ει ει σα α συμ

πα α α α σα α κτι ι ι σι ι ι ι

ις ^βλ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ὠδὴ α΄.

Ἦχος ^βλ Βου.

(B)

Θ ει ω κα λυ φθεις ο βρα δυ γλωσσος

γνο ο φω ^βλ ερ ρη το ρευ σε τον θε ο

γρα φον νο ο μον **β λ** ι λυν γα αρ εκ

τι να α **ξ** ξας ομ μα τος νο ο ου **Δ δ**

ο ρα τον ον τα και μυ ει ται Πνευματος **β λ**

Ο β' Χορός: γνω σιν γε ραι αι ρων εν θε

ε οις τοις α σμασιν **β λ**
(B)

Ὠδὴ γ'. **Ε** ρ ρη ξε γα στρος η τε κνω

με νης πε δας **β λ** υ βριν τε δυσ κα θεκτον ευ

τε κνου με νης **β λ** μο νη προ σευ χη της προ

φη τι δος πα λαι **β λ** Αν νης φε ρου ου ουσης

πνε ευ μα συν τετριμ με ε νον **β λ** προς τον δυ

να στη και Θε ον των γνωσε ων **β λ**

Ὠδὴ δ'. ^(B)
Α ναξ α να ακτων οι ος εξ

οι ου μο ο νος ^{β λ} Λο γος προ ελ θων Πα

τρος εξ α ναι τι ου ^{β λ} ι σο σθε νες σου

Πνευ μα τοις Α πο στο ο λοις ^{Δ δ} νη μερ

τες ε ξε πεμφας ως ευ ερ γε ε της ^{β λ} α

δου σι δο ο ξα τωκρα τεισου Κυ ρι ε ^{β λ}

Ὠδὴ ε'. ^(B)
Α υ τη η ρι ον κα θαρσιν

αμ πλα κη μα α των πυ ρι ι πνο ον δε ξα

σθε Πνευ μα τος δρο σον ^{β λ} ω τε ε κνα φω

το μορφα της Εκ κλη σι ι ας ^{Δ δ} νυν εκ Σι

ω ων γαρ ε ξε λη λυ θε νο ο μοις ^{β λ} η

γλωσσο πυρ σο μορφος Πνευ μα τος χα α

ρις ^β_λ

(B)

Ὠδὴ ς'. **I** λα σμος η μιν Χρι στε και

σω τη ρι ι α ^β_λ ο Δε σπο της ε λαμψας

εκ της Παρ θε νου ^β_λ ιν ως προ φη την θη

ρος εκ θα λατ τι ι ου ^Δ_δ στερ νων Ι ω

να αν της φθορας δι αρ πα α σης ^β_λ ο λον τον

Α δαμ ^Δ_δ παγ γε νη η πε πτω κο τα ^β_λ

(B)

Ὠδὴ ζ'. **C** υμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα

νων με ε λος ^β_λ σε βειν το χρυ σο τευκτον α

ψυ χον βρε τας ^β_λ η του Πα ρα κλη του δε

φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α α α ζει

του βο α αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε νης

α ναρχος ευ λο γη τος ει **β λ**

Ωδὴ η΄. **Α** (B) ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νουου με εν τον Κυ ρι ον **β λ**

Α υ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει

την φλο ο γα **β λ** ο τρις σο φει γης της θε αρ

χι ας τυ πος **β λ** υ μνου σι Παι αι δες ευ

λο γει δε τον μο ο νον Σω τη η ρα

και παντουρ γον ως ευ ερ γε την **β λ** η δη μι

ουρ γη θει ει σα συμ πα σα κτι ι σι ι

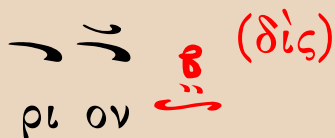
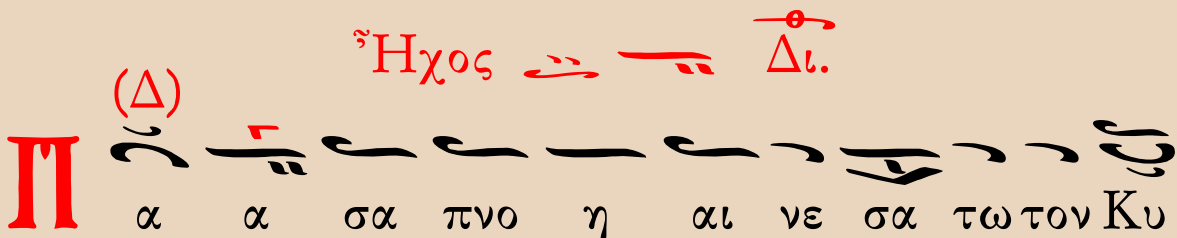

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

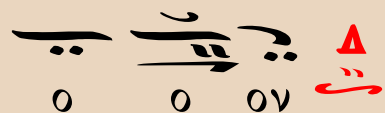
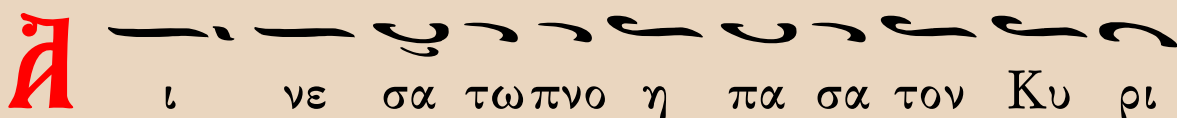
Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ὁ α΄ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ

γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ἜΝ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Θ ^χ λε η μων ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πλη θος των οικτιρων σου ε ξα

λει φοντο α νο μη μα μου

Θ πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου και α πο της α μαρ

τι ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρ τον και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφ

θην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με

ε μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας
τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο
φι ι ασσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις
συ νε λη η η φθην και εν α ματ τι
αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ
μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η
γα α πησας τα α δη λα και τα
κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ασ

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται ο

στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψων το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σαστας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος **Δ** και πνευμα ευθες εγ και νισον

εν τοις εγκαατοις μου **Β**

Μη απορριψης με απο του προ

σω που σου **Δ** και το πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησαπ εμου **Δ**

Αποδος μοι την αγαλλιασιν

του σωτηριου σου **Δ** και πνευμα τιη

γεμονικωστηριξον με **Β**

Αιδαξω ανους τας οδους σου

και ασεβεις επι σε επιστρεψου

σι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γα λ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξης

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ** ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις **Β**

Θ υ σ ι α τ ω Θε ω πνευ μα συν

τε τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ

με νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ**

ουκ ε ξου δε νω σει **Β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ω συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **Β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων ε γ κλη μα των

^χ **Θ** λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει ψον το

α νο ο μη μα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Α (Δ)
ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιςτων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

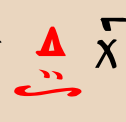
Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταιςτηης Θε

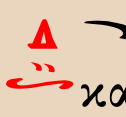
ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(B)

Τὴν Τιμιωτεραντων Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των

Σεραφιμ την αδιαφθορας Θεον

Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτο

οκονσε μεγαλυνομεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,

διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Τ ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραντων

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τωστων Σε ε

ρα α φιμ **β** **χ** την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β** **χ** την ο ον τωσ Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν ^βχ

Ἡ Καταβασία. Τοῦ αὐτοῦ.

Ὠδὴ Θ'. ^(B)
Χ αι αι ροις α να ασ σα

μη η η τρο ο παρ θε ε ε ε ε νο ον

κλε ε ε ος ^βχ Α παν γα αρ ε ευ δι

νη η το ον ε ε ευ λα α α λο ον στο ^(Π)

ο ο μα ^βχ Ρη τρε ε ευ ον ου ου ου σθε

νει ει σε ε με ελπειν α α ξι ι ι ω ^(B)

ως ^π Ι λιγ γι α α δε ε ε νους

^(Δ)
α α πας σου το ο ον το ο ο ο ο

κο ον Νο ο ο ειν ^Δδ ο ο θε εν σε συμ ^(B)

φω ω ω νως δο ξα α ζο ο με ε ε ε

εν β λ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

(B)

Χ αἰ ροῖς Ἀ νασ σα μη τρο πα αρ θε

νον κλε ε ος β λ α παν γαρ ευ δι νη τον ευ

λα λον στο μα β λ ρη τρε ευ ον ου σθε νει σε

μελ πειν α ξι ι ως β λ ι λιγ γι α δε νους

α πας σου τον το ο κοννο ειν Δ δ ο ο θεν σε

συμ φωνως δο ξα ζο με ε ε ε εν β λ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' χορὸς, τὸ αὐτό.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' χορὸς· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ι΄

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου, Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῆ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς τὸ τρίτον, φανείς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Ἔτερον τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε, καὶ πάντα καταξίωσον, Πατέρα, Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ἔτερον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης, Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων. Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ π Πᾶ.

(Π)

Ν ε ε Πα α α σα πνο ο η ς αι νε
σα α τω ω ω τον Κυ υ ρι ι ι ι ον
Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα
α νων ς αι νει τε α αυ το ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις π Σοι πρε ε πει υμνος
τω ω ω Θεε ε ε ω π

(Π)

Α ι αι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες
οι α αγ γε λοι οι α α αυ του αι

νει τε α αυ τον πασαι αι δυνα α α

μει εις α α αυ του Σοι πρε επει υμνος

τω ω ω Θεε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερός. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Βαρύς. (Ζ)
ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α α α α α αρχι ι ι ι

ι ι ι αρχι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω ῶω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Ky υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Ky υ ρι ι ι ε

(N)

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

(N)

(Π)

τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α ῶα α α α α α α α

α α α ῶα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Π) (Δ)

Ὁ Σταυ ρος σουου Κυ ρι ι ε ζω

η και α να α στα α σις υ υ πα αρ

χει τω ω λα ω ω ω ω σου και επ

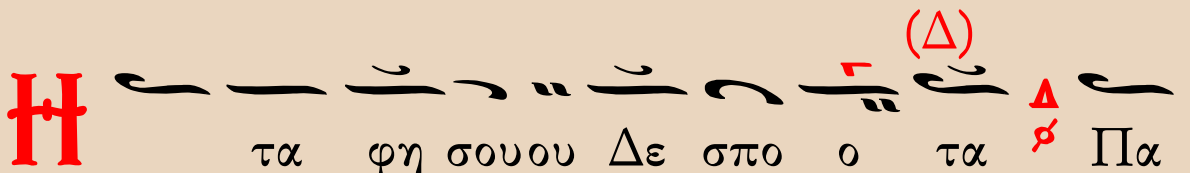
αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ

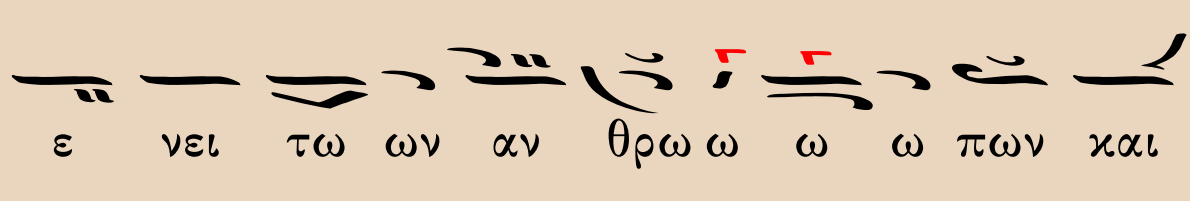
μνου μεν ε λε η η σο ον η η η

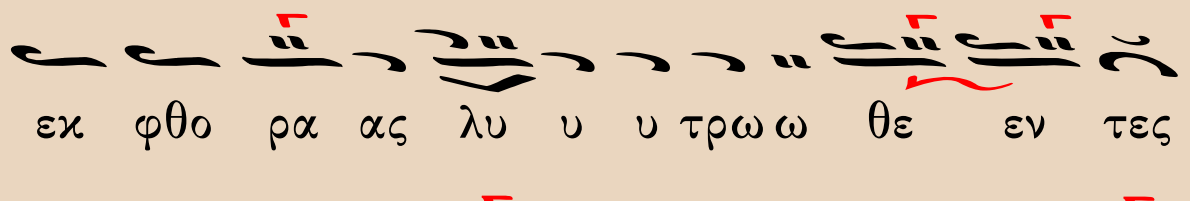
μας π

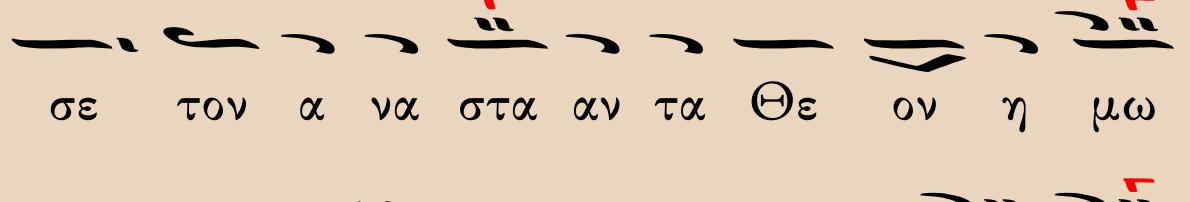
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

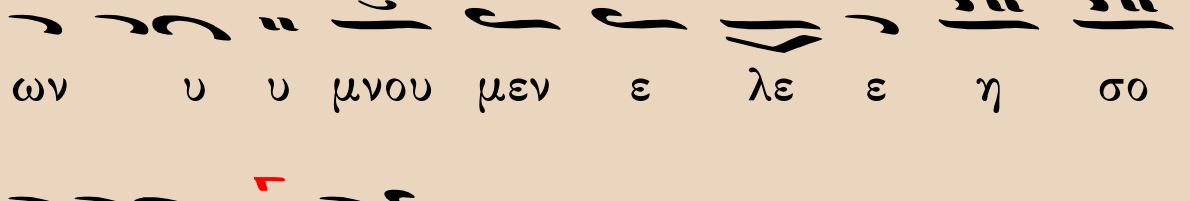

 τα φη σουου Δε σπο ο τα Πα

 ρα δει ει στον η η νοι οι ξε τω ω γε

 ε νει τω ων αν θρω ω ω πων και

 εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω θε εν τες

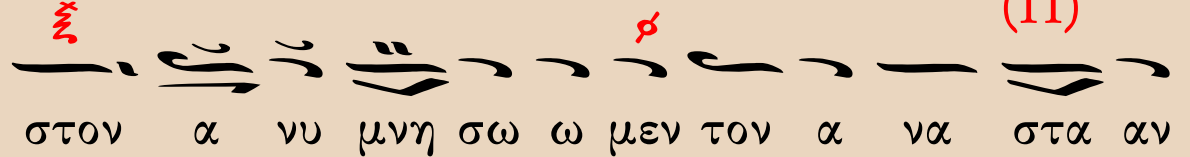

 σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

 ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο

 ον η η η μας

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

 υν Πα τρι καιαι Πνευ μα α τι Χρι

 στον α νυ μνη σω ω μεν τον α να στα αν

τα ε εκ νε ε ε κρων π και προς αυ

το ον ε ε εκ βο ο ω μεν Δ Συ ζω η υ

πα αρχεις η μων και α να α α α (Δ)

στα α α α σις Δ ε λε ε η σο (Π)

ον η η η μας π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

ρι η μερος α νε ε ε ε στης (Δ)

Χρι στε ε εκ τα φου κα θω ως γε ε

ε γραα α α πται β συν ε γει ει ει

ραστον Προ πα το ρα α η η η μων

δι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει το ο ο γε ε ε

νος τω ω ων ανθρω ω ω ω πω

ων και α νυ μνει σου τη η ην Α

α να α στα σιν

Τῶν Πατέρων. Προσόμοια.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ̣**

Τ ων α γι ων Πα τε ρων ο χο ρος **β̣ λ̣**

εκ των της οι κου με ε νης πε ρα των συ

υ υ υν δρα α α α μων **δ̣** Πα τρο ο ο

ος και Υι υι ου **δ̣** και Πνευμα τος α

α γι ι ι ου μι αν ου ου σι ι ι αν **β̣ λ̣**

ε δο ογ μα α τι σε και αι αι φυ

υ υ υ σιν **δ̣** και το μυ στη ρι ον

της θε ο λο ο γι ι ας **β̣ λ̣** τρα νως πα

ρε δω ω κε ε τη Εκ κλη η η σι

ι ι ι α ^(Δ) ους ευ φη μουντες εν πι ι ι

στει ει μα κα ρι σω μεν λε ε ε ε ^(N)

γο ο ο ον τες ^(Δ) ω θει ει α πα α ρεμ

βο ο λη θε η γο ο ροι ο ο πλι ι

ται ^(β) πα ρα α τα α ^(Δ) ξε ως Κυ υ υ

ρι ι ι ι ου ^(Δ) α στε ε ε ρες πο

λυ υ υ υ υ φω ω ω ω τοι ^(Δ) του ^(Π) ^(N)

νο η του ου ου στε ρε ω ω ω ω μα ^(Δ)

α α α τος ^(Δ) της μυ στι ι ι ι ι

κη η ης ^(π) Σι ι ι ι ι ι ι ω

(N)

ω ρω ω ω ω ων ρι οι α κα α θαι αι

αι ρε τρι οι οι πυ υ υ υρ γοι ρι

(Δ)

τα μυ ρι ι ι ι ι πνο ο ο α α

(N)

α α α α αν θη του πα ρα α δει

ει ει σου ου τα πα γχυ ρα α α στο ο

μα τα του ου ου λο ο ο ο γου ρι

Νι και αι ας το ο καυ χη η μα ρι οι κου

με νης α γλα α α α α ι ι ι ι

(Δ)

σμα ε κτε νως πρε σβε ε ε ευ σα

(Π)

(N)

α α α τε υ υ περ των ψυ χω ω ω

ω ων η η η η μων ρι

Ἄλλο Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

(N)

Α ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ω ω και Α γι ω

Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α ρα α α

α τι ρ

(Δ)

των Α γι ων Πα τε ε ρω ω ω ω

ω ω ρω ω ω ων ο ρχο ο ο ρο ο

(N)

ρο ο ο ο ος εκ τω ων τη ης οι

κου με ε ε ε ε νης πε ε ρα τω ω

ω ων συ υ υ υν δρα μω ω ω ω

ω ω ων Πα τρο ο ος και αι αι Υι

υι ου και αι Πνευμα α τος Α α α γι ι

ι ου ^β _χ μι αν ου σι ι ι ι ι αν ε ε

ε ε δο ο ο γμα α α α τι ι

σε ε και αι φυ υ υ υ ρυ υ υ υ σιν ^υ _δ

και το Μυ στη η η η η η ρι ι ^ϕ _(Δ)

ι ι ι ι ο ον ^(N) _Δ της Θε ο λο ^φ

γι ι ι ι ι ι ι α ας τρα νως πα α

ρε ε ε ε δω ω ω ω κε ε τη Εκ

κλη η η σι ι ι ι ι α ^(Π) _δ ους ευ φη

μουν τε ε ε ες ε εν πι ι ι

ι ι ι ι ι ι ρι ι ι ι σται ^π _ρ μα α

(N)

κα α α ρι ι ι ι ι ι σω με ε εν

λε ε ε ε ε ε ε ε ε γο ο ο ο

(Δ)

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τες ω

θει ει ει ει ει ει ει ει ει α πα

(Γ)

ρε ε ε ε εμ βο ο ο ο ο ο ο

γο ο ο παρεμβο ο λη η η η η η

(Δ)

η θε η γο ροι οι ο ο πλι ι ι

(N)

ται αι πα ρα τα α α α α α α ξε

(Π)

(N)

ε ε ε ε ε ε ε ε ως Κυ ρι ι

(Δ)

ι ι ι ι ι ι ι ι ου α στε

ε ε ε ε ρες πο λυ υ υ υ φω

(N)

ω ω ω τολ **Δ** του νο η του ου ουου στε

ε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω μα α

α α **Γ** α α α τος **Δ** της μυ υ υ υ

(K)

(Δ)

υ υ στι ι ι ι ι ι ι ι ι ι κης

(N)

Σι ι ι ω ω **Γ** ω ω ω ων **Δ** οι

(Π)

α κα θαι ρε ε ε ε ε ε τολ οι οι

(N)

πυ υ υ υ υ υ **Γ** υ υ υ **Δ** ρ γοι **Δ** τα

(Δ)

μυ ρι ι ι ι ι πνοο ο α α Α

α α α α α α α αν θη του Πα

(Γ)

α α α **Γ** α α α α ρα **Δ** δει ει ει

(Δ)

Δ ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(N)

σου Δ τα α παγ χρου υ σα στο μα α τα του

Λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γου Νι

και αι αι ας το ο ο και χη η μα οι

(Δ)

κου με νης α γλα α α ι ι ι ι

σμα εκ τε νως πρε σβε ε ευ σα α

(Π)

(N)

α α τε ε υ πε ερ των ψυ χω ω ω ω ων

η η η η μων η

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην των

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ
χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε
δι α γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος
ο Α δης ηχ μα λω τι σται ο Α δαμ α
να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε
κρω ται η Ευ α η λευ θε ρωται ο
θα να τος τε θα να α τωται και η εις ε
ζω ο ποι η θημεν δι ο α νυ μνου
τες βο ω μεν ευ λο γη τος Χριστος ο Θε
ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Δι.

(Π)

Δ ο ξ α σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω **Δ** και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α **π**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την μεγα α λην σου

δο ξαν **π**

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε Πα τερ παν τοκρατορ **π** Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευμα ^π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ^δ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θεου Πατρος Αμην π

Καθεκααστηνημερανευλο

γησωσεκαιαινεσωτοονομασου

ειςτοναιωνακαιειςτοναιωνα

τουαιωνος π

ΚαταξιωσονΚυριεντη

ημερατααυτηαναμαρτητουςφυ

λαχθηναιημας π

ΕυλογητοςειΚυριεοΘε

οςτωνΠατερωνημωνκαιαινετον

καιδεδοξασμεενοντοονο

μα α σουειςτους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα ταςου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προςσε κα τε ε φυ γον δι δα

Ξον με του ποι ειν το θελημα σου ο τι

συ ει ο Θεος μου π

Ο τι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φω

τι σου ο ψο με θαφως π

Π αρατεινον το ελεος σου ουτοις

γι νωσκουσι σε π Αγιος ο Θεος α

γιος ισχυρος αγιος αθανατος ε

λεησον ημας π

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγιω

Πνευματι π

Κ αι νυν και ει και εις τους αιωνων

αι ω νων Α μην π

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας χ π

Α α α γι ι ος ο Θε ε

ος Δ ρ

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

(Δ) ρο ος Δ ρ

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε (Π)

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας χ Δ ρ

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γονεν Α σωμεντω α να σταν τι εκ τα α

φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων κα

θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα ε

λε ο ο ος

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ π Πά.

(Π) Δ ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το

ο φω ως δο ο ξα εν υ υ ψι ι

ι στοιοις Θε ε ε ω και ε ε πι

γης ει ρη η η νη εν αν θρω ω

ποιοις ευ δο ο κι ι ι ι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεεν σε

προ σκυ νου ου με εν σε ε δο ξο λο

γου ου ου ου ου ου με ε ε εν σε ευ

χα ρι στου ου ου ου με ε εν σοι οι δι

α την με γα α α α λην σου ου δο

ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε

που ρα νι ι ε Θε ε ε Πα τερ πα

αν το ο κρα α α α τος Κυ υ ρι ι

ε Υι υι ε μο ο νο γε ε ε

νε ες Ι η σου Χρι ι στε και

α α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα π

Κ υ ρι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνος του Θε ε ου ου ο Υι ο

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι

αι ρων την α α μαρ τι ι ι

α αν του κο ο ο σμου ε λε η

η σο ο ον η η μας ο αι αι αι

ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι ι ας

του ου ου κο ο ο σμου

Π ρο σδε ε ξαι την δε ε η σιν η η

μων ο κα θη η με ε νος εκ δε

ξί ω ω ω ω ω ω ν του ου

Πα α α τρος και ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Ο ο τι συ ει μο ο νος α

γι ος συ ει μο νος Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ος Ι η σους Χρι ι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο

ος α α α μην π

Κ α θε κα α α στην η με ε

ραν ευ λο γη η σω ω ω σε και αι

νε ε ε ε σω το ο ο νο μα α α

(Π)

σου ου εις τον αι ω ω ω να α

και εις τον αι ω ω να α του αι αι αι

ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε εν τη η με ρα τα α α α αυ

τη α να μαρ τη η η τους φυ λα χθη

η η ναι η η η η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε

(Δ)

ε ος των Πα τε ε ε ε ε ρω

(Μ)

(Ν)

ων η η η μων και αι νε ε τον και

δε δο ο ξα α α σμε ε ε ε ε νον

(Π)_ϕ

το ο ο νο ο μα α α σου ^Δ ϕ εις

τους αι ω ω ω νας α α α α μην ^π

Γ ε νοι οι το Κυ ρι ε ^Δ ϕ το ε λε

(Δ)

ος σου ε ε ε ε ε φη η η η η

(Π)

μας ^Δ ρ κα θα α πε ερ ηλ πι σα με ε

ε ε εν ε ε πι ι ι σε ^π

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ον με ^κ τα α α α δι

και ω ω μα τα α α σου ^π

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε

γε νη θης η η μι ιν ^κ εν γε νε

(Δ)

α και γε ε ε ε ε νε ε ε ε α

(Π)

α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε

λε η σο ο ο ο ο ον με ι

ι α σαι αι την ψυ χην μου ου ου ο

τι η η η μαρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ι ε προς σε ε κα τε φυ

(Δ)
γο ο ον δι ι δα α α ξο ο

(Π)

ο ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α

α α α α σου ο ο τι ι συ ει ο

ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω

ης εν τω φω τι ι ι σου ο ψο ο ο

με θα α α α φως π

Π α ρα τει ει νο ον π το ε λε

ο ο ο ο ος σου ου ου ου τοις γι

νω ω σκου σι ι ι ι σε π

Α χ γι ι ος ο Θε ε ος α γι

ι ος Ι σχυ υ ρος κ α γι ος α θα

α να α τος ε ε ε λε ε ε η σο

ον η η η μας π

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ι ω Πνευ μα α α τι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω

νων α α α α μην

Α γι ος α θα α να το ος ε ε

λε ε η σο ον η η η μας

Ἀσματικὸν Ἰακώβου.

Α α α α α α α α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(K)

ο ο ο ο ος α θα α α α α

α α α α θα α να το ος ε

(Δ)

(Π)

λε η η σον η η μα α α α α α

ας

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος λ π π̣ Πα.

(Π)

Α ο ο ξα α Σοι τω δει ει ξα αν τι ι

το ο φω ως Δο ο ξα α ε εν υ

(Δ) ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω και ε

πι γη ης ει ρη η η νη η εν

αν θρω ποι οισ ε ευ δο κι ι ι ι

α π

Υ μνου ου με εν Σε ευ λο

γου ου με εν Σε ε προ σκυ νου με εν

(Δ) Σε ε δο ξο λο ο γου ου με ε

(Π) εν Σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι

οι δια την μεγααααλη

ηην Σου δοοοοξαν π

Κ υυριεεεΒασιιλευ κ

(Δ)
επουρανιιεεΘεεε ζ' λ

(Π) ρ
Παατερ Παντοκραααατορ π

Κυριε Υιεεεμονοογεε

νες Δ ρ Ιησουου Χριιστεεκαι

Ααααγιι οον Πνεεεευμα

α π

Κ υυριεεεοοΘεεος

οαμνοοοοςτου Θεεουου ο

(K)

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

(Δ)

(Π)

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου

(Δ)

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

(Π)

αι αι αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ι

ι ας του κο ο ο ο σμου

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

(Δ)

η μων ο κα θη η με ε νος εκ

(K)

(Π)

δε ξι ω ω ων του ου Πα α α τρος

και ε λε ε η η σο ον η η η

μας

Ο τι υ σου υ ει ει μο ο νο ος

Α α γι ι ι ος π συ ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος ζ' Ι η σου (Π)

ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο

ο ο ξαν Θε ου ου Πα α τρο ος Α

α α μην π

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ραν ευ λο γη η η σω ω ω

σε ε και αι νε ε σω ω ω το

ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω (Π)

να α και εις τον αι ω ω να α

του ου ου αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

υ ρι ι ι ε εν τη η με ρα α

α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

η τους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε ε τον και δε δο ξα

σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο

μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω ω

να ας Α α α μην

ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε

(K)

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

(Δ)

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε

(Π)

εν ε ε πι ι ι σε

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

(Δ)

υ υ ρι ι ι ι ε δι ι δα

(Π)

α α ξο ο ο ο ο ον με τα δι και

ω ω μα α τα α α α σου ου

υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

(Δ) (Π)_δ
ε γεν η θη ης η μι ν εν γε

νε ακαι αι γε ε νε ε α ε γω ει

(Κ)
πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ον με ι ι

(Π)_δ
α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου

ο ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

οι π

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ

(Δ) π
γο ον δι δα α ξο ο ον με του

ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α

(Π) ρ
σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε

ο ο ο ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζωω

η ης εν τω φω τι ι ι ι

ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε θα

α α φω ως π

Π α ρα α α α α τει ει ει πα

ρα α τει ει νον το ε λε ο ο ος

σου τοις γι νω ω σκου ου σι ι ι ι

σε Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ υ ρος Α

γι ι ο ος Α α θα να α τος ε λε ε η

η σο ον η η η μας π

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω

και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι

ι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τους αι ω ω ω ω ναςτων αι

ω ω ω νων Α α α μην π

(Κ) Δ δ Α α θα α να α
Α γι ι ο ος

(Π) ε λε ε η η σο ον η
το ος Δ δ

η η μας π

(Π) (Γ) Θ ε
Α γι ι ο ο ο ος ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θε ε ο ο ος Α γι ι ο ο ο ος

(K) Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος Α γι

(Δ) ι ο ος Α α θα α α α α α α α

γα α υε α θα α να α το ος ε ε

(Π) λε η η σον η η μα α α α α α α

π ασ

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τωτον θα νατον

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ϸ
οι Κυ ρι ε

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

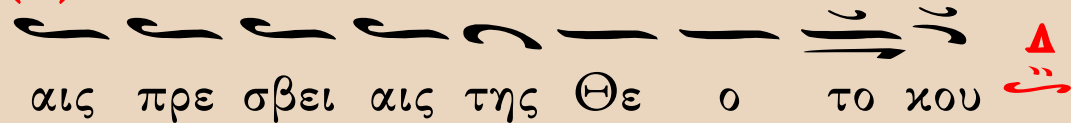

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

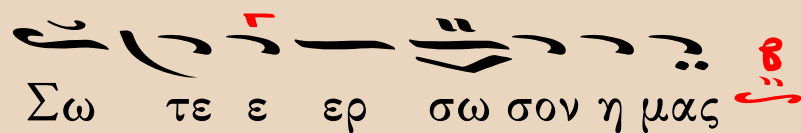

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας,
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

(Δ)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

 Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. γ΄. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς
πόδας ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

(Δ)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

 εν δο ξη α να λη φθεις αφ η μων εις του σου

ρα νους ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Στίχ. β'. "Ο Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται.

Στίχ. γ'. "Οτι Ἴδου οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω
πη σας **β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν
δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστιν ἄγαθος καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α' Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δ̣̣̣ Δι.

(Δ)

Ἄ
νε ληφθῆσεν δοξῆ Χριστέ ὁ Θεός
ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς τῆ
επαγγελίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
βεβαίωθῶντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλο
γίας ἰσχυροῦ ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱ
ὁσ τοῦ Θεοῦ ὁλυτῶν τῆς τοῦ κόσμου

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω
ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

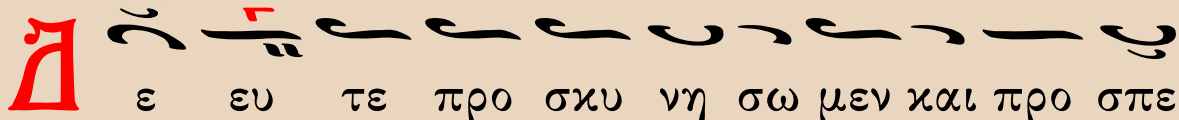
Εἴσοδος. Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος \Rightarrow $\overline{\Delta}$ ι.

(Δ)

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
 σω ω μεν Χρι στω $\overline{\Delta}$ σω στον η μα ας Υι
 ε ε Θεου $\overline{\Delta}$ ο α να στα α α ας εκ
 νε κρων $\overline{\Delta}$ ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι
 α $\overline{\Delta}$

Ἀπολυτίκια.

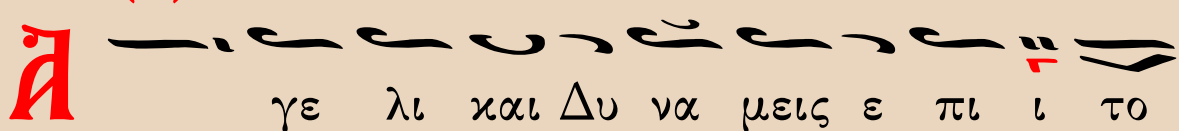
ᾠχος πλ. β΄

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ
 φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν
 τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
 Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ·
 ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
 ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ $\overline{\pi}$ Βου.

(Δ)

 γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε

νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν τον σου σω μα ε σκυ υ

λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ

αυτου υπνηνη σας τη Παρ θε νω δω

ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος δ΄.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτῆς τοῦ κόσμου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δ̣̣̣ Δι.

(Δ)

Α νε ληφθης εν δο ξηΧριστε ο Θε ος

η μων χα ρο ποι η σας τουςΜα θη τας τη

ε παγ γε λι α του Α γι ουΠνευμα τος

βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ λο

γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι

ος τουΘε ου ο λυ τρω της τουκοσμου

Τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣̣̣ δ̣̣̣ Γα.

(Γ)

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χριστε ο

ο Θε ε ος η η μων ρ ο φω στη ρας

ε πι γη σ τους Πα τε ρας η μων θε με λι ι ω
(N)

σας ρ και δι αυ των προς την α λη θι

νην πι στιν ρ παν τας η μας ο δη γη σας πο

λυ ευ σπλα γχνε ε δο ξα α σοι ρ
(M)

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας

σου εὐχάς, Ἄγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἄγιου Τίτου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλη τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν] Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Τὴν ὑπερῆμων πληρώσας οἰκονομίαν καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις

α νε λη φθησεν δο ξη Χρι στε ο Θε ος

ημων ου δα μο θεν χω ρι ζο ο μενος

αλ λα με νων α δι α στα τος και βο

ων τοις α γα πω ω σι σε ε γω ει

μι μεθ ημων και ου δεισκαθ η μω ω ων

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

(Δ)
Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

(B)
Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας Δ

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος ε Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας Δ

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην

Α αγγιλιος Αθανατος

ελεεησον οονημαας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Δ υναμις Α αγγιλιος ο

Θεοοοος Α αγγιλιος ο

Ισχυροοοος Α αγγιλιος Α

θαα νατος ελεησον ημα

αας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς.

Ἄ υ να μιν Ἀ α γι ος ο Θε ε ος

Ἀ α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος

Ἀ θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ἡ ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Ἀ α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι Ι σχυ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

(N) ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ) ο ο ο ο ον η η η μα α

(M) α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ) Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀὰ Γα.

(Γ)

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω σ ο ν γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τ ο υ ς ε υ σε ε

(Ν)

(Γ)

β ει ει ρ ει ει ει ει ει ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν,
καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί
σου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκριεν ὁ Παῦλος
παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ
χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατὸν
ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς
Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς

Ἐφεςον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Ἄβ' Χορός·

Ἦχος ————— Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι
 ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

(Π)

(Δ)

Χοροστασία Ἀρχιερέως τὸ κάτωθι ὑπὸ
 Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

^Δ ρρ **Ε** ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δ ρρ Δε ε ε

(Π)
ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

(Δ)
α α α α α α Δ ρρ

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ π Πά

(Π)
Ο ι οι οι τα α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ρου ου

ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ρου ου βι

ι μ μ υ υ υ υ σ τ ι ι ι ι ι μ υ υ
(N) (Δ)

υ υ υ σ τ ι ι κ ω ω ς ε ι κ ο ν ι ι
(Π)

ι ι ι ι ι ι ε ι ε ι κ ο ο ν ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ζ ο ο ο ο ο ε ι κ ο ο ν ι ι ι ι

ι ζ ο ο ν τ ε ε ς κ α ι α ι α ι α ι α ι α ι
π

τ η ζ ω ο ο π ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ζ ω ο ο π ο ι ο ι ω ω ω ω ω
(Δ)

ω ω ω ω Τ ρ ι α α α α α α α
(Π)

α α α α α δ ι ι τ ο ν τ ρ ι σα
π

α α α α α α α α α α γ ι ι ι
ϕ ϕ

τον τρι σα α α γι ι ο ον π υ υ

υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα

α α α δο ον τε ες π πα α σα αν την

βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι

(Δ) ι ι βι ω ω τι ι κη η η η η η

(Π) η ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω

με ε θα α α με ε ε ε ε ε ε με

ε ε ρι ι μνα αν π

ς τον Βα α σι ι ι ι ι ι

ι ι τον Βα α σι λε ε ε ε ε ε

δε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α π των ο ο ο λωων υ πο

δε ξο ο ο με ε ε νοι οι π

(Π)

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

(Δ)

ι και αι αι αι αι αι αι αι αις α ο

(K)

ρα α α α α α α α τω ως δο

(Δ)

ρυ φο ρου ου ου με ε νοον τα α α ξε ε

(Π)

σι ιν Αλ λη λου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

π Ο ι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε π ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε π ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε

ρουου βι μ μ υ υ υ υ υ (N)φ_Δ

υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ως Δ

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι (Π)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ει κο

νι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο

νι ι ι ι ι ζο ον τε ες π και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω
(Δ)

ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α
(Κ)

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α α τρι
κ

ι α α α α α α δι τον τρι
(Π) κ

σα α α α γι ι ον υ υ υ υ υ

μνον προ σα α α α α α δο ο υ
κ

μνον προ ο σα α α α α δον τε ες π

πα σαν τη ην βι ι ω ω ω τι
(Ζ) ζ

ι ι ι ι ι ι ι την βι ω ω τι ι

(Δ)
κη ην **z'** α πο θω ω ω ω με θα α

(K)
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ε

π
ε ε ρι ι ι μνα αν **k**

(Π)
ω ω ω ω ω ως το ον Βα α α

(K)
σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

(Π)
ε ε **z'** βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε

z' ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι λε ε ε ε ε ε α α **π**

των ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με νοι οι π

(Π) (Κ)
Τ αις Α αγ γε ε λι ι και αις α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως π δ

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α

ξε ε σι ιν Αλ λη λου ι ι α α α

α α π

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α γα πη η η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)

ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

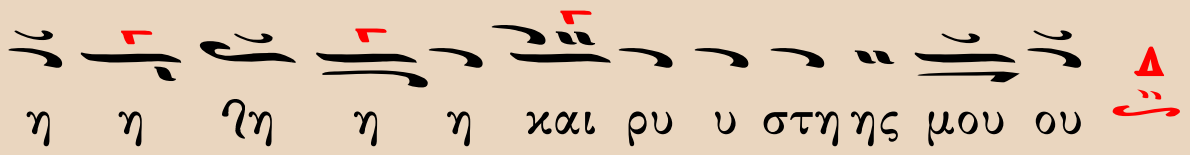
α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

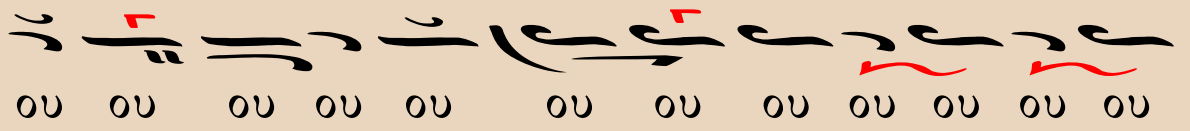
τα α φυ γη η η η η η η μου

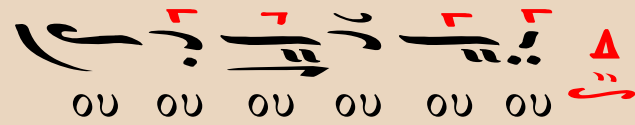
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

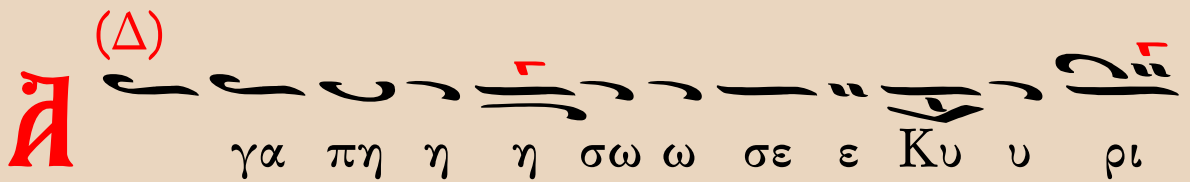
η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

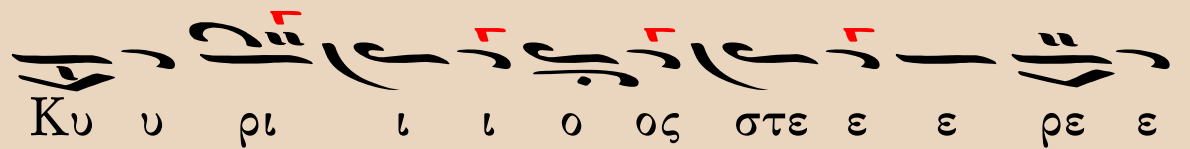
ου ου ου ου ου ου

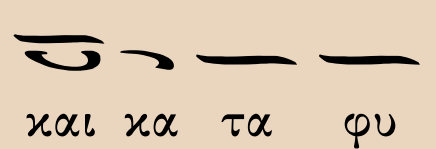
Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

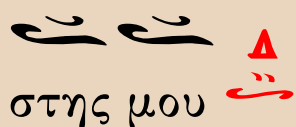
(Δ)
Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,

τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ Πά.

(Π)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α α λη η

θως μα κα ρι ι ι ζει ει ει εν σε ε την

Θε ε ο ο το ο ο κο ον την α

ει μα κα α ρι ι στον και πα να α μω

ω ω ω μη η η η τον και μη τε ε ρα

α του ου Θε ου ου ου η η η μω ων

τη τι μι ω ω τε ε ε ε ε

ρα αν των Χε ρου ου βιμ και αι

ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν α συγ

κρι ι ι τω ως τω ω ων Σε ε

ρα α α φιμ την α δι ι α α

φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο

ο ο γο ον τε ε κου ουου ου ου σαν π

την ο ον τωως Θε ο ο το ο ο κον

σε με ε γα α α λυ υ νο ο με ε ε ε

ε εν Δ ρ

Ἔτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Α ξι ον ε στιν ω ως α α α λη

(N)

(Π)

η θως Δ ρ μα κα ρι ι ζειν σε ε ρ την

Θε ε ο το ο ο ο κον π την α

ει μα κα ρι ι στο ον και πα να

(N)

μω ω ω μη η τον Δ ρ και Μη τε ε ε ε

(Π)

ρα ρ του Θε ου ου ου ου η η

η η μων π την τι μι ω τε ραντων

Χε ε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο ο

τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι ι ι τως

τω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ

τη ην α α α δι ι ι α α φθο

ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο ο

ο ο γο ον τε κουου ου ου σαν την

ο ον τω ως Θε ο το ο ο κο ον

σε με ε γα λυ υ νο ο με ε ε

ε ε ε ε ε ε εν

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ π υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

το ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ π υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι το

ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ο ον π

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω γ γ γ

γ κ ε ε εκ τω ω ω γ γ

λ ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς π

ς ς ς ς ι ι ι ι ι α λ λ η η λ ς

ς ς ς ι ι α α π α α α λ λ η

λ ς ς (Δ) ι ι ι ι ι α α α α α (Π)

α α α α α α α α α α α α

α α α Δ α α α α α π

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π) ἅ ι α ι α ι ν ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

(Ζ) ε ι ε ι χ ε ι ε ι ε ι ε ι λ ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

(Μ) ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι ε ι

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι το ον Κυ υ υ υ

ρι ι ο ον π ε ε ε ε ε ε ε (Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω

ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου

ρα α α α ε εκ των ου ου ου ουρα α (K)

νω ων ^(Π) Α α αλ λη λου ^(Δ) ι ι ι ι

ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α ^Δ ς

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

^(Π) π ᾨ ι αι νει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

^(Ζ) χει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

^(Π) ει ει ηει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

τῶ ὦν ἐκ τῶ ὦ ὦν οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ

(Π)

οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ

οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ οὐ

ρα α α α α α ἐκτῶν οὐ οὐ οὐ οὐ

οὐ ρα α α νῶ ὦν α ἄε ε ἦα ἄε

ἦα α α ἄε ἄε ἦα ἦα α ἄε ἄε ἄε

ἦα ἦα ἄε ε ε ἄε ἦα ἦα ἄε ἦα α α

ἄε ἄε ε ἦα ἦα α ἄε ἄε ἄε ἦα ἦα

α ἄε ἄε ἄε ἦα ἦα ἄε ε ε ἄε ἦα

α α ἄε ε ε ε ε ἄε ἦα α α α

ἄε ε ε ἄε ἦα α α α ἄε ε ἄε

γα α υε ε ργα ρα α υε υε ργα α

α υε ε αλ λη λου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α

Ἐτερον Ἰωάννου τοῦ Κλαδδα̃.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(II)

Α̃ ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει τε ε το ο ρο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ζω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω Δ

(Π)

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω

ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ε εκ

(Δ)

(Π)

των ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρα α α α

(Δ)

α νω ω ων λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

α λλε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

γα α α α υε ε ε ε ε

ε ε βδ ς ς ς ς ε ε ε ε

ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

(Δ)
ε ε ε ςα α α α α α α α α α

(Π)
α α α α α λη η η η η η η η

(Δ)
η η η η ς ς ς ς ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ςι ι ι ι ι

ι ι α α α α α α α α ςα

(K)
χα α α α α α α α α λη η η

(Δ)
η η η η η η η η ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

(Π) ς
α α α α α χα α ς α α α α α

(Δ) ς
α α ςα α α α ςα α α α α α

(Π) ς
α λλη η η η η η ςη η η η η η

(Δ) ς π
η η η η η ςη η η η η ςη

(Π) ς
η η η η η η η η η η ςη

(Δ) ς π
η η η η η η η ςα α α

α α α α α α α α α α λλη η η

(Π) ς ςα
η η η η η η η η η η η η η

η η η η η χ η η η η η η η

η η η η η η η η η η ςη

(Δ) ς π
η η η η η η η ς ς ς ς

(Π) ς

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α π βϝ ϝ

α α α α ςα α α α α α λλη λϝ

(Δ) ς

ϝ ι ι α α α α α α α α α

(Π)

ςα α α α α π α α α α α

α α α α α α α α α α α α

χα α α α α Δ ς

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος δ΄.

Ἄνεληφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ
ἀγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς
εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ
κόσμου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ' Δι.

(Δ)

Ἀ
νε ληφθης εν δο ξηΧριστε ο Θε ος
η μων χα ρο ποι η σας τουςΜα θη τας τη
ε παγ γε λι α του Α γι ουΠνευμα τος
βε βαι ω θεν των αυ των δι α της ευ λο
γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι
ος του Θε ου ο λυ τρω της του κο ο ο σμου
ου ου

ᾠχος β' Ἦχος β'· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

ᾠχος β' Ἦχος β'· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον

ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο
συ νην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον ἀ πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίς).

Εἰ ἡ το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον Ὁ β΄ Χορός· ἀ πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς

Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ) τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου

ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος   Δι.

(Δ)

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

ᾠς Ἱερεύς· Εὐλογητός...

ᾠς Χορός· Ἀμήν.

ᾠς Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν

ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἄς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ

τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Κυριε εκεκραξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου πει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κυριε εκεκραξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεστη φωνη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου π εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου στον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

(II)

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου π ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου π

ε παρσις των χει ει ρων μου γ θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η γ ει σα ακου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

(Π)

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου **Δ** και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου **π**

Μ η εκ κλι νη στην καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι αις **π**

Σ υν αν θρω ποι σε ρ γα ζο με νοι στην α νο

μι αν **Δ** και ου μη συν δυ α α σω με

τα των εκ λε κτων αυ των **π**

Π αι δευσει με δικαιος εν ελεει και

ελεγει με **Δ** ελαιον δε αμαρτωλου

μη λιπα να ατωτην κεφαλη ημου **π**

Ο τι ετι και η προσηχη μου εν

ταις ευδοκιας αυτων **Δ** κατεποθη

σαν εχομενα πετρας οι κριται αυτων **π**

Ακουσονται τα ρηματα αμου

οτι ηδυνθησαν **Δ** ωσει παχος γης

ερραγη επι της γης **Δ** διεσκορπισθη

τα οστα αυτων παρα τον αδην **π**

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος

ης συ νε στη σαν το μοι **Δ** και α πο σκαν

δα λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο μι

αν **π**

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην π^α

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω π^α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμαμου και συ εγνωστας τρι βουςμου π^α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην γ^α ε κρυψανπα γι δα μοι π^α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον Δ^α και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε π^α

Α ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ
πῶ λε το φυ γη ἀπ ε μου και ουκ

ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ **π**
ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου **α**

Ε ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ
κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

π
των **α**

Π ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ
ρο σχες προς την δε η σιν μου **Δ** ο τι

ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ **π**
ε τα πει νω θην σφο δρα **α**

Ρ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ ἰ ὠ **Δ**
με **α** ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

π
με ε **α**

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Π)

Πεντηκοστήν εορτάζομεν και

Πνεύματος ἐπιδημιϊαν

και προθεσμίαν επαγγελλι

ας και ἐπιδοσυμπληρηρηρω

ωωωσιν και τομυστηριονοο

οσον ως μεγαατε και αι σε βα

ααασμιιιιον διοβοω

με εν σοι δημιουρ γε του παν το ος

Κυριε δοοοοξαααα σοι

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

(Π)

Γ λωσσαις ααλ λο γε ε νων **π** ε και

νουρ γη σας Χρι στε τους σου ου ους Μα α

θη η η τας **π** ι να δι αυ των σε

κη ρυ υ ξωω σι **γ** τον α θα να τον Λο

γον και αι αι αι Θε ε ε ε ον **π** τον

πα ρε χοντα ταις ψυ χαι αις η ημων το με

γα ε ε ε ε λε ε ε ε ος **π**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

(Π)

Π αν τα χο ρη γει το Πνευμα το α γι ι

ον **π** βρυ ει προ ο φη η τει ει ας ι

ε ρε α ας τε ε λει ει οι α γραμ ματους

σο φι α αν ε δι ι ι ι δα α α α ξεν

α λι εις θε ο λο γους α α νε ε

ε δει ει ει ξεν ο λον συ υγ κρο ο

τει τον θε ε σμο ο ον της Ε εκ κλη

σι ι ι ι ας ο μο ου σι ε και

ο μο θρο νε τω Πα τρι και αι τω Υι υι ω

Πα α ρα κλη η τε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

ᾠχος Δι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

(Δ)

ι δο μεν το φω ως το α α λη θι ι

νον ε λα βο μεν Πνευμα α α α ε που
ρα α α νι ι ι ι ον ευ ρο
μεν πι ι στι ν α α λη η θη α
δι αι ρε ε τον Τρι α δα α α προ ο
ο σκυ υ νου ου ουν τες αυ τη η γαρ
η μα α α ας ε ε ε σω ω
ω ω σεν

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

(Δ)

Ε ν τοις Προ φη ταις α νη γ γειλας η μιν

ο δον σω ω ω τη ρι ι ας και εν

Α πο στο λοις ε λαμ ψε Σω ω ω τηρ

η ημων η χα α ρις του ου Πνε ε

ευ μα α το ο ος σου συ ει Θε ο ος

πρω ω ω τος συ και με ε ε τα τα αυ

τα και εις τους αι ω ω νας συ

ει ει ει ει ο ο Θε ο ο ος η

η η ημων

Στίχ. "Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

(Δ)

Ε ν ταις αυ λαις σου υ μνη σω ω σε τον

Σω τη η ρα α α του κο ο σμου και

(Γ)

κλι νας γο ο ο νυ προ σκυ νη η η η

(Δ)

σω ω ω ω σου την α η η η η τ τη

το ον δυ υ υ να α α α μιν εν

ε σπε ρα και πρω ι και αι αι με ε ε

σημ βρι ι α και εν παν τι ι και αι

ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε

Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

(Δ)

Ε ν ταις αυ λαις σου ου Κυ ρι ι ε

οι πι στοι το γο νυ υ της ψυ υ χης και (Γ)

του σωματος υ υ υ πο κλι ι να α (N)

α αν τες α νυ μνου μεν σε τον α (Δ)

να α αρ χο ο ον Πα τε ε ρα και

τον συ να να αρ χο ον Υι υι ον και το

συ να ι δι ι ον και πα να γι ι ι ον

Πνε ευ μα το φω τι ι ι ζον και α

γι α α ζον τας ψυ υ χα α ας

η η η η μων

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(Δ)
Τ ρι α δα ο μο ου σι ον υ μνο

λο ο ο γη σω ω μεν **Δ** Πα τε ρα και Υι

ον συν α γι ι ω Πνε ε ευ μα

τι **Δ** ου τω γαρ ε κη ρυ υ ξαν παν τες

οι οι οι Προ φη η ται **Δ** και Α πο στο

ο λοι οι με τα α Μαρ τυ υ υ υ

μων **Δ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ**

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω νας των αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

ε ευ τε λα α οι την τρι συ πο

στα τον Θε ο τη τα προ σκυ υ νη σω

ω μεν Υι ον εν τω Πα τρι συ υν α γι

ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι Πα

τη η γαρ α χρο ο ο νω ως ε γε

εν νη σεν Υι υι ον συ να ι ι δι

ον και συ υ υ υν θρο ο ο ο νον και

Πνευ μα α Α γι ι ον η η ην εν

τω Πα α τρι συν Υι ω ω ω δο ξα

ζο ο ο ο με ε ε ε νον μι α α

(Δ)

δύναμις μιὰ οὐσιῶν

(N)

ἀαμιῶν Θεοῦ τῆς ἁγίας

συνουχίας πάντων ἑεεε γοοο

ομνη ἀαγιος Θεός ο

πάντα δημιουργήσασθαι

οὐσιν ἐξαιτίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος

ἐεε μααατος ἀαγιος

(Δ)

ισχυρός διούτων Πατέρα

(N)

ἀεγνώωω καααμνη και

το Πνεύμα το ἁγιον ἐπε

εδημησεν ἐενκοοοο

σμω **δ** α α γι ος α θα να το ος
 (N)
 το Πα ρα α κλη το ον Πνε ε ευ μα α
 (Δ)
 το εκ Πα τρος ε εκ πο ο ρευ ο ο
 ο με ε ε ε νον **Δ** και εν Υι ω ω
 α να πα αυ ο ο ο ο ο με ε ε
 (Π) (N)
 ε νον **Δ** Τρι α ας α γι α δο ο ο ο
 (Δ) (M)
 ξα α α α σοι οι οι οι οι οι **δ**

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
 τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
 οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
 ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
 ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,

Υιὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος ᾠδῆς Ἑσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν

ἐν πρεπείαν ἐνεδύσατο

Στίχ. α΄. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν

ἐν πρεπείαν ἐνεδύσατο

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε ἐν

ἐν πρεπείαν ἐνεδύσατο οὐ

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν· Συνάγαγέ μοι ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, οὓς σὺ αὐτὸς οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, καὶ γραμματεῖς αὐτῶν· καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς τὴν Σικηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. Καὶ καταβήσομαι, καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς, καὶ συναντιλήψομαι μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτοὺς σὺ μόνος. Καὶ συνήγαγε Μωσῆς ἑβδομήκοντα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἕστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς Σικηνῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς Μωσῆν, καὶ παρέιλετο ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. Ὡς δὲ ἐπανεπαύσατο τὸ Πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ οὐκέτι προσέθεντο. Καὶ κατελείφθησαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ· ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλδὰδ καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ· καὶ ἐπανεπαύσατο ἐπ' αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα· καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον εἰς τὴν Σικηνὴν· καὶ προεφήτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε τῷ Μωσεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, λέγων· Ἑλδὰδ καὶ Μωδάδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ὁ παρεστηκὼς Μωσεῖ, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ, εἶπε· Κύριε

Μωσῆ, κώλυσον αὐτούς. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Μωσῆς·
Μὴ ζηλοῖς σύ μοι; καὶ τίς δώη πάντα τὸν λαὸν
Κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ Κύριος τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ
ἐπ'αὐτούς;

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Τὰ τέκνα Σιών, χαίρετε καὶ
εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν
ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιοσύνην· καὶ βρέξει ὑμῖν
ὕετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν· καὶ
πλησθήσονται αἱ ἄλωνες σίτου, καὶ
ὑπερεκχυθήσονται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου· καὶ
ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν ἡ
ἀκρίς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμψη,
καὶ ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς
ὑμᾶς· καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε,
καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς
ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια, καὶ οὐ μὴ καταισχυθῆ
ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐν
μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἶμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ
καταισχυθῆ ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ
ἔσται μετὰ ταῦτα, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν,
καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν,
ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν
ὄρασεις ὄψονται. Καί γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ
ἐπὶ τὰς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ
ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι· καὶ

δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέρα Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῆ· καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν· καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς ὕδωρ καθρόν, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαρῶ ὑμᾶς· καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινήν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ὑμῖν· καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην· καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε· καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν

ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις: Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ π π̄ Πα.

(Π)

Α γνο ουν τα τα ε θνη Κυ ρι ι

(Δ)

ε την του πα να γι ι ου ου Πνε

ευ μα α α τος εν τοις α πο στολοις

σου γε νο με νην δυ υ υ υ να α α α

μιν την ε ναλ λα γην των γλω ωσ σων με

θην ει ει ναι αι αι ε νο ο μι ι

ι ι ζον η μεις δε στη ρι χθεν τε

ες υ υ υπ α α αυ των α παυστως

ου ου τω λε ε γο ο ο μεν το

Πνευμα σου το ο α γι ι ον μη αν τα

νε ε ε λη η ης α αφ η η η

μων δε ο με θα α φι λα α αν

θρω ω ω πε

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ
Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

(Π)

(Δ)

Κ υ ρ ι ι ε του α γι ου Πνευμα τος

(Π)

η ε πι ι φοι τη η σις **Δ** τους α πο στο

λουςσου εμ φο ρη σα α σα **Δ** εν ε τε

ε ε ραιαις γλω ω ωσσαις λα λειν πα α α

ρε σκε ευ α α α α σεν **π** ο θεντο πα

(Δ)

ρα δο ξον τοις μεν α πιστοις με θη ε νο

(Π)

ο μι ι ζε ε ε ε το **Δ** τοις δε πι ι

στοις προ ο ο ο ξε ε νον σω τη ρι ι

(Δ)

ι ι ας **π** ου τη ης ελ λα α

α αμ ψε ε ε ε ως **Δ** και η μας α ξι

(Π) ς
ι ω σ ο ν δ ε ο με θα α φι λα α αν θρω

ω ω ω πε π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

(Π)
Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα

ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της

α α λη θει ει ει ειας ο παν τα

(Δ)
χου πα α ρων και τα πα α αν τα

(Π)
α πλη η η ρων ο θη σαυ ρος των α

α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η

(Δ)
η γος ελ θε και σκη η νω σο ον

ε εν η η η η μιν και κα θα ρι

σο ον η η μας α πο πα α α ση

ης κη λι ι ι ι δος και σω στον α γα

θε ε τα ας ψυ χα α ας η η η η

μων

Του̃ αυ̃του̃.
Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(Ν)

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

Γ λωσσαι πο τε συ νε χυ θησαν **β λ** δι

α την τολ μα αν τη ης πυρ γο ποι οι οι

(Δ)

ι ι ι ι ας **δ** γλωσσαι δε ε νυ υν

(N)

ε ε σο φι ι ι σθη η η σαν **Δ**

δι α την δο ξα αν τη ης Θε ο γνω

ω ω σι ι ι ι ας **δ** ε κει ει κα

(Δ)

τε ε δι κα α σε ε τους α σε ε βεις

τω πται αι αι σμα α α τι **Δ** εν

(N)

τα αυ θα ε φω ω τι σε Χρι ι στος **Δ**

τους α α λι εις τω Πνε ε ε ευ μα α α

α τι **δ** το τε κα τη ηρ γη η η θη

η Η α φ ω ν ι ι α α π ρ ο ς τ ι μ ω

ω ω ρ ι ι ι ι α ν δ αρ τ ι κ αι ν ο υ ο υ ρ

γ ει ει τ αι αι η συ υ μ φ ω ω ν ι ι ι

ι α δ προς σω τη ρ ι αν τ ω ν ψ υ χ ω ω

ω ω ν η η η η μ ω ω ω ω ω ω

ων δ

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. (ἐκ γ').

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. ς̣

(Γ)

Ε υ λο γη τος ει Χρι στε ο ο Θε ε ος

η η μων δ̣ ο παν σο ο φουςτους α λι

(Ν)

(Γ)

εις α να δει ει ει ξας ς̣ κα τα πεμψασαυ

(Ν)

τοις το Πνευμα το ο Α γι ι ον δ̣ και δι

αυ των την οι κου με νην σα γη νευ σας ς̣

(Γ)

φι λανθρωπε ε δο ξα α σοι δ̣

Ἦχος Διάκονος· Σοφία.

Ἦχος Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ἦχος Ἱερέως· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ἦχος Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Προεστῶς ἢ Ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἄρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄλλοι Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ἄλλοι Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Ἦχος   Δι.

(Δ)

 Ε ν τοις Προ φη ταις α νηγ γειλας η μιν

 ο δον σω ω ω τη ρι ι ας και εν

 Α πο στο λοις ε λαμ ψε Σω ω ω τηρ

 η η μων η χα α ρις του ου Πνε ε ευ

 μα α το ο ος σου συ ει Θε ο ος

 πρω ω ω τος συ και με ε ε τα τα αυ

 τα και εις τους αι ω ω νας συ

 ει ει ει ει ο ο Θε ο ο ος η

 η η η μων

(Δ)

Ε ν ταις αυ λαις σου υ μνη σω ω σε τον

Σω τη η ρα α α του κο ο σμου και

(Γ)

κλι νας γο ο ο νυ προ σκυ νη η η η

(Δ)

σω ω ω ω σου την α η η η ητ τη

το ον δυ υ υ να α α α μιν εν

ε σπε ρα και πρω ι και αι αι με ε ε

σημ βρι ι α και εν παν τι ι και αι

ρω ευ λο γη η η η η σω ω σε

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

(Δ)

Ε ν ταις αυ λαις σου ου Κυ ρι ι ε

(Γ)

οι πι στοι το γο νυ υ της ψυ υ χης και

(N)

του σωματος υ υ υ πο κλι ι να

(Δ)

α α αν τες α νυ μνου μεν σε τον

α να α αρχο ο ον Πα τε ε ρα και

τον συ να ναρ χο ον Υι υι ον και το

συ να ι δι ι ον και πα να γι ι ι ον

Πνε ευ μα το φω τι ι ι ζον και α

γι α α ζον τας ψυ χα α σ α η

η η η η μων

Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς
διορθωθὲν ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

(N)

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω

και Α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων α α

α μην

Ο τε το Πνευμα σου κα τε πεμ ψα α

ας Κυ ρι ι ε κα θη με ε νοιςτοις Α

πο ο στο ο ο λοι οις το τε οι των Ε

βραι ων παι δες θε ε ε ε ω ω ρου

ου ουν τες ε ε ε ξι ι ι σταν το

ο ο θα α α αμ βει η κουου ον γα

αρ α αυ των φθε εγ γο ο με ε ε νω ων

ε τε ε ραις ξε ε ναι αις γλωω ω ωσ

(N)

σαις Δ κα θως το Πνευμα ε χο ο ρη η η η

γει ει α α αυ τοις δ ι δι ω ται

(Δ)

γαρ ο ον τε ες ε ε σο ο φι ι ι

(N)

σθη η η σαν Δ και τα ε θνη προς πι ι

στιν ζω ω ω γρη σα αν τες β χ τα θει ει

α α ερ ρη η το ο ο ο ρε ε ε ευ

ον δ δι ο και η μει εις βο ο ω

(Δ)

ω ω με ε ε εν σοι Δ ο ε πι γης (N)

ο ο φθεις και εκ τη ης πλα α α νης σω

ω ω σας η η μας Δ Κυ υ υ ρι ε

δο ο ξα α σοι οι οι οι δι

‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς: ‘Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ’

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους
τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι’ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. (ἐκ γ’).

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ρ̣

(Γ)

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς

ἡμῶν ὁ πανσόφους τοὺς ἄλι

(Ν)

(Γ)

εἰς ἀναδείξει ξας καταπέμψας αὐ

(Ν)

τοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ δι

αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας

(Γ)

(Ν)

(Μ)

φιλάνθρωπε εδοξασοιοιοι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη.

(Γ)

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α

(N)

 νεν η η μιν ευ λο γη με νος ο ε

(M)

 ερ χο με νος δ̣ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι

 ι ου

Ἐτερον, Πέτρου Βυζαντίου.

(Γ)

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α

(N)

 νεν η η μιν ευ λο γη με νος ο ερ

(M)

 χο με νος δ̣ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι

ου ^Γ 99

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. (ἐκ γ΄).

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. 99

(Γ)

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ε ι Χ ρ ι σ τ ε ο ο Θ ε ε ο ς

η η μ ω ν ^Γ ο π α ν σ ο ο φ ο υ ς τ ο υ ς α λ ι

(N)

(Γ)

ε ι ς α ν α δ ε ι ε ι ε ι ξ α ς ^Δ κ α τ α π ε μ ψ α ς α υ

(N)

τ ο ι ς τ ο Π ν ε υ μ α τ ο ο Α γ ι ι ο ν ^Γ κ α ι δι

 αυ τωντην οι κου με νην σα γη νευ σας Δ
(Γ)

 φι λανθρωπε ε δο ξα α σοι Γ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

"Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτὴν,
 ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή,
 ἑπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ
 γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς,
 ὥσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ
 τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε· Τὸ φῶς ἐπέστη,
 τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον, ἐφώτισε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῆ, εἰς
 πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς
 Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα· καὶ γέγονεν
 αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς,
 καὶ ὑετίζουσα φλόξ, δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν
 χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ
 Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Μετὰ τὴν Ἐγερσιν Χριστέ, τὴν ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς θεόπταις τὴν δόξαν σου κατέπεμψας Οἰκτίρμον, Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσας τοῖς Μαθηταῖς· ὅθεν, ὡσπερ κιθάρα μουσουργική, πᾶσιν ἐτρανολόγησαν, τῷ θείῳ πλήκτρῳ μυστικῶς, Σῶτερ, τὰ ἀπηχήματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ Δ' ἤχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δ' ἴστος

(B)

κ νε ο τη το ος μου πο ο ολ

λα α α πο λε ε μει με ε ε πα α

(Δ)

(B)

α θη η αλλ αυ τος α αν τι λα α

α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη

η ηρ μουου (Δίς).
η ηρ μουου

Ο ι μι σου ουντες Σι ω ων αι σχυν

θη τε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

(Π)

ι ου ου **β λ** ως χο ο ορ το ο ο ος

(Δ)

(B)

γα αρ **π ρ** πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε

α πε ε ξη ρα α α με ε ε νοι

β λ (Δίς).
οι **λ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω Πνευ μα α τι ι **β λ**

Α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται και **β λ**

(Π)

και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι **π ρ** λαμ

(B)

πρυ υ υ υ νε ε ε ται δι τη η Τρι

(Δ)

(B)

α δι κη η Μο να α α δι ι ι ι Ι

ε ε ρο κρυ υ υ φι ι ι ω

ως β λ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων Α α μη ην β λ

Α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ

υ ζει δι τα τη ης χα α α ρι

(Π)

το ο ος ρει ει ει θρα α β λ αρ δε

(Δ)

ευ ο ο ο ον τα α π α πα σαν τη ην

(B)

κτι ι ι σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι

ι ι α αν ς λ

Προκείμενον. ᾠχος δ΄

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

(Δ)
Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Εἶτα ἀναγινώσκειται ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ

άνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην

σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

 ω Πνευμα τι ταις των Α πο στο ο λων πρε

 σβειαις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη

 θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αιωνων Α μην Ζ' Ταις της Θεο

το οκουπρεσβειαις εελεημων εξαλει

ψον τα πληηθητων εμων εγκλημα

των Δ

Ἦχος λ Πά.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

(Π)

Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα

ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της

α α λη θειει ει ει ας ο παν τα

(Δ)

χου πα α ρων και τα πα α αν τα

(Π)

α πλη η η ρων ο θη σαυ ροσ των α

α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η
 η γος ελ θε και σκη η νω σο ον
 ε εν η η η η μιν και κα θα ρι
 σο ον η η μας α πο πα α α ση
 ης κη λι ι ι ι δος και σω στον α γα
 θε ε τα ας ψυ χα α ας η η μω ω
 ω ω ων

‘Ο ‘Ιερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Καὶ εὐθὺς οἱ δύο Κανόνες τῆς ‘Εορτῆς.

‘Ο Κανὼν. Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

‘Ωδὴ α΄. Ἦχος βαρὺς. ‘Ο εἰρμός.

Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραῶ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται. **(δίς).**

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Ἔργω, ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστείλας Χριστέ, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφήταις, ἐπληρώθη· τοῦ θεοῦ Πνεύματος σήμερον, πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλαῖ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

- » Θεῖω καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφω.
- » Ἐρῥητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
- » Ἴλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
- » Ὅρα τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
- » Γνωσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν. (δίς).

Τροπάρια.

Δόξα.

Ἐφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα·
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις.
Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῶον ὑψιστον θρόνον
Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος,
Λάμψαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Καὶ νῦν.

Ὁρος βεβηκῶς, ἀτρεκέστατος Λόγος,
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν·
Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας, εὐφρανε φίλους,
Πνοῆ βιαία, καὶ πυρὸς γλωττήμασι,

Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

Ῥδὴ γ. Ὁ εἰρμός.

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χριστέ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλλον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρός ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε. (δίς).

Τροπάριον.

Ἡ τοῦ θεοῦ Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύναμις, τὴν μερισθεῖσαν πάλαι φωνήν, κακῶς ὁμονοησάντων, εἰς μίαν ἄρμονίαν θείως συνῆψε, γνῶσιν συνετίζουσα πιστοὺς τῆς Τριάδος, ἐν ἧ ἔστερεώθημεν. (δίς).

Εἰρμός ἄλλος.

» Ἐρῶρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,
» Ὑβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
» Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
» Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
» Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων. (δίς).

Τροπάρια.

Δόξα.

Ἄληπτός ἐστιν ἡ Θεαρχικωτάτη·
Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἄλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους,
Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῆ τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν.

Ἦν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους,
Τὸ πανσθενουργόφωτον ἀφθιτον σέλας,
Οὗ τὴν δι' Ἰοῦ πατρικῆς ἐξουσίας,

Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν,
Πυρῶδες ἦχος ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταὶ χαρᾶς ἐπλήσθησαν, καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρῶην δειλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κατήλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαούς· γλῶσσαι γὰρ διεσπάρησαν, ὁρώμεναι ὡσεὶ πυρός, καὶ τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐδρόσισαν. (Ἄπαξ).

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

“Οτε καταβάς τὰς γλῶσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλῶσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

‘Ο Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἐγγισον ὁ πανταχοῦ· ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε

συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν
Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοι ὑμῶμεν, καὶ
δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Στίχοι

Πλησθεῖσα δεινῶν τραυμάτων ἐκ τυμμάτων,
Πολλῶν μετέσχε στεμμάτων Ἀγριππίνα.
Εἰκάδι θεινομένη τριτάτῃ θάνεν Ἀγριππίνα,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου
Διακόνου καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ ὀγδὴ ἀπὸ τοῦ Πάσχα,
τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν.

Στίχοι

Πνοῆ βιαία γλωσσοπυρσεύτως νέμει,
Χριστὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις.
Ἐκκέχυται μεγάλῳ ἐνὶ ἡματι Πνεῦμ ἄλιεῦσι.

Ταῖς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η

Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι διπλαί, εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

ᾠδὴ Α΄. **Π**

ον τω ε κα λυ ψεΦα ρα ω

συν αρ μα σιν

ο συν τριβωνπο λε ε

(Π)

μουσεν υ ψη λω βρα χι ο νι ^(N) π α σω μεν

(Γ)

αυ τω ο τι δε δο ο ξα α σται ^Γ ρ ρ

(B)

^{β λ} Θ ει ω κα λυ φθεις ο βρα δυ γλωσσοσ

γνο ο φω ^{β λ} ερ ρη το ρευ σε τον θε ο

γρα φον νο ο μον ^{β λ} ι λυν γα αρ εκ

τι να α ξασ ομ μα τος νο ο ου ^Δ δ

ο ρα τον ον τα και μυ ει ται Πνευματος ^{β λ}

γνωσιν γε ραι αι ρων εν θε ε οις τοις α

σμασιν ^{β λ}

'Ωιδή Γ'. ^(Γ) ^Γ ρ ρ **Τ** ην εξ υ ψους δυ να μιν τοις ^(N)

Μα θη ταις Χρι στε ^Δ δ ε ως αν εν δυ

(M)

ση σθε ε ε φης κα θι σα τε εν Ι ε

(N)

ρου σα λημ ^Γ ε γω δε ως ε με Πα

ρα ακλη τον αλ λον ^Δ Πνευ μα το ε μον τε

(Γ)

και Πατρος α πο στε λω ^Δ εν ω στε ρε

ω θη η σε ε σθε ^Γ

(B)

^β ^λ ρ ρη ξε γα στρος η τε κνω με νης

^β ^λ πε δας υ βριν τε δυσ κα θεκτον ευ τε κνου

^β ^λ με νης μο νη προ σευ χη της προ φη

τι δος πα λαι ^β ^λ Αν νης φε ρου ου ουσης πνε

ευ μα συν τετριμ με ε νον ^β ^λ προς τον δυ ναστην

‘Ο α’ Χορός:

^Δ ^δ και Θε ον των γνωσε ων ^β ^λ

ᾠδὴ Δ'. ^(Γ) ^(N)
κατανοών ο Προφη

η της την επεσχατων σου Χριστε Εε
^(M) ^(N)

λευσιν ανεβο ο ατηνση ην ει
^(M)

σακηκοα Κυυριε δυνασει ει
^(N)

αν οτι παντας του σωσαι τους χρι
^(Γ)

στου ους σου εληηλυυθας
^(B)

ναξα να ακτων οι ος εξ οι
^(B)

ου μο ονος Λογος προελθων Πατρος εξ
^(B)

α ναι τι ου ισοσθε νες σου Πνευμα
^(B)

τοις Αποστολοις νημερτες εξε
^(Δ)

πεμφας ως ευεργετης
^(B)

Ὁ β' Χορός: α δου σι δο ο ξα τω κρα τει σου

 Κυ ρι ε

Ὠιδὴ Ε'. (Γ) (N) ο δι α τον φο βον σου

 λη φθεν Κυ ρι ε (Γ) (N) εν γα στρι των Προ φη

 των και κυ η θεν ε πι της γης Πνευμα (M) (Γ)

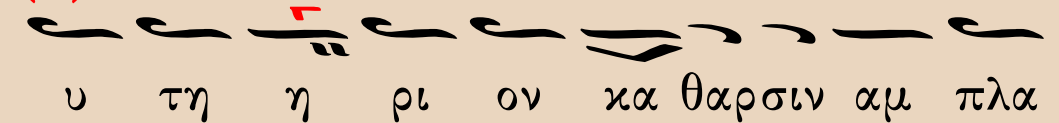
 σω τη ρι ι ας (Γ) Α πο στο λι κας καρ (N)

 δι ας κτι ζει κα θα ρας Δ δ και εν τοις πι (Γ)

 στοις ευ θε ες εγ και νι ζε ται (Γ) φως γαρ (Π)

 και ει ρη η νη π α δι ο τι τα σα προ στα αγ

 μα α τα (B)

  υ τη η ρι ον καθα ρισιν αμ πλα

κη μα α των πυ ρι ι πνο ον δε ξασθε Πνευ

ματος δρο σον ω τε ε κνα φω το μορ

φατης Εκ κλη σι ι ας νυν εκ Σι ω ων

γαρ ε ξε λη λυ θε νο ο μος

‘Ο α’ Χορός: η γλωσσο πυρ σο μορφος Πνευ

ματος χα α ρις

‘Ωιδή ΣΤ’. αυ τι ων τω σα α

λω των βι ω τι κων με λη μα α των

συμ πλο οις πον του ου με νος α μαρ τι ι

αις και ψυ χο φθο ρω θη ρι ι προσ

ρι πτου με νος ως ο Ι ω νας Χρι

(Γ)

στε βο ω σοι **Δ** εκ θα να τη φο ρου με βυ

θου α να α γα α γε **Γ**
Γ
(B)

Β **Κ** **Ι** λα σμος η μιν Χρι στε και σω τη

ρι ι α **Β** ο Δε σποτης ε λαμψας εκ της

Παρ θε νου **Β** ιν ως προ φη την θη ρος εκ

θα λατ τι ι ου **Δ** στερ νων Ι ω να αντης

φθορας δι αρ πα α σης **Β** ο λον τον Α δαμ

‘Ο β’ Χορός:

Δ πα γ γε νη η πε πτω κο

τα **Β**
Κ

‘Ωιδή Ζ’.

Γ **(Γ)** **(N)**
Γ **Ο** ι εν κα μι νω του πυ

ρος εμ βλη θε εν τες ο σι οι Παι αι δεσ **Γ**
Γ

(Γ)

το πυρ εις δρο ο σον με τε βαλον ^Γ _{αα} δι

(Π)

α της υ μνω δι ας ου τω βο ων ^π _α τες

(N)

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ^Δ _α ο Θε

(Γ)

ος των Πα τε ρων η μων ^Γ _{αα}

(B)

^β _λ **C** υμ φω νον ε θρο η σεν ορ γα νων

με ε λος ^β _λ σε βειν το χρυ σο τευκτον α ψυ

χον βρε τας ^β _λ η του Πα ρα κλη του δε φω

σφο ρος χα α ρις σε βα σμι α α α ζει ^Δ _α

του βο α αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε

νης ^Δ _α

‘Ο α’ Χορός: ^Δ _α α ναρχος ευ λο γη τος ει ^β _λ

Ὡιδὴ Η'. ^χ ^Γ ^Γ ^(Γ)
Α ι νου μεν ευ λο γου

μεν και προσκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον ^Γ ^Γ

^(N)
Α φλεκτος πυ ρι ι εν Σι να προ σο

^(Γ)
μι λου σα βα τος Θε ον ε γνω ρι σε ^Γ ^Γ τω

^(N)
βρα δυ γλω σσω και δυ ση η χω Μω σει και

Παιδας ζη λος Θε ου τρεις α να λω τους τω

^(Γ)
πυ ρι υ μνω δους ε δει ξε ^Γ ^Γ παν τα τα

ε ερ γα τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε ^Γ ^Γ

^(N) ^(M)
και υ πε ρυ ψου τε εις παν τας τους αι

ω ω νας ^Γ ^Γ

^(B)
β λ Α υ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει

την φλο ο γα ο τρισ σο φεγ γης της θε αρ

χι ας τυ προς υ μνου σι Παι αι δες ευ

λο γει δε τον μο ο νον Σω τη η ρα

και παντουρ γον ως ευ ερ γε την η δη μι

ουρ γη θει ει σα συμ πα σα κτι ι σι ι

ι ι ις

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Κανὼν α΄. Ὠδὴ θ΄.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

(N)

(Γ)

Μ η της φθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο

φο ρη σα σα και παν τε χνη μο νι Λο γω

(Π)

(Ν)

σαρκα δα νει σα σα π Μη τερ α πει ραν δρε

(Μ)

(Ν)

Παρ θε νε Θε ο το ο κε δο χει ον

(Γ)

του α στεκτου χω ρι ον του α πει ρου πλα

στου ργου σου σε με γα λυ υ νο ο μεν

Γ
αα

(δὶς)

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι, πυρίνου ἄρματος, ὁ
ζηλωτῆς καὶ πυρίπνους, χαίρων ὀχούμενος, τὴν νῦν
ἐκλάμψασαν, ἐπίπνοϊαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους
Ἀποστόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες τὴν Τριάδα,
πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων, δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν
Μαθητῶν τῆς μιᾶς γάρ, φωνῆς ἀπηχουμένης,
Πνεύματος χάριτι, ποικίλως ἐνηχοῦντο, λαοί, φυλαὶ
καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῆς Τριάδος, γνῶσιν
μυούμενοι.

Κανὼν β'. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος δὲ Βου.

(B)

✠ αι ροις Α νασ σα μη τρο πα αρ θε
νον κλε ε ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ
λα λον στο μα ρη τρε ευ ον ου σθε νει σε
μελ πειν α ξι ι ως ι λιγ γι α δε νους
α παρ σου τον το ο κοννο ειν ο ο θεν σε
συμφωνωςδο ξα ζομεν (δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦδεν ἔοικε, τὴν φυσίζων Κόρην·

Μόνη γὰρ ἐν δίνησι, κεκρύφει Λόγον,

Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα, τὴν βροτῶν φύσιν·

Ὃς δεξιοῖς κλισμοῖσι, νῦν ἰδρυμένος

Πατρός πέπομφε, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ὅσοις ἔπνευσεν, ἡ θεοῦ ῥύτις χάρις,
Λάμποντες ἀστράπτοντες, ἡλλοιωμένοι,
Ὅθνεϊαν ἀλλοίωσιν, εὐπρεπεστάτην,
Ἰσοσθενοῦσαν, τὴν ἀτμητον εἰδότες,
Σοφὴν τρίφεγγον, οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασίαι. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

(N)

(Γ)

Μ η της φθο ρα ας δι α πει ρα κυ ο

φο ρη σα σα και παν τε χνη μο νι Λο γω

(Π)

(N)

σα ρ κα δα νει σα σα Μη τερ α πει ραν δρε

(M)

(N)

Παρ θε νε Θε ο το ο κε δο χει ον

(Γ)

του α στεκτου χω ρι ον του α πει ρου πλα

στου ρ γου σου σε με γα λυ υ νο ο μεν

(B)

Χ αι ροις Α νασ σα μη τροπα αρ θε

νον κλε ε ος α πανγαρευ δι νη τον ευ

λα λον στο μα ρη τρε ευ ον ου σθε νει σε

μελ πειν α ξι ι ως ι λιγ γι α δε νους

α πας σου τον το ο κοννο ειν ο ο θεν σε

συμφωνως δο ξα ζο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προῖόν ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημῆσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἀγίασον πάντα.
(δὶς)

Ἔτερον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη· καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται,

Ὁ β' Χορός· Τριάδα σέβειν ἁγίαν.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τέταρτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἶνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος δὲ Πα

(B)

(Π)

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

(B)

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων δ αι

(Π)

νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

(B)

ι στοις π ρ Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

ω β λ

(Π)

Α ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του π αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

(B)

εις α α αυ του π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β λ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Βαρύς. (Z) ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α οα α α α α αρχι ι ι ι

ι ι ι αρχι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω ζω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Ky υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Ky υ ρι ι ι ε

(N)

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

(N)

(Π)

τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α α

α α α ρα α α α α α ε ε υε

ε ε ε ρε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε πε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα πε

α α α α α α α α α α ρε α α

α α α α α α α α α α πε α α

α α α α α α α α α α α α

α ρε

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

(B)

Π α ρ α α δ ο ξ α σ η με ρ ο ν ει δ ο ν τα

ε θ ν η παν τα εν πο λει Δα βιδ ο τε

το Πνευ μα κα τη ηλ θε το α γι ο ν

εν πυ ρι ναις γλωσσαις κα θως ο θε η

γο ρος Λου κα ας α πε φθεγξα το φη σι

γαρ συ νηγ με νωντων Μα θη τω ων του Χρι

στου ε γε νε το η η χος κα θα περ

φε ρο με νης βι αι αι ας πνο ης και

ε πληρωσε τον οικον ου η ησαν κα
(Π)

θημενοι και παντες ηρξαν το φθεγγεσθαι
(Δ)

ξενοισρημασι ξενοισδογμασι ξενοισδι
(B)

δαγμαασι της αγιας Τριαδος
β λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

(B)

Tο Πνευμα το αγιον ηνμενα

ει και εστικαι εσται ου ου τε αρξα

μενον ου ου τε παυσομενον αλλα ει

Πατρι και Υιω συντεταγμενον

και συν αριθμου μενον **β λ** ζω η και ζω

ο ποιουν φως και φω το ος χορηγον **Δ δ**

αυ τα γαθον και πη γη η α γα θο τη

τος **β λ** δι ου Πατηρ γνω ρι ζε ται και Υι

ος δο ξα ζε ε ται **Δ δ** και πα ρα πα α

α αν των γι νω σκε ται **β λ** μι α δυ να α μις

μι α συν τα ξις **Δ δ** μι α προ σκυ νη η σις της

α γι ας Τρι α δος **β λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

(B)

F ο Πνευ μα το α γι ον φως και ζω

η και ζω σα πη γη η νο ε ρα ^Δ Πνευμα

σο φιας Πνεευ μα συ νε σε ως ^β α γα

θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νευ ον

κα θαι αι ρον τα πταισματα ^β Θε ος και

θε ο ποι ουν πυρ εκ πυ ρο ος προ ι ον ^Δ

λα λουν ε νεργουν δι αι ρου ουν τα χα ρι

σματα ^β δι ου Προ φη ται α παντες και

Θε ου Α πο στο ο λοι με τα Μαρ τυ υ

ρω ε στε φθησαν ^(Δ) ^β ξε νον α κουσμα ξε νον

θε α μα ^β πυρ δι αι ρου με ε νον ^(B) ^Δ εις νο

μας χα ρι σμα των ^β

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι **π**

Κ αι νυν και α α ει **Δ** και εις τους αι

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

μην **π**

Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε **Δ** Πα

ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της

α α λη θειει ει ει ας **π** ο παν τα

(Δ)

χου πα α ρων **Δ** και τα πα α αν τα

(Π)

α πλη η η ρων ο θη σαυ ροσ των α

α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η

(Δ)

η γος ελ θε και σκη η νω σο ον

(Π)

ε εν η η η η μιν και κα θα ρι

σο ον η η μας α πο πα α α ση

ης κη λι ι ι ι δος και

σω σον α γα θε ε τα ας ψυ χα α ας

η η η η μων

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε Πα τερ παν το κρα τω ρ Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευμα ^π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ^δ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θεου Πατρος Αμην π

Καθεκααστηνημερανευλο

γησωσεκαιαινεσωτοονομασου

ειςτοναιωνακαιειςτοναιωνα

τουαιωνος π

ΚαταξιωσονΚυριεντη

ημερατααυτηαναμαρτητουςφυ

λαχθηναιημας π

ΕυλογητοςειΚυριεοΘε

οςτωνΠατερωνημωνκαιαινετον

καιδεδοξασμεενοντοονο

μα α σουειςτους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα ταςου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προςσε κα τε ε φυ γον δι δα

Ξον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι

συ ει ο Θε ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις

γι νω σκουσι σε π Α γι ος ο Θε ος α

γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε

λε η σον η μας π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην π

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας π

Α α α α γι ι ος ο Θε ε

ος Δ

Α α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος Δ

Α γι ος α (Δ) θα να α τος (Π) ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας Δ

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. ᾠχος πλ. δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους
τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ε

(Γ)

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεός

ἡμῶν ὁ πανσόφους τοὺς ἀλι

(N)

(Γ)

εἰς ἀναδείξει ξας κατὰ πέμψας

(N)

αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ δι

αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας

(Γ)

(N)

(M)

φιλάνθρωπε εδοξάσαιοι οἱ οἱ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

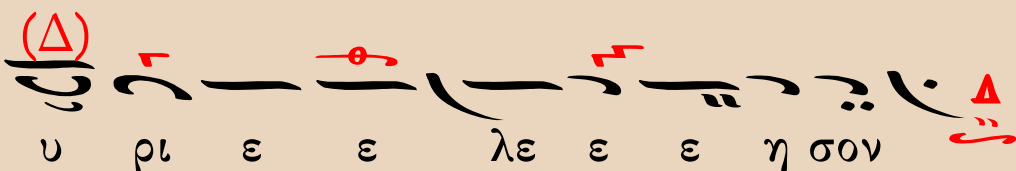
Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

ΚΚ
υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον β κ

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β κ

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

ϸ
οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

(Δ)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

 Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Στίχ. γ΄. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Στίχ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

(Δ)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

 Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

(Δ)

Σ
ω σον η μα ας Πα ρα α κλη τε α γα

 θε ψα λ λον τας σοι Α λ λη λου ου ι α

Στίχ. β΄. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ
Σιῶν ἀντιλάβοιτό σου.

Στίχ. γ΄. Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ
ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Στίχ. δ΄. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ
πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 τωνα ι ω νων α μην

Ο
μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεις ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ρ̣

(Γ)

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεός

ἡμῶν ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεις

(N)

(Γ)

εἰς ἀνάδειξαι εἰξας καταπέμψας αὐτοῖς

(N)

τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ δι' αὐτῶν

αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας

(Γ)

φιλάνθρωπε εδοξάσῃ σοι

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εἴσοδος.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Ἐψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ς̣

(Γ)

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ε ι Χ ρ ι σ τ ε ο ο Θ ε ε ο ς

η η μ ω ν δ̣ ο π α ν σ ο ο φ ο υ ς τ ο υ ς α λ ι

(Ν)

(Γ)

ε ι ς α ν α δ ε ι ε ι ε ι ξ α ς ς̣ κ α τ α π ε μ ψ α ς α υ

(N)

τοῖς το Πνευμα το ο Α γι ι ον και δι

αυ των την οι κου με νην σα γη νευ σας

(Γ)

φι λανθρωπε ε δο ξα α σοι

[Δόξα, καὶ νῦν] Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὅτε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντα ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ἦχος Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Ἄντι τοῦ Τρισαγίου. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος ᾠ΄ Πα.

(Π)

Ο σοι εἰς Χριστον ε ε βα πτι σθη

η η τε ε **Δ** **δ** Χρι στο ον ε νε δυ υ σα

σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ι

ι ι ι α **π** (τρὶς) **ρ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι **Δ** **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην Δ
δ

Χ ρι στο ον ε νε δυ υ σα σθε ε

Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι

α π
α

Δύναμις. Μέλος ἀρχαῖον.

(Π)
Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μις π
α

Ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι

οι εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε βα α α α πτι ι

ι ε βα πτι σθη η τε ε ε ε ε ε ε

ε ε Δ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε
δ

ε ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ

υ σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε (M)

ε Α α α α α αλ λη λου ου ου (Π)

ου ου ου ου ι ι ι α α α α π

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀγ Γα.

(Γ)

κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον γ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(N)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει ει εις γ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ΄

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

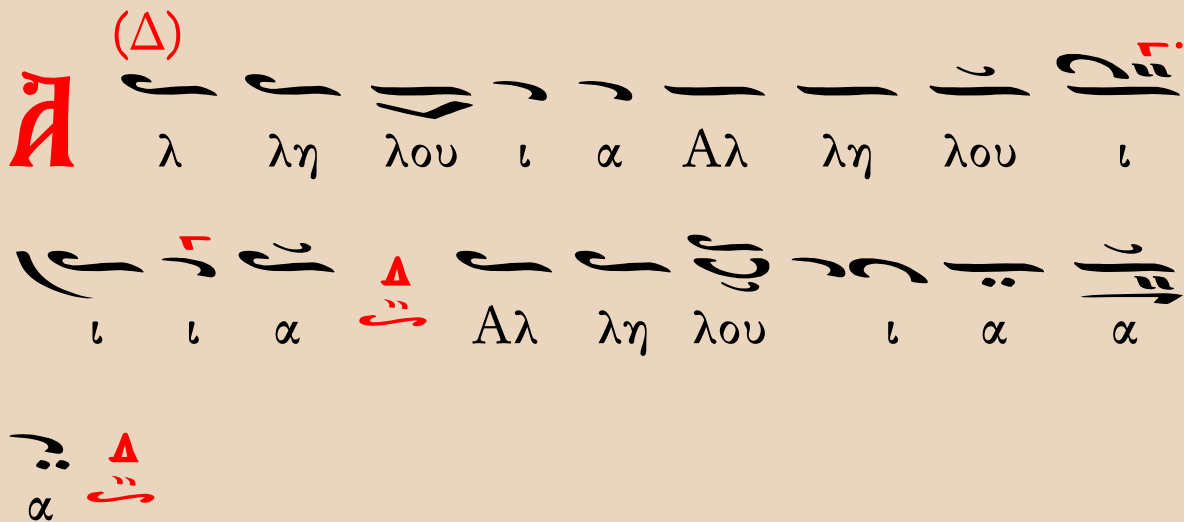
Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἔγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέροις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

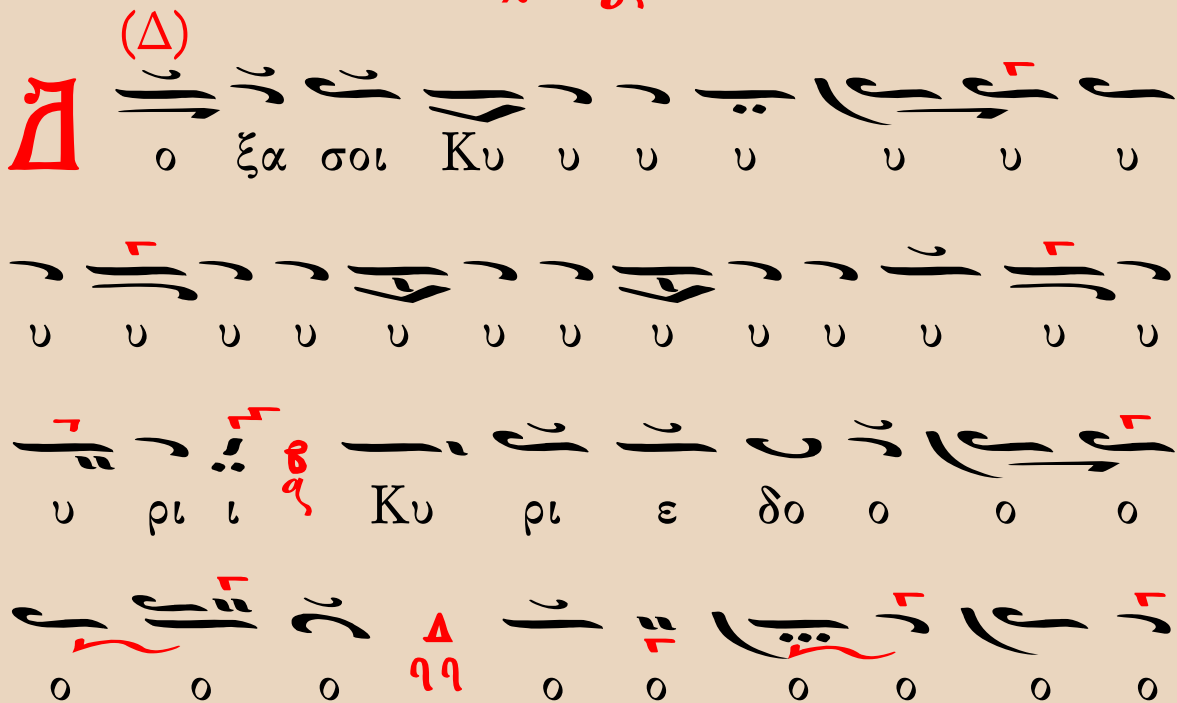
Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Π)
 ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι
 (Δ)
 οι οι οι οι οι οι Δ
 ρρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε
 ις πολ λα α α α α α α
 α α α α α α α α χα α ε ε
 ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε ε
 ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α
 α α α α α α α α α α
 (Δ)
 α α α α α α Δ
 ρρ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ζή Ζω.

(Z)

Ο

ι τα α α α ρα α α α α α

α α α α α Χε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου ου ου

βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρυ υ

(II)

υ υ υ στι ι ι ι μυ υ στι ι

κω ω ω ω ω ω ω ω ως ει κο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

(Z)

ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει κο νι ι

ι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω

(M) ω ω ο ο ο ο ο χο ο ο ποι (Δ)

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι ι α α

(Π) α α δι ι ι ι ι ι ι Δ τον τρι

σα α α α α α α α α α α γι

(Z) ι ο ον π υ υ υ υ μνον προ σα α α

(Π) α α δο ο ον τε ες πα α α α σα αν

(M) (Δ) την βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι βι ω τι κη η η η η η η η

(Π)

ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε

ε ε ε θα α α α α α α με ε

(Z)

ε με ε ρι ι ι μνα αν

(Π)

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α α α α α α α α α

(Z)

των ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι

(Π)

(Δ)

Τ α ι ς Α γ γ ε ε λ ι ι ι α γ γ ε λ ι

κ αι αι αι αι αι αι αι ς Δ α ο ρ α α

α α α α τ ω ω ω ς λ δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ

(Π)

ο υ ο υ μ ε ε ε ε ε ν ο ο ο ο ο ν τ α

(Ζ)

α α ξ ε ε ε σ ι ι ν Α λ λ η λ ο υ ο υ ι

α α α α α α α α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Ζ)

ο ι τ α α α α γ α α α α α α α

(Π)

α α α α α Χ ε ε ε π ε ε

(Ζ)

ε ε ε ε γ ε ε ε ε ρ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ο υ ο υ Χ ε ε ε ε ε ρ ο υ ο υ ο υ β ι ι μ μ υ

(Δ)

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω Δ δ

(Ζ)

Τρι ι ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α α

α α α α α α Τρι α α α α δι ι α

(Π)

τον τρι σα α γι ο ο ον υ υ υμνον π ρ

(Ζ)

προ σα α α α α α δο ο ο προ σα

α δο ον τε ες πα σαν τη ην βι

ι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι την

(Π)

βι ω ω τι ι κη η ην α πο θω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α

α α α α α α α χ με ε ε ε ε ε

(Z)
ε ε ε ε ε ε χ με ε ρι ι ι μνα

αν Z

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Βα σι λε ε ε α α

(Δ) α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο (Z)

δε ξο ο με ε ε νοι οι Z

(Π)

(Δ)

Τ α ι ς Α γ γ ε ε λ ι ι ι α γ γ ε λ ι

κ αι αι αι αι αι αι αι ς α ο ρ α α α

(Π)

α α τ ω ω ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ ο υ ο υ με

(Ζ)

ν ο ο ν τ α α ξ ε ε ε σ ι ι ν Α λ λ η λ ο υ ο υ

ο υ ο υ ι α α α α α α α α α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

‘Η Ἁγία Ἀναφορά.

‘Ο Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

‘Ο α’ Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

‘Ο Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

‘Ο β’ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

‘Ο Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

‘Ο α’ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β’ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός·

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος Γα.

(N)
M
η τησφθο ρα ας δι α πει ει ει ει

(Γ)

ρα α κυ ο ο φο ρη σα σα α και

(N)

παν τε χνη μο νι Λο ο γω σα αρ κα δα α

(Γ)

νει ει ει ει σα α α σα α Μη τερ

(N) α πει ρα αν δρε Πααρ θε νε ε Θε ε ο

(M) (Π)

το ο ο κε ε ρρ δο χει ει ει ον

(N) του α στε ε εκτου χω ω ρι ο ον

(Γ) (N)

του ου α πει ει ει ρου ου ρρ πλαστουρ

(Γ)

γου σου σε με γα α λυ υ υ υ νο ο ο

με ε ε εν ρρ

Ἕτερον, Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ζω.

(Z)

M η της φθο ο ρας z' λ δια πει ει ει

(Δ)

ρανκυ ο φο ρη η σα α σα α z και

(Π)

παν τε χνη μο ο νη η λο ο ο γω σα

(Z)

αρ κα δα νει ει σα α σα α z

Μη η η τηρ α πει ει ει ει ει ει
(Δ)

ρα α α α αν δρε δ Παρ θε ε νε ε θε ο
(Π)

το ο ο ο κε ε δο χει ει ο ον
(Ζ)

του α στε ε εκ του χω ρι ι ο ον του
(Δ)

α α πει ει ει ρου δ Πλαστουρ γου ου ου σου
(Π)

ου σε ε με γα λυ υ υ νο ο με ε
(Ζ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εν

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ζω.

Το Πνε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
(Ζ)

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α

γα (Z) α α α α π α α α α α α

α γα α α α α α α α γα α α

α α α α α α α α α γα α α α (II)

α το α α α α γα α θο ο ο ον

ο ο γη η η η η η η η η η η (Δ)

η ο ο γη η η η η η η η η η η

χ η η η η η η η η η η (II)

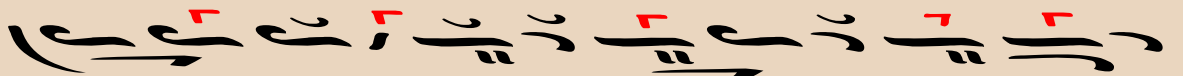
η ο ο η η η η η η η η η η (Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (Z)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (Z)

η η η η η η η η η η η η η η η

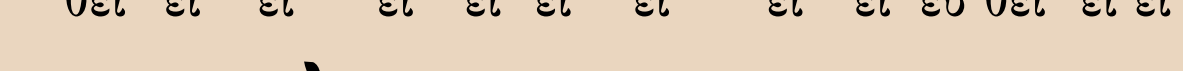
 η η η η η η η η η η η η

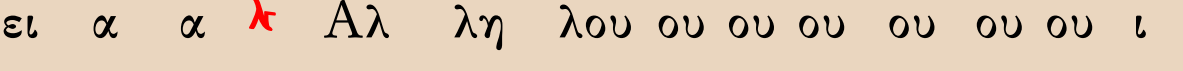
 η η η η η η ε ε ε ε ευ

 θει ει ει ει ει ει ει ει ει ευ θει ει ει

 ει α α α Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ι

 ι ι α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α΄ Χορός.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους
 τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
 σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη.

(Γ)

 υ λο γη τος ει Χρι στε ο ο Θε ε ος

 η η μων δ̣ ο παν σο ο φουςτους α λι

(N) (Γ)
εις α να δει ει ει ξας κα τα πεμψαυ

(N)
τοις το Πνευμα το ο Α γι ι ον και δι

αυ των την οι κου με νην σα γη νευ σας

(Γ) (N) (M) Γ
φι λανθρωπε ε δο ξα α σοι οι οι οι

‘Ο ‘Ιερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ) Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ^Δ ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μου στη ρι ι ι ι ων ^β τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συνην σου ^β Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α ^Δ

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος ^β Δι.

(Δ)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον ^Δ α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίσ).

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον 'Ο β' Χορός· α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...**κ.τ.λ.**

Ὁ Ἱερέυς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α΄ Χορός· Ἦχος γ΄.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

**Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ
τῆς Γονυκλισίας.**

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁ ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὃ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς

μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός **(τρὶς).**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτὴ.

Εἶτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί. Τὸ κάτωθι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Πά.

Κ ^(B)
υ ρι ι ε ε κε ε ε ε κραα α

^(B) ^(Π)
α ξα ^π προς σε ει σα κου ου σο ο ο ον

^(B) ^(Π)
μου ^π ει ει σα α κου σον μου Κυ υ υ

^(B)
ρι ι ι ι ε ^π Κυ ρι ε ε κε ε

(Π)

κρα ξα προ ο ος σε ε ει σα α κου

σο ο ο ο ον μου προσχεστη φω νη της

(B)

δε η σε ε ω ω ω ως μου εν

(Π)

τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

(B)

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο ο

σε ευ χη η μου ως θυ μι ι α α μα α

(Π)

ε νω ω πι ο ο ο ον σου ε παρισιτων

χει ρω ων μου θυ σι ι ι ι α α ε

(B)

σπε ε ε ε ρι ι ι ι νη ει σα α

α κου σο ον μου Κυ ρι ε ε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

(B)

Π α ρ α δ ο ξ α σ η με ρ ο ν ει δ ο ν τ α ε θ ν η

π α ν τ α ε ν π ο λ ει Δ α β ι δ **β λ** ο τ ε τ ο Π νευ

μ α κ α τ η η λ θ ε τ ο α γ ι ο ν **Δ δ** ε ν π υ

ρ ι ν αι ς γ λ ω σ σ αι ς κ α θ ω ς ο θ ε η γ ο ρ ο ς Λ ο υ

κ α α ς α π ε φ θ ε γ ξ α τ ο **β λ** φ η σ ι γ α ρ σ υ ν η γ

μ ε ν ω ν τ ω ν Μ α θ η τ ω ω ν τ ο υ Χ ρ ι σ τ ο υ **Δ δ** ε

γ ε ν ε τ ο η η χ ο ς κ α θ α π ε ρ φ ε ρ ο μ ε

ν η ς β ι αι αι α ς π ν ο η ς **Δ δ** κ αι ε π λ η ρ ω

σ ε τ ο ν ο ι κ ο ν ο υ η η σ α ν κ α θ η μ ε ν ο ι **β λ**

(Π)

(Δ)

και παντες ηρξαν το φθεγγε εσθαι ^π ^α ξε νοις

ρημασι ξε νοις δογμασι ^Δ ^ξ ξε νοις διδαγ

(B)

μασι της αγιας Τριαδος ^β ^λ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

(B)

Tο Πνευμα το αγιον ην μενα

ει ^Δ ^δ και εστικαι εσται ου ου τε αρξα

μενον ου ου τε παυσομενον ^β ^λ αλλα ει

Πατρι και Υιω ^Δ ^δ συντεταγμενον

και συναριθμουμενον ^β ^λ ζωη και ζω

ο ποι ουν φως και φω το ος χο ρη γον **Δ**
δ

αυ τα γαθον και πη γη η α γα θο τη

τος **β** **λ** δι ου Πα τηρ γνω ρι ζε ται και Υι

ος δο ξα ζε ε ται **Δ** **δ** και πα ρα πα α

α αν των γι νω σκεται **β** **λ** μι α δυ να α μις

μι α συν τα ξις **Δ** **δ** μι α προ σκυ νη η σις της

α γι ας Τρι α δος **β** **λ**

Στίχ. "Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

(B)

F ο Πνευ μα το α γι ον φως και ζω

η και ζω σα πη γη η νο ε ρα ^Δ Πνευμα

σο φι ας Πνεευ μα συ νε σε ως ^{β λ} α γα

θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νευ ον

κα θαι αι ρον τα πταισματα ^{β λ} Θε ος και

θε ο ποι ουν πυρ εκ πυ ρο ος προ ι ον ^Δ

λα λουν ε νεργουν δι αι ρου ουν τα χα ρι

σματα ^{β λ} δι ου Προ φη ται α παντες και

Θε ου Α πο στο ο λοι με τα Μαρ τυ υ

ρω ε στε φθησαν ^{(Δ) β λ} ξε νον α κουσμα ξε νον

θε α μα ^{(B) Δ} πυρ δι αι ρου με ε νον ^Δ εις νο

μας χα ρι σμα των ^{β λ}

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὸ αὐτό.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π π̣α.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

μην π

Β α σι λευ ου ου ρα νι ι ε Πα

ρα α κλη η τε το Πνε ε ευ μα α της

α α λη θειει ει ει ας ο παν τα

χου πα α ρων ^(Δ) και τα πα α αν τα

α πλη η η ρων ^(Π) ο θη σαυ ροσ των α

α γα α θων και ζω η ης χο ο ρη η

η γος ^(Δ) ελ θε και σκη η νω σο ον

ε εν η η η η μιν ^(Π) και κα θα ρι

σο ον η η μας ^(Δ) α πο πα α α ση

ης κη λι ι ι ι δος ^(Π) και σω σον α γα

θε ε τα ας ψυ χας η μω ω ω ω ω

ων ^(Δ)

Εἴσοδος. Ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία.

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωνὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εἶτα τὸ μέγα Προκείμενον·

Ἦχος Γα.

(Γ) (Δ)
Τ ις Θε ε ο ο ος με ε ε ε

(Γ)
γα ας ως ο ο Θε ο ος η μω ω

(Δ)
ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

(Π)
ος δ ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ

(N) (M) (Γ)
μα σι ι α δ μο ο ο νο ο

ος γ Τὸ τέλος. νο ο ο ος γ γ

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· ἐγνώρισας
ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις
τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι
μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Εἶτα αἱ Εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας

ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Εἰς τὸν Στίχον. Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

ᾠχος ᾠγῆ Γα.

(Γ)
Ν υν εἰς ση μεί ει ον τοις πα σιν ^κᾠ εμ

(Π) ^Γ φα νως αι γλω σσαι γε γο να α σιν ^πᾠ Ι ου

δαι οι γαρ ἐξ ω ων κα τα σαρ κα Χρι στος

(Ν) α πι στι αν νο ση σαντες ^Δᾠ θε ι κης ε

(Γ) ^νᾠ ξε πε σον χα ρι τος ^δᾠ και του θει ου φωτος

οι ἐξ ε θνω ων η ξι ω θη μεν ^κᾠ στη

ρι χθεν τες τοις λο γοις των Μαθη των ^κᾠ φθεγ

(Π) γο με νω ωντην δο ξαν του ευ ερ γε ε του

(Ν) ^πᾠ των ο λων Θε ου ^αᾠ μεθ ων τας καρδι ας συντοις

γο να σι κλι ναν τες εν πι στει προ σκυ

νη σω μεν τω α γι ω Πνευμα τι στη ρι

χθεν τες Σω τη ρι των ψυ χω ων η η

μων

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

π **Η** υν το Πα ρα α κλη τον Πνευ μα ε

πι πα σαν σα αρ κα εκ κε χυ υ ται Α πο

στο λων γαρ χο ρει ει ας αρ ξα με νον

εξ αυ των κα τα με θε ξιν τοις πι στοις την χα

α ριν ε φη πλω ω σε και πι στου ται αυ του

την κραταιά ανέπιφοιτησιν εν

πυρινωτωειδειτοις Μαθηταις δι

(Π)

ανεμοντας γλωσσας εις υμνωδιαν

(Γ)

και δοξαν Θεου διοτας καρδιας νοε

ρωως ελ λαμπομενοι εν πιστειστη

ριχθεντες τω αγιω Πνευμα ατι

δυσωπου μεν σωθη ναι τας ψυχας η

ημων

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

(Γ)

Νυν περιβαλλονται κρατος οι

(Π)

(Γ)

Χριστουαφ υ υψουςΑ πο στο ο λοι π^α εγ και

νι ζει γαρ αυ του ους ο Πα ρα κλη τος κ^α

εν αυ τοις και νι ζο με νος κ^α μυ στι κη

(Π)

(Γ)

και νο ο τη τι γνω σε ε ως π^α ην ταις ξε ε

ναις φω ναις και υ ψη γο ροις κη ρυτ τοντες κ^α

την α ι δι ον φυ σιν τε και α πλην κ^α

τρι συ πο στατον σε βειντου ευ ερ γε του

(Π)

των ο λων Θε ου η μα ας εκ δι δασκουου

(Γ)

σι π^α δι ο φω τι σθεντες τοις ε κει ει νων

δι δαγ μα σι κ^α Πα τε ρα προ σκυ νη

(Π)

(Γ)

σωμεν συν Υι ω και Πνευμα α τι π^α δυ σω πουν

τες σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων Γ
99

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)
Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην δ̣

Α ε ευ τε λα α οι β̣ λ̣ την τρι συ πο

στα τον Θε ο τη τα προ σκυ υ νη σω

ω μεν β̣ λ̣ Υι ον εν τω Πα τρι συ υν α γι

ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι Πα
(Δ) (N)

τη ηρ γαρ α χρο ο ο νω ως ε γε
Δ

εν νη σεν Υι υι ον σου να ι ι δι
Δ

ον και συ υ υ υν θρο ο ο ο νον και
Δ

Πνευ μα α Α γι ι ον η η ην εν
β λ (Π)

τω Πα α τρι συν Υι ω ω ω δο ξα
(N) Δ

ζο ο ο ο με ε ε ε νον μι α α
(Δ)

δυ να α μισ μι α ου ου σι ι ι
(N)

α α μι ι α Θε ε ο ο της ην προ
β λ

σκυ νου ουντες παν τες λε ε ε ε γο ο ο
Δ

ο μεν α α γι ο ος ο Θε ε ος ο
Δ

τα παν τα δη μι ουρ γη η σας δι Υι υι
Δ

ου σου νεργειαια του ουαγιου Πνε

ε ε ευμαααατος ααγιος (Δ)

ι σχυυρος διου τον Πατεερα (N)

αεγνωωωκααααμεν και

το Πνεευματοοαγιιονεπε

εδηημησενεενκοοοο

σμων ααγιος αθανατοος (N)

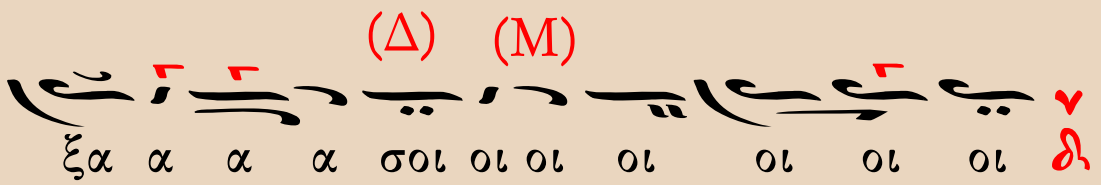
το Παρακλητοον Πνεευμαα

το εκ Πατρος εκποορευοο

ο μεεεενον και εν Υιωω

α να πα αυοοοοο μεεε (Π) (N)

ε νον Τριαααγιαδοοοο

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ

πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους
τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. (ἐκ γ΄).

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ς̣

(Γ)

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεός

ἡμῶν ὁ πανσόφους τοὺς ἄλι

(Ν)

(Γ)

εἰς ἀναδείξει ξας καταπέμψας αὐ

(Ν)

τοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ δι

αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας

(Γ)

φιλάνθρωπε εδοξάσῃ σοι

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων Ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε κ η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ἐπιπέσει νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ἐπιπέσει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ἐπιπέσει τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐπιπέσει ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἐπιπέσει ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἐπιπέσει ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἐπιπέσει ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσῃ, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς

μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ

Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἠώσει

χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ
πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεὸς μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κερραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτὶ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου
ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν
ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ
καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις
αὐτῶν ἐδολιούσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν· κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι
παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς
αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,
καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με
ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἀσὺέθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.
Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης

ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἔκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ τετάρτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε

ε ι σ α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ

ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ε ε Κ υ

ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α

κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε ς

τ η φ ω ω ν η τ η ς δ ε η σ ε ε ω ω ς

μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ς σ ε ε

ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ε δ

Κ α τευ θυν θη τω η προ σευ χη η

μου ^βως ^λθυ μι α α μα α ε νω πι

ι ι ο ο ο ον σου ^νε παρ σις των ^δ

χει ει ρω ων μου θυ σι α ε ε σπε ρι ι

(Π)

(Ν)

νη ^Δει σα ακου σον μου Κυ υ υ υ ^δ

ρι ι ι ι ε δ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

(Ν)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι

τα χειλημου ^νδ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι προ
φα σεις εν α μαρ τι αις **ν**
δ

Ε υν αν θρωποιςερ γα ζο με ε νοιςτην
α νο μι ι αν **β** και ου μη συν δυ α
σω με τα των ε κλεκτων αυτων **ν**
δ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
ε λεγ ξει με **β** ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να τω την κε φα λην μου **ν**
δ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι ι αις αυ των **Δ**
δ κα τε

ποθησαν εχομενα πετρας οι κρι

ται αυτων **υ**
δ

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν **β**
λωσει παχος γης ερραγη

επιτης γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην **υ**
δ

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου **Δ**
δεπισοι οι ηλπισαμη αν

τα νελης την ψυχην μου **υ**
δ

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ

νεστησαν το μοι **β**
λκαι αποσκανδαλων

των εργαζομένων την ανομιάν **ν**
δ

Π εσούνται εν αμφιβληστρο
αυ

ρ
δ
των οι αμαρτωλοί κατὰ μοῦνας εἰ

β
λ
ν
δ
μι εἰ γὰρ **λ** εὖς ἀνπαρελθῶ **ν**
δ

Φ ὠνή μου πρὸς Κυρίον ἐκεκρά

ξάφωνή μου πρὸς Κυρίον ἐδεή

ν
δ
θην **ν**
δ

Ε κχεῶ ἐνώπιόν σου τὴν

δεήσιν μου τὴν θλίψίν μου ἐνώπι

ν
δ
ὸν σου ἀπαγγέλω **ν**
δ

Ε ντὼ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνευ

μαμου **β** και συ εγνωστας τριβουςμου **ν**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ

ο μην **Δ** ε κρυφαν πα γι δαμοι **ν**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και

ε πε βλεπον **β** και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκωνμε **ν**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ**

και ουκ ε στιν ο εκ ζη τωων την ψυ χην

μου **ν**

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε

ει ει πα Συ ει η ελ πις μου με ρις

μου ει εν γη ζων των **δ**

Π ρο σχεσ προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **δ**

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ

περ ε με **δ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(N)

Ε σπε ρι νον υ υ μνον και λο γι κην

λα τρει αν σοι Χρι στε ε προ σφερο μεν ο ο

τι ηυ δο κησαστου ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ε ως

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ψης

η μας α πο του ου προ σω που σου αλ

λα ευ δο κη σον του ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ως

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χ αι ρε Σι ω ων α γι ι ι α Μητηρ

των Εκκλησιων Θεου κα τοιοι κη τη ρι

ον συ γαρ ε δε ε ξω πρω ω ω τη α φε

σιν α μαρ τι ων δι α της Α να στα α

σε εως δ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ο εκ Θεου Πατρος Λο ο γος προ
των αιωνων γεννηθεις εσχατων
δετων χρονων ο αυτος εκ της Απειρο
γα μου σαρκωθεις βουλησει σταυρωσιν θα
να του υπεινε και τον παλαινε
κρωθεντα ανθρωπον εσωσε δι
α της εαυτου ου Αναστασεως δ

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος πλ. β. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Οἱ πνευματοῤῥήτορες, οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τοῦ Πνεύματος ὄργανα, πίστει χρηματίσαντες, διεσπάρησαν, εἰς τὰ γῆς πέρατα, τὸ σεπτὸν κήρυγμα, ὀρθοδόξως κατασπεύροντες· ἐξ ὧν ἐβλάστησαν, θεία γεωργία καὶ χάριτι, Μαρτύρων τὰ στρατεύματα, πάθος τὸ σεπτὸν εἰκονίζοντες, διὰ πολυτρόπων, στρεβλώσεων μαστίγων καὶ πυρός· καὶ παρῤῥησία πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πυρὶ ἐκκαιόμενοι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, πυρὸς κατεφρόνησαν· καὶ ὡς θεῖοι ἄνθρακες ἀναπτόμενοι, οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, ἐν Χριστῷ ἐφλεξαν, φρυγανῶδες πλάνης φρύαγμα· θηρῶν δὲ ἔφραξαν, στόματα, σοφαῖς ἐπικλήσεσι, καὶ κάρας ἐκτεμνόμενοι, ἔτεμον ἐχθροῦ πάσας φάλαγγας· καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων, προχέοντες κρουνοὺς καρτερικῶς, τὴν Ἐκκλησίαν κατήρδευσαν, πίστει ἀναθάλλουσαν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θηρσὶ προσπαλαίοντες, τυμπανιζόμενοι ξίφει, ὄνουξι ξεόμενοι, χεῖρας ἀφαιρούμενοι, καὶ στρεβλούμενοι, οἱ στερῤῥοὶ Μάρτυρες, καὶ πυρὶ ἐνύλω, ἀνενδότως φλογιζόμενοι, καὶ ἐκκεντούμενοι, καὶ τὰς ἀρμονίας τεμνόμενοι, ὑπέφερον στερῤῥότατα, λῆξιν

προορῶντες τὴν μέλλουσαν, καὶ τοὺς ἀκηράτους, στεφάνους, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ· ᾧ παρῤῥησία πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν ιβ'.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνατε, καὶ ὡς ὄρη νοητά, γλυκασμόν ἐσταλάξατε, ὡς ἀέναοι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν τὰς Ἐκκλησίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γενόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, ἱερομύσται πανόλβιοι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλιέων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων ῥεύματα διετάραξε, θεοσοφίας διδάγματα,

χαράττων καὶ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν,
τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς
αἰδίου μετουσίαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ
διαμένουσιν εὐκλειαν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

π
τι

Μ αρ τυ ρων θει ος χο ο ρος της εκ

κλη σι α α ας η η βα α α σις

(Δ)

του ευ αγ γε λι ι ου η η η τε λει

(Π)

ει ει ει ω ω ω ω σις υ μεις ερ γω του

σω τη ρος τα ρη τα α ε ε ε πλη ρω

ω σα α α τε π εν υ μιν γαρ αι αι

πυ λαι αι αι του ου α α α δου κα
(Δ) (Π)

τα της εκ κλη σι ι ι α ας α νε

ω χθει εισαι αι αι ε κλει ει σθη η η

σαν η του αι μα το ος υ υ υ μων

χυ υ σις τας ει δω λι κας σπονδα ας

Ε ξη η η ρα α α α νεν η

σφα γη υ μων α πε τε κε των πι στω

ων το πλη η ρω ω ω μα τους α α
(K)

σω ω μα του ου ουους ε ξε ε πλη η ξα
(Δ)

α α α τε τω θε ω στεφανα η φο ο
(Π)

ροι οι οι πα ρι ι στα α α α σθε π

ον α παυ στως πρε ε σβε ε ευσα α

(K)

(Π)

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ

περ τω ων ψυχω ω ων η η η η μων π

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην δ̣

Ο Βα σι λευςτωνου ρα α νω ων β λ

δι α φι λαν θρω ω ω πι ι ι αν β λ

ε πι της γη ης ω ω ω φθη και τοις αν θρω

ω ω ποι οίς συ να νε ε ε στραα α

α φη ^ν _δ εκ Παρ θε νου ου γαρ α α γνης ^Δ _δ

σαρ καπροσ λα α α βο με ε νος ^β _κ και εκ

ταυ της προ ε ελ θων με τα της προσ λη η

η η ψε ε ε ε ως ^ν _δ εις ε ε στιν Υι υι

ος ^Δ _δ δι πλουστη ην φυ υ υ σιν αλλ ου την

υ πο ο ο ο στα α α α σιν ^ν _δ δι ο

τε λει ον αυ τον Θε ε ον ^Δ _δ και τε λει

ο ο ον αν θρω ω πον ^β _κ α λη θως κη ^(Δ)

ρυ υ υ υτ το ο ο ον τες ^(N) ^Δ _δ ο μο

λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον

 η η η η μων **δι** ον ι κε τε ευ ε Μη
 (Δ)

 τηρ α νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε **δι** ε
 (N)

 λε η θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω
 (Δ) (M)

 ων **δι**

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ἐπίσκοπος· Σοφία· ὀρθοί.

Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Ἀναγνώστης
 τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
 οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
 ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
 ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις,
 Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐπίσκοπος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

 Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ

τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

**Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·**

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦχος· Ἀμήν.

Ἦχος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος λ' δ' Νῆ.

(N)

Ἄ

νηλ θες ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο

κα τα βας εξ ου ρα νου δ' ηλ θες ε πι θα

να τον η ζω η η η η α θα να τος **δ** προς

τους εν σκοτει το φως το αληθι νον

προς τους πε στοντας η πα αν των Α να

στασις **Δ** **δ** ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η

μων δο ο ξα σοι **δ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Χ ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να

σταν τα εκ νεκρων **δ** ψυ χην και σω μα

γαρ α να λα βων τω παθει απ αλ λη λων

δι ε τε με **β** **λ** της α χραν του μεν ψυ χης

εν Α δη κα τελ θου ουσης ον και αι ε σκυλευ

σε τα φω δε δι α φθο ραν ουκ οι δε

το α α γι ον σω μα του Λυ τρω

του ουτων ψυ χω ων ημων

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις δο ξο

λο γου ου μεν Χρι στε την εκ νε κρων σου

Α ναστασιν δι ης η μα ας η λευ

θε ρωσας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου

και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι

ω νι ον και το μεγα ε ε λε ος **δ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των

α κα τα λη πτε ε Ποι η τα ου ρανου

και γης **Δ** δι α Σταυρου πα θων ε μοι α

πα θει α αν ε πη γασας **δ** τα φην δε κα

τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη

συν α νε στησας τον Α δαμ χει ρι παν

το δυ να α μω **β** Δο ξα τη ση η τρι η

με ε ρω ε γερ σει **Δ** δι ης δε δω ρη

σαι η μι εν την αι ω νι ον ζω ην και

ι λα σμον α μαρ τι ων ως μονος ε ευ

σπλαγχνος

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Δ ε ε ευ τε πι ι στοι ση η η η

με ε ε ε ρον χο ρει αν ε ε ε ε

πι κρο ο τη η σα α αν τες ευ σε

βω ως πα νη η η γυ ρι ι σω ω ω

μεν **π** και των Α γι ω ων παν των **Δ** την

εν δο ξον και σε βα σμι ι ι ο ον μνη

η η μην **Δ** εν δο ξως τι μη η σω ω ω

μεν λε ε γο ο ο ον τες **π** χαι ρε τε

(Δ)
Α πο ο στο λοι οι ε εν δο ο ο ο

(Π)
ξοι Προ φη ται και Μα αρ τυ υ ρε ες και

Ι ι ε ρα α α αρ χαι **π** χαι ρε τε ο

σι ων ο δη η η μο ος και τω ων δι

και αι αι ων **π** χαι ρε τε τι μι ων γυ

(K)
ναι κων ο χο ο ρος **Δ** και χρι στον υ πε

(Δ)
ερ του ου κο ο ο σμου πρε ε σβε ευ σα

(Π)

α α α τε νι κας τω ω ω βα σι ι λει

(Δ)

κα τα βαρ βα α ρω ων δω ρη η η η

(Π)

σα α α α σθε δ καιταις ψυ χαις ημων το

με εγα ε ε ε λε ε ε ε ος π

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α μην

Ο ποι η της και λυ τρωτηςμου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης

νη δυ ος προ ελ θων ε με εν δυ σα με

νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δαμ η

λευ θε ρω σε **β** δι ο σοι Πα να γνε ως του

Θε ου ου Μη τρι τε **β** και Παρ θε νω α

λη θως βο ω μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Αγ γε λου **β** Χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ

χων η μω ω ω ν **Δ**

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἦχος: Ὁτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ΄

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ ᾠ̣ Γα̣.

(Γ)

Ⲭ

ξ υ ψουςκα τηλ θε ες ο ο Ευ σπλααγ

χνος δ τα φην κα τε δε ξωτρι ι η με ε

ρον δ ι να η μας ε λευ θε ρω σηςτων

πα θων η ζω η και η α να στα σις η

μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι δ

Τῶν Ἁγίων Πάντων. ᾠχος δ΄.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾶ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ΄ Δι.

(Δ)

των εν ο λω τω κο σμω Μαρτυ ρων σου

ως πορ φυ ραν και βυσ σον τα αι μα τα

η Εκ κλη σι α σου στο λι σα με νη

δι αυ των βο α σοι Χρι στε ο Θε ος
τω λα ω σου τους οι κτιρ μους σου κα τα πεμ
ψον **Δ** ει ρη νην τη πο λι τει α σου δω
ρησαι **Δ** και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε
λε ος **Β**

Δόξα. Τῶν Ἀποστόλων.

ᾠχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ
ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀ' Γα.

(Γ)

Α πο στο λοι Α γι οι πρε σβευ σα τε
τω ε λε η μο νι Θε ω **Κ** ι να πται
σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις

η η μων Γ
ᾠη

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)

ᾠη **Γ** ε τὴν με σι τευ σα σαν τὴν σω

τη ρι αντου γε ε νους η μων **κ** α νυ μνου

(Π)

(Γ)

μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε **π** εν τη

σαρ κι γαρτη εκ σου ου προσλη φθη ση ο

Υι ος σου και Θε ος η μων **κ** το δι α

Σταυ ρου κα τα δε ξα με νος Πα α θος **κ**

ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
(N) (M)
λανθρω πο ο ο ο ο ο ος ρ ρ

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
'Ωδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρῦτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ
παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ
ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ
προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ἄδοντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥήσεις τὰς θείας καὶ χρησμούς, τοὺς ἄνωθεν
μεμυημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν
δοξάζομεν, αἰδίον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς
προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι,
δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἱερομύστης Ἀβραὰμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρῖν,
τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ
μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν
ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς
δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον,
κατ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,
ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν

ἀπολύτρωσιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ
θρόνου Ἡσαΐας κατεΐδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβείμ,
καὶ Σεραφείμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις,
μοναδικόν τρισυπόστατον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν
Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως,
καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι,
κατειληφότες ἓνα, Θεόν τρισήλιον σέβομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ
ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ
φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ
Πνεῦμα, τὸ παντουργόν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομηῆτορ Μαρία, τοῦ
τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος
Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί
μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε, τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν· τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰὲ τῆ ἁμαρτία, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῆ ῥαθυμίας, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθή, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καὶ γώ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· Θεογεννήτορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμνὴν σου,

Ὁ α' Χορός· ἦν ἐκθήσω Πανάμωμε.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀνατολή, δικαιοσύνης φανείς Χριστός, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις· ὃν ὑμνοῦμεν αἰὲ καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ

τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσει, βοῶντες. Ὡ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἄορατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλόανθρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλάθῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσης, ἣν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠραίαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ, Κόρη καλλονήν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,

Ὁ β' Χορός: ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Συναΐδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν. θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον
ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικὴ
Τριάς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με καὶ
συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς
φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεήμων,
θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ
διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε,
Θεοχαρίτῳτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ
τῶν πταισμάτων,

Ὁ α' Χορός· τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι,
μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις
ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν
στόμασι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον
διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς
ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ
σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος,
ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε
Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε,
ναὸν καὶ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία
Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον
ἀλώβητον.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἄναρχον πιστοί, Υἱὸν συνάναρχον, καὶ
Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως,
ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλήν ἁγίαν
καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις. Ἁγιος εἶ,
Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ
σεπτῷ, ἐλέησον οὓς ἐπλάσας, κατ' εἰκόνα σου
Δέσποτα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν
Ἄγνη καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου
κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως. Σῶσον
ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ
δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ
τῆς ἐτάσεως,

Ὁ β' Χορός· μὴ αἰσχυνηθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ ζ' . Θεοῦ συγκατάβασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος,
δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ
νῦν, καθάπερ πάλαι καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς
Μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος, ὁ γεννηθεὶς
ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως
ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὸς Μονάρχᾳ τρισήλιε ψάλλω
σοι. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιὼν τὸ
φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυία
τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν

δοῦλόν σου ζώωσον,

‘Ο α’ Χορός· καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι
μόνη Ἄγνή.

Ῥδὴ η’ . Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισήλιον,
καὶ μοναρχικόν, μονοκρατὲς ἀπλούστατον, Θεὸς
ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν
σκοτεινήν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον
καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σὲ καὶ
δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτάταις πτέρυξι, Σεραφεῖμ οἱ θειότατοι,
πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν
δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου,
ἀγαθαρχική, θεαρχική Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία,
πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν,
πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον,
τελεταρχικήν, ἀγαθουργόν ἀόριστον, αἰτίαν
ἀναίτιον, ποιητικήν αἰδίων, προνοητικήν, καὶ
σωστικήν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ’ οὐσίαν, καὶ
Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφεραῆς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας,

Ὁ β' Χορός· καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον φιλόανθρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.
(δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὕμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶπτον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτῆρ μου παρθενικήν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάση τῇ ποιίμνῃ σου πρυτάνευσον.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων Πάντων.
Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς
διορθωθέντα ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α.

(Π)

Π ἰ στε ως συμ φω ω νι ἰ ἰ α π^ατην

κο σμι κην πα νη η γυ υ ριν ρ^ατων

απ αι ω νος Θε ω ω ω ε ε ευ α

ρε ε στη σα α α αν των π^α Πα τρι αρ χων

το τι μι ι ον των Προ φη τω ων το ον συ

υ υλ λο ο ο ο γον ^π Α πο στο λων

το εγ καλ λω πι ι σμα ^π Μαρ τυ υ ρων το

ο α α α θροι οι οι σμα ^π Α σκη

των το καυ χη η μα ^γ παν των των Α

γι ω ων τη ην μνη η μην ^γ πνευ μα τι

κως ε ε ορ τα α α α σω ω ω ω μεν ^π

πρε σβευ ου σι γαρ α α πα α αυστως ^π δω

ρη θη ναι ει ρη νη ην τω ω κο ο

σμη ^γ και ταις ψυ χαις η μων το με ε γα

ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^π

(II)

Δ ευ τε παν τε ες οι πι ι στοι ^π των Α

γι ων Παντωντην πα νεν δο ο ξο ον

μνη η μην ^Γ εν ψαλμοιςκαι υ υ υ μνοιοις

και ω δαισπνευμα τικαις ε ευφη μη η η η

σω ω ω ω μεν ^π τον Βα πτι στην του Σω

τη η η ρος ^π Α πο στο λους Προ φη ταςκαι

Μαρ τυ υ ρας ^π Ι ε ραρχας Δι δα σκα α

α α λου ου ους τε και αι Ο σι ι ι ι

ους ^π Α σκη τας και Δι και αι αι ους και

των Α γι ων Γυ υ ναι αι κων το ο ο

φι λο ο ο ο θε ε ον συ υ υ στη
(Μ) (Δ)

η η μα α ^(Π) σε βα σμι ως μα κα ρι ι

ζοοντες συμ φω ω νως ε εκ βο η η η η

σω ω ω ω μεν π υ πε ρα γα θε Χρι

στε ο Θε ος η η μων π ταις αυ των πρε

ε σβει ει αις π πα ρασχουει ρη νην ταις Ε

εκ κλη σι ι ι ι αι αι αι αις σου π νι

κας κατ εκ θρωντω φι λο χριστω ω Βα σι ι

λει π και ταις ψυ χαις η μων το με γα ε ε

ε ε λε ε ε ε ος π

(II)

Α ευ τε α πα αν τες πνευ μα τι κω ως ευ

φρα αν θω ω ω μεν ε πι τη η μνη η

η μη τω ων Α γι ι ι ι ων π ι

δου γαρ πα ρα γε ε γο ο νε πλου το ποι

α η μιν χα ρι σμα τα α κο μι ι ι ι

ζου ου ου σα δι ο εν φω νη α α

γαλ λι ι α α α σε ε ε ε ως και

κα θα ρω συ νει ει δο ο τι α να βο

η σω ω ω μεν λε ε ε ε γο ο ο ο ν

τες χαι ρε τε Προ φη τω ω ν ο ο συ

υ υλ λο ο ο ο γος οι την ε λε ευ

σιν Χρι ι στου τω κο σμω κη ρυ ξα αν τε ες

και τα πορ ρω εγ γυς προ βλε ε ε ε πο

ο ο ο ν τες χαι ρε τε Α πο στο ο λω ω ν

ο χο ο ρος π οι των ε θνων σα γη νε

ευ ται και α α λι ι ει ει ει εις

τω ων αν θρω ω ω πων και ρε τε Μαρ

τυ υ υ ρω ων ο δη η η η μος οι

εκ πε ρα των γης συν α θροι σθεν τες εις μι

α αν πι ι ι στιν και υ περ ται

της βα σα νων αι κι σμους υ πο μει να αν

τες και τε λει ως τον της α θλη σε

ως στε ε ε ε φα α α νον ει ει λη

φο ο ο ο τες και ρε τε Πα τε ε ρων

ο ο με λι ισ σων οι τα ε αυ τω ων

σω ω μα α τα τη α σκη σει κα α τα

τη η η η ξα α α αν τες π και νε κρω

σα α αν τες τα πα α θη της σα αρ κος

τον νουν θει ω ε ρω τι ε πτε ρω ω σα α

τε εις ου ρανους α νε ε ε ε πτη

η η η τε και συν Αγ γε λοις ευ φραι νο

με ε νοι α πο λου ε τε των ου ρα νι

ων α α α α γα α α α θων αλλ ω

Προφη ται Α πο στο ο λοι και Μαρ τυ ρες συ

υν Α σκη η ταις τον υ μας στε φα νω

σαν τα εκ τε νως δυ υ σω ω πει ει

τε του λυ τρω θη ναι εξ εχ θρωων α ο

ο ρα α α των και αι ο ρα α των

τους εν πιστει και πο θω ω τε ε λου

ουντας την α ει σε βα α στον μνη η η η

μη ην υ υ υ μων

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

(Π)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω Δ και Α γι

ι ι ω Πνεευ μα α α τι

Τ η νυν πα νη γυ ρει συν δρα μω με

ε εν οι οι πι ι στοι προ τι θεται γα

αρ η η μιν πνευ μα τι κη η τρα πε ε ζα

και αι κρα α τη η η η ηρ μυ

υ στι ι ι κοσ π εξ η δε ε ων ε

δε ε σμα α α α α των κ ευ φρο συ

νη ης πλη η η ρης αι αι αι τω ων Μαρ

τυ υ υ ρων α α ρε ε ε ται π ου

(K) (Δ)
τοι οι γαρ οι καρ τε ρο ψυ υ χοι κ εκ των πε

ρα των της γης των του σω μα α το ος α

(Π)
α α κρω ων Δ ε τε ρο πο νου ους αι

αι κι ι σμους κ τω Θε ω ω προ ο ση

η νε ε εγ καν θυ σι ι αν λο ο

γι ι κην Δ πα σαν α ακ μη η ην η

η λι κι ι ι ι ας π οι μεν τας κε

(K)

φα λας α πο τε ε μνο ο ο με

(Δ)

ε ε ε νοι κ ε τε ροι δε χει ρων δι ι

(Π)

αι αι ρε ε ε σεις Δ και πα ση ης α

αρ μο νι ι ι ας α α α α μα π πα

αν τες οι Α γι ι οι κ των του Χρι στου

πα θη η μα α α τω ω ων κοι οι νω

νοι οι γε γο ο να α α σιν π αλλ ο

στε φανους αυτοις α μοι βας βα α σα α α

νων δε δω κω ω ω ω ως Κυ υ ρι ι

ι ε κ κατ ι χνος του των πο λι τευ ε ε

(Π)

σθαι α ξι ω σον η μας ω ως φι λα αν

θρωπος Δ δ

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

(Π)

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων α α α α μην π ρ

Ν α ος και αι πυ λη υ πα α α

α αρχεις κ ρ πα λα τι ον και θρο νος του

Βα σι ι λε ε ως Παρ θε ε ε νε ε

ε πα αν σε ε ε μνε π ρ δι ης ο

(Κ)

λυ τρω ω τη ης μου Χριστος ο Κυ υ υ

(Π)

ρι ι ι ι ος κ ρ τοις εν σκο τει κα θε ευ

δου σι ιν ε ε πε ε ε ε ε φα

α α α νεν ^π Η λι ος υ πα α αρχω ων

δι και αι αι ο συ υ υ υ νης ^π φω τι

σαι θε λωνους ε πλα α σε ^κκατ ει κο να

α ι ι δι ι αν ^Δ χει ρι ι ι τη ε

ε α α αυ του ^π Δι ο ο Πα α νυ μνη

η τε ως μη τρι κην παρρη σι αν προς αυ το

ον κεκτη η με ε ε νη ^κ α δι α λει

ειπτως πρε σβευ ε ε ^Δ σω θη ναι τα ας

ψυ χα ας η μω ω ω ω ω ω ων ^π

Ἐτερον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣.

(Κ)

Κ αι νυν και α ει ^{ν'} και εις τους

αι ω ναστωναι ω νων α μην ^κ

Η α ος και πυ υ λη υ πα αρχεις ^{ν'}

πα λα τι ον και θρο νος του Βα σι λε ως

Παρ θε νε παν σε μνε ^κ δι ης ο Λυ τρω

της μου Χρι στος ο Κυ ρι ος ^{ν'} τοις εν

σκο ο τει κα θευδου σιν ε πε φα νεν ^κ η

λι ος υ παρ χων δι και ο συ νης ^κ φω

τι σαι θε λων ους ε πλα σε ^κ κατ ει

κο να ι δι αν χει ρι τη ε αυ του ^κ

δι ο πα νυ μνη τε ^{ν'}ως μη τρι κην παρ

ρη σι αν προς αυ το ον κε κτη με ε νη ^{ν'}

α δι α λει πτωσ presβευ ε σω θη ναι τας

ψυ χας η μων ^κ

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

³Ηχος Δι

(Δ)

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα ^Δ Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον ^Δ προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον
(Δ)

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **β**
(Δ)

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Θ
α

(Δ)

Θ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἴσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος δ' Ἰερέως: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος δ' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν
καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου
στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ
λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην
τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δ' Δι.

(Δ)

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου

ως πορφυραν και βυσσοντα αιματα Δ

η Εκκλησια σου στο λισαμενη Δ

διαυτων βοα σοι Χριστε ο Θεος

τω λαω σου τους οικτιρμους σου καταπεμ

ψον Δ ειρηνην τη πολιτεια σου δω

ρησαι Δ και ταις ψυχαις ημων το μεγα

ελεοοο Δ

Ὁ Ἀναγνώστης·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτῃ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

(Γ)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν δ̣ ευ λο γη με νος ο ε ερ

(N) χο μενος Δ̣ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι

ου δ̣

Ἐτερον, Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν δ̣ ευ λο γη με νος ο ερ χο

(M)
μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ου ^Γ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ δ̣ ᾠ Γα.

(Γ)
Ε ξ υ ψους κα τη λ θε ες ο ο Ευ σπλααγ

χνος ^Γ τα φην κα τε δε ξω τρι ι η με ε

ρον ^Γ ι να η μας ε λευ θε ρω σης των [♀] (N)

(Γ)
πα θων ^Δ η ζω η και η α να στα σις η

μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι **Γ**
Δ

Τῶν Ἁγίων Πάντων. ᾠχος δ΄.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν
καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἢ Ἐκκλησία σου
στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾶ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ
λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην
τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος **Δ** **Δ**ι.

(Δ)

Των εν ο λω τω κο σμω Μαρτυ ρων σου

ως πορ φυ ραν και βυσ σον τα αι μα τα **Δ**

η Εκ κλη σι α σου στο λι σα με νη **Δ**

δι αυ των βο α σοι Χρι στε ο Θε ος

τω λα ω σου τους οι κτιρ μους σου κα τα πεμ

ψον **Δ** ει ρη νην τη πο λι τει α σου δω

ρησαι **Δ** και ταις ψυχαις ημων το μεγαε

λεος **ϛ**

Δόξα. **Τῶν Ἀποστόλων.**

Ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ
ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠᾶ Γα.

(Γ)

Αποστολοι Ἀγιοι πρεσβευσατε

τωελεημονι Θεω **κ** ιναπται

σματων αφεσιν παρασχηταις ψυχαιαις

ηημων **Γ**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ
γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,

ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)

ε τ η ν μ ε σ ι τ ε υ σ α σ α ν τ η ν σ ω

τ η ρ ι α ν τ ο υ γ ε ε ν ο υ ς η μ ω ν α ν υ μ ν ο υ

(Π)

(Γ)

μ ε ν Θ ε ο τ ο ο κ ε Π α ρ θ ε ε ν ε εν τ η

σ α ρ κ ι γ α ρ τ η εκ σου ου προ σ λ η φ θ η σ η ο

Υ ι ο ς σου και Θ ε ο ς η μ ω ν το δι α

Σ τ α υ ρ ο υ κα τ α δε ξ α με ν ο ς Πα α θ ο ς

ε λ υ τ ρ ω σ α τ ο η μ α ς εκ φ θ ο ρ α ς ω ς φι

(N)

(M)

λ α ν θ ρ ω π ο ο ο ο ο ο ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος πλ. δ΄

Ἄνестης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα.

Ἄνθρωποι τὸ μνημᾶ σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών· Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Λευχειμονῶν ὁ Γαβριὴλ φαιδρὸς ἐπέστη, ὡς περ ἐν εἶδει ἀστραπῆς, Χριστοῦ τῷ τάφῳ, καὶ τὸν λίθον ἐκύλισεν ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ φόβος μέγας

συνέσχε σοῦ τοὺς φρουρούς, καὶ ἄφνω ἔμειναν πάντες ὡσεὶ νεκροί, ἀπὸ τοῦ τάφου οἱ φύλακες, καὶ τοῦ λίθου ἢ σφραγίς· Αἰσχύνθητε παράνομοι· γνῶτε, ὅτι ἀνέστη Χριστός.

Δόξα. **Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας γυναιξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεΐδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σώζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε νάε, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶν σε ἐν

νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριά, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ

σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

Εὐλογητοοσειει Κυριε

εεξιδιδαξαονμεετα

αααδικαιωωματαα σου

τωναγγεεελωνοδηη

η μο ος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε

ε εν νε ε κροι οι οιο λο ο γι ι σθε

ε εν τα του θα να α τουου δε ε

Σω τηρ την ι σχυν κα θε λο ο ον τα α

α και συν ε ε αυ τω ω το ον Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ωσαν

τα

υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα

θως τοι οϊς δα α κρυ υ σι ιν **Δ** ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε **κ**

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος **Δ** προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις **κ**

Ι ι δε ε τε ε υ μεις τον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε **κ** ο Σω

τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα

τος **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κα δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου ^κα

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο

ροι οι ε ε δρα α μο ον ^Δ προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι ^κα αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε ^Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαι αι ε ε τε ε ε ^κα

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ε πα τε ^Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ_α δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α σου ^κ_α

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελ θου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το ^κ_α αγ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ τας φθε γγο με ε ε νου ου

ου ^Δ_δ τι με τα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε ^κ_α ως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος Δ
δ

Α ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι κ
κ

Π ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα κ την α γι ι κ
κ

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α Δ συν τοις Σε ρα
δ

φειμ κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος
κ

ει κυ υ ρι ε Δ
δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησ πα ρε ε ε σχε ε ες **Δ** ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε

προς τα αυ τη ην δε ε ε **κ** ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος **Δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α

α δο ξασοι ο ο Θε ος Δ δ

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α κ α

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

ι α α δο ξασοι ο ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ος π α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα)·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· “Οτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. ᾠχος πλ. δ΄

Ἀντίφωνον Α΄

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β΄

Ἡ καρδία μου, τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέσῃ, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων· εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλῖνόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὖθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ΄

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Δίς)

Στίχ. Αἶνει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλὸν τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών,

Ὁ β' Χορός· εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. ς̣

(Γ)

Ἄ ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ

θι σε τε ρα του ργου σα πο τε ς̣ Γ Μω σα ι

κη ρα α βδος σταυ ρο τυ πως πλη ξα σα ς̣ Γ

(Ν)

(Γ)

και δι ε λου σα θα λασσαν ς̣ Δ Ι σρα ηλ

δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι

ε σωσεν ς̣ Γ α σματω Θε ω α να μελποντα ς̣ Γ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἄγνη δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Πάντων.

ᾠδὴ α΄. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν σῶν Ἁγίων ἀνυμνῶν τὰ τάγματα, τῷ σῷ φωτὶ τὴν ψυχὴν, ταῖς προσευχαῖς τούτων, ἀγασθῆναι δέομαι· σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀπρόσιτον, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, διώκων τοῖς σοῖς πυρσεύμασι, Λόγε τοῦ Θεοῦ φωτοδότα Χριστέ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομοθεσία σου Χριστέ πειθόμενοι, οἱ σοὶ Ἀπόστολοι, τὰ ἐπὶ γῆς πάντα, εὐσεβῶς ἀπώσαντο· καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, κατεφαίδρυναν πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην οἱ ἔνδοξοι, εὐαγγελικῶς σε κηρύττοντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγαλλιώμενοι Σταυρὸν οἱ Μάρτυρες, τὸν σὸν ἀράμενοι, καὶ τὸ σεπτὸν Πάθος, ἀκλινῶς μιμούμενοι, τυραννικὴν οὐκ ἔπτηξαν, ἀπειλὴν οἱ γενναῖοι, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ μάστιγας, ἀλλ' οὐδὲ λιμόν, οὐδὲ θάνατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμην ἀνδρείαν αἱ Παρθένοι Πάναγνε, ἀναλαβοῦσαι σαφῶς, μαρτυρικοὺς ἄθλους, ἀκλινῶς ὑπέμειναν, καὶ ψαλμικῶς ὀπίσω σου, τῷ Υἱῷ σου Παρθένε, ἐνθέως συναγαλλόμεναι, τῷ παμβασιλεῖ προσηνέχθησαν.

Τῶν ἸΒ' Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωσθέντες ῥώμη τῇ σῆ καὶ χάριτι, Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοί σου, Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἔθνῶν συστήματα τῆ σῆ, ἐπιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκία τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργεία Πνεύματος, τοῦ παναγίου Μητροπάρθενε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Γ) (N) (Γ)

Γ **Δ** **Ο** στε ρε ω σας κα ταρ χας τους ου

ρα νους εν συ νε σει **Γ** **Δ** και την γην ε πι

(N)

υ δα των ε δρα σας **Δ** εν τη πε τρα με Χρι

(Γ)

στε της Εκ κλη σι ας στη ρι ξον **Γ** **Δ** ο τι ουκ

ε στι πλη ην σου α γι ος μο νε φι λαν θρω

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Πάντων.

ᾠδὴ γ'. ᾠχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερωσύνην ἱεράν, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένες, ἐνδυσάμενοι καὶ ταύτην ἐμφρόνως, κυβερνήσαντες Χριστέ, ἀξίως κετεκόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὠραιοθέντες καλλοναῖς, τῆς πρώτης καλλοποιΐας, καὶ φανέντες ἀπλανεῖς ὡς φωστῆρες, οὐρανῶσατε Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι, ἄλλοθεν ἄλλος ταύτην, ποικίλως κατακοσμήσαντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμῳ πειθόμενοι τῷ σῶ, τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, ἐκληρώσαντο μονάς, τὰς οὐρανίους χαίροντες· ἄλλην γὰρ ἄλλος πάντες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ἀπεγέννησας ἡμῖν Θεομῆτορ· ὃν νεάνιδες ἀγναί, θεοπρεπῶς ἐπόθησαν, καὶ σοῦ ὀπίσω πᾶσαι, τούτῳ σαφῶς ἠκολούθησαν.

Τῶν ΙΒ΄ Ἀποστόλων.

Ἦχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐράνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπέδειξας οὐρανοῦς, τοὺς Μαθητάς σου λογικούς,

Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς Πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σποράς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τὸ στόμα, καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἅ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ

διδάσκων, φησίν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἤχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Εἶτα τὸ Κάθισμα τῶν Ἁγίων Πάντων.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προπατόρων Πατέρων Πατριαρχῶν, Ἀποστόλων Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Προφητῶν καὶ Ὁσίων σου, Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων τε, καὶ παντὸς ὀνόματος, ἐγγεγραμμένου ἐν βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἁγίαν μνήμην, τελοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, πάντας συγκινοῦμεν, εἰς πρεσβείαν δεόμενοι· Εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, δι' αὐτῶν ὡς φιλόανθρωπος, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι· Ὁ Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν βουλῇ Ἁγίων σου, σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἀξίως τὴν μνήμην αὐτῶν.

Τῶν Ἀποστόλων.

ᾠχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ, θείαις προσφοιτήσεσιν· ὅθεν πίστει βοῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων

κινδύνων, τὶς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους
σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον

τῶν Ἀγίων Πάντων (χῦμα)·

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς
κτίσεως ἢ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς
θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ
βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου
συντήρησον, Πολυέλεε.

Ἦ Οἶκος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ μαρτυρήσαντες καὶ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ τὰ πάθη Χριστοῦ
μιμησάμενοι καὶ τὰ πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι,
ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, πρωτοτόκων
δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον
ἐπέχουσαν καὶ Χριστῷ ἐκβοῶσαν· Θεός μου εἶ· Σὺ
με διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ', καὶ
δήλωσις ὅπως καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ
ἔτελειώθη.

Στίχοι

Τιμῶ θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἕρωας ἄνδρας καὶ θεοὺς τολμῶ λέγειν.
Δώδεκα εὐκλεέας τριακοστῇ ἀγείρει μύστας.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ σήμερον ἡμέρα, Κυριακῇ μετὰ τὴν
Πεντηκοστήν, τὴν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης
ἐν Ἀσία, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ, Βορρᾶ τε καὶ Νότῳ,
Ἁγίων πάντων ἑορτὴν ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Τοῦ Κυρίου μου πάντας ὑμνῶ τοὺς φίλους.
Εἴ τις δὲ μέλλων, εἰς τοὺς πάντας εἰσίτω.

Ταῖς τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστέ
ὁ Θεός, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων σου,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.
(B)
Ὠδὴ Α΄. **Ἄ** νοι ξω ω το στο ο μα
α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι
(Δ)

δι Μη η τρι ι ι και ο φθη σο ο
(Μ) (Π)

μαι αι φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ
(Β)

υ ρι ζωων και α α σω ω γη η θο ο

με ε ε νος 'Ο β' χορός: τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α

'Ωδὴ Γ'. τους σου ου ουους υ μνο ο λο ο
(Δ)

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε η
(Β)

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος
(Π)

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

(M)

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

(Π)

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

(B)

ω σον και εν τη η η θει α α δο

(Δ)

ξη η η σου ου στε φα α α α α

(B)

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον

Ὡδὴ Δ'

F

ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην τη

(Π)

ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

(B)

ου υ υ ψι στου ου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ **Δ** κα τα α

(Δ)
νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

(B)
τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

ε ε **β**
χ

(Π)
Ε ξε στη η τα συ υμ πα

(B)
αν τα α **π** ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου **Δ** συ υ υ γα α α

α αρ α πειει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε **β** ε σχες εν μη η η η η

(Δ)
τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων Θε ε ε ον και τε ε ε το

(B)

ο ο ο κας α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οισ υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α

Ὠδὴ 5'

ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες

(Π)

Ὠδὴ Ζ΄.

Ο

υκ ε λα α α τρε ε ε

(B)

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

(Π)

λο ον Υ περ υ υ υ μνη η η

(Δ)

τε ε ο τω ων πα α τε ρω ων

(B)

Κυ ρι ι ο ος και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει

Ὠδὴ Η'.

Α ^χι νου μεν ευ λο ^χγου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β** ^χ

Π αι αι αι αι δας **Δ** ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω **β** ^χ ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο **Δ** το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

(M)

(Π)

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

(B)

νος ^π ^α την οι κου με ε νη ην α πα α

(Δ)

σαν α γει ει ρει ει ει φα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

(Π)

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

(Μ)

(Β)

α ερ γα α π και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω να α α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Β)

Ὁμιδὴ Α'.

Α

νοι ξω το στο μα μου και

πλη ρω θη σε ται Πνευματος και λο γον

ε ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μητρι και

(Π)

ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων

(B) Ὁ Β' Χορός:
και α σω γη θο με νος ταυ

 τηςτα θαυ μα τα

ᾠδὴ Γ'. ους σου ους υ μνο λο γους

 Θε ο το κε η ζω σα και α φθονος πη
(Π)

 γη θι α σονσυγκρο τη σα αν ταςπνευ μα
(B)

 τι κον στε ρε ω σον και εν τη θει α

 δο ξησουστε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ᾠδὴ Δ'. ην α νε ξι χνι α στον

 θει αν βου λην της εκ της Παρ θε νου σαρ
(Π)

 κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου ο ο προ

(B) φητης Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε **Δ** δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε **β λ**

Ὠιδὴ Ε΄.

Ε

ξε στη τα συμπαν τα

ε πι τη θει α δο ξη σου **Δ** συ υ γαρ α
(Δ)

πει ρο γα με Παρ θε ε νε **β λ** ε σρες εν

μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και
(B)

τε το κας α χρονον Υι ον πα σι τοι οις υ

μνου σι σε **β λ** σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα **β λ**
(Π)

Ὠιδὴ ΣΤ΄.

Τ

ην θει αν ταυ την και παν τι

μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρο νε ες
(B)

της Θε ο μη το ρος **π** δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν **Δ** τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες ^{β λ}

Ὠιδὴ Ζ'.

Ουκ ε λα τρευσαν τη κτι σει

οι οι θε ο φρονες πα ρα τον κτι σααν τα ^{β λ}

αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν δρει ως πα

τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ λο ον Υ πε
(Π) (Β)

ρυ μνη η τε ^{π α} ο των πα τε ρω ων Κυ

ρι ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει ^{β λ}

Ὠιδὴ Η'.

Αι νου μεν ευ λο γου μεν ^χ

και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον ^{β λ}

Παι αι δας ευ α γειzen τη κα μι ι

νω ο το ο κοστης Θε ο το κου δι ε σω

σα το ^(Π)
δ το τε μεν τυ που με νος νυν

δε ε νερ γου μενος ^(Μ)
την οι κου με νην α ^(Δ)

πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν Τον ^(Β)

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και ^(Π)

υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι

ω ω να α α α ας ^(Β)

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^(Δ) Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον ^(δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἄ —————
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἐορτάζει ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐορτάζει ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἐορτάζει ὁ Ν' Ψαλμὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἐορτάζει ὁ α' Χορός.

Ἐορτάζει ὁ Ἔκτος· Δι.

(Δ)

Ε —————
λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ασσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφροσυνην αγαλλιασονται

οστε ατεταπεινωμενα

Αποστρεψον το προσωπον σου α

ποτων αμαρτιων μου και πασαστας

ανομιας μου εξαλειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον

εν τοις εγκαιτοις μου

Μη απορριψης με απο του προσω

που σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησ απεμου

Α ποδοςμοιτην α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευματι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **β**

Α ι δα ξω α νο μουστας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **β**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου **β**

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σον με ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

ὕμνων ἁ εὐλειψον τὰ πληθῶντων ἐμῶν

ἠμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-

νάστων αἰῶνων ἀμήν

Ταῖς τῆς Θεοτοκου πρεσβυταῖς ἐε

λεημῶν ἁ εὐλειψον τὰ πληθῶντων

ἐμῶν ἐγκλημάτων

Χ Ἐλεῆσον με ὁ Θεὸς κατὰ

τομέγα ἐλεός σου καὶ τὰ τὰ το

πληθῶντων οἰκτιρῶν σου ἁ εὐλειψον το

ἀνομήμα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος **Δ**

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Α ^(Δ) ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταιςτων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις **Δ** ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πληθη **Δ** των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των **Χ**

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειπον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(B)

Τὴν Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και εν δοξοτεραν ασυγκριτως των

Σε ρα φιμ ^βλ την α δι α φθορως Θε ον

Λο γον τε κου σαν ^βλ την ον τως Θε ο το

ο κονσε με γα α λυ νο μεν ^βλ

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

T ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τωσ των Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρωσ

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τωσ Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

Ὁδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Α α πασ γη γε νη η ησ σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

(M)

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

(Π)

(B)

ζε ε ε τωω ω ω δε π α υ λων

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α τα ι ε ρα α θα αυ μα

(Δ)

α σι ι ι α της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

(B)

α α α α τω Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

(Π)

(B)

πας γη γενησκιρτα τω τω πνευμα τι

(Π)

λαμπα α δου χου μενος β λ πα νη γυ ρι ζε τω

(B)

δε π α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου

σα β λ τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε

ο μη η το ο ρος Δ δ και βο α α τω Χαι

ροις παμμα κα ριστε β λ Θε ο το κε α γνη

η α ει παρ θε νε ε ε ε ε β λ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...”

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠχος β', τὸ αὐτό.

ᾠχος α'. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠχος β'. ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον α΄.

Ἦχος ὁ αὐτός. Αὐτόμελον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Τῶν Ἁγίων Πάντων, ὅμοιον.

Τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλους Προφήτας, Μάρτυρας, Ἱεράρχας τε, Ἀσκητὰς καὶ Ὁσίους, Ἱερομάρτυρας ἅμα, φιλοθέους Γυναῖκας, καὶ τοὺς Δικαίους ἅπαντας, καὶ Ἀγγέλων τὰς τάξεις, χρεωστικῶς, ὕμνοις καταστέψωμεν δυσωποῦντες, τῆς δόξης τούτων τεύξασθαι, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι· Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν. Ἐκτεινόν τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ τετάρτου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον δ̣ Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ου ρα α νων αι

νει ει τε α αυ τον εν τοις υ υ υ

(Π)

ψι ι ι ι στοις δ̣ Σοι οι πρε πει υ μνος τω ω

(N)

ω ω Θε ε ε ε ω δ̣

Α ι νει τε α αυ τον πα αντες οι αγ γε

λοι οι οι οι α α α αυ του δ̣ αι νει ει

ει τε α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α

(Π)

(Ν)

μεις α αυ του Σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω

Θε ε ε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Ζ)

ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

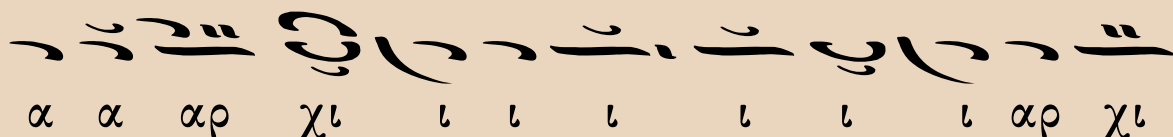
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

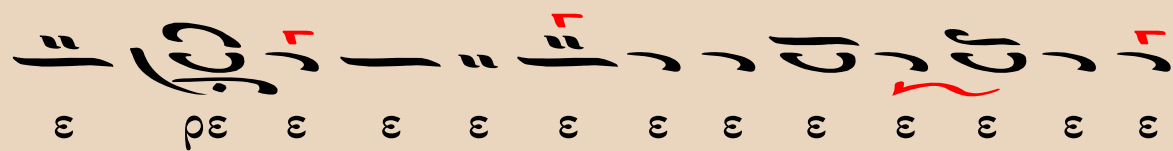
ο ο ο τη η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N)

(II)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(N)

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ω

πα ρε στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος

αλλ ουκ α πε λει φθης του θρο ο νου τω

Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος δ̣ και α

να στα ας εκ νε κρων δ̣ τον κο σμον η

λευ θε ρω σας εκ της δου λει ας του αλ λο

τρι ου δ̣ ως οι κτιρ μων και Φι λα ανθρω

πος δ̣

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

(N)

Κ υ υ ρ ι ε ει και ως νε κρον εν

μνη μει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν

το αλλ ως Βα σι λε α υ πνουντα στρα

τι ω ται σε ε ε φυλαττον και ως

ζω ης θη σαυ ρον σφρα γι δι ε σφρα

γι σαν το αλ λα α νεστης και πα ρε

σχεσ α φθαρ σι ανταις ψυ χαι αις ημων

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Τοὺς Ἁγίους ὁ Κύριος, τοὺς ἐν γῆ ἐθαυμάστωσε· τὰ
αὐτοῦ γὰρ στίγματα καὶ παθήματα, ἐν τῇ σαρκὶ

ἀνεδέξαντο, ἐν τούτοις κοσμούμενοι, καὶ ταῖς θείαις
καλλοναῖς, προφανῶς ἀναθέμενοι· οὓς ὑμνήσωμεν,
ὡς ἀμάραντα ἄνθη, ὡς ἀστέρας, ἀπλανεῖς τῆς
Ἐκκλησίας, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Σὺν προφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὅσίοις Διδάσκαλοι,
σὺν Ἱερομάρτυσι πάντες Δίκαιοι, καὶ γυναικῶν αἰ
ἀθλήσασαι, καὶ πόθῳ ἀσκήσασαι, τῶν Ἁγίων ἡ
πληθύς, καὶ Δικαίων τὰ τάγματα, εὐφημείσθωσαν,
ἱεραῖς μελωδίαις, ὡς τῆς ἄνω, Βασιλείας
κληρονόμοι, ὡς Παραδείσου οἰκήτορες.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τοὺς Ἁγίους ὁ Κύριος, τοὺς ἐν γῆ ἐθαυμάστωσε· τὰ
αὐτοῦ γὰρ στίγματα καὶ παθήματα, ἐν τῇ σαρκὶ
ἀνεδέξαντο, ἐν τούτοις κοσμούμενοι, καὶ ταῖς θείαις
καλλοναῖς, προφανῶς ἀναθέμενοι· οὓς ὑμνήσωμεν,
ὡς ἀμάραντα ἄνθη, ὡς ἀστέρας, ἀπλανεῖς τῆς
Ἐκκλησίας, ὡς ἐθελόθυτα θύματα.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρὸς με τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλβοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας, οἱ καὶ πεμφθέντες κτίσιν ἄπασαν, τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωποῦντές σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀνδρέα, Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων Ἰούδα, θεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν αἰδίον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ στῦλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ^π_α

Ε ις το ο ο ο ροστοις Μα θη ταις ε

πει ει γο με ε ε ε ε νοις ^π_α δι

α την χα μο θεν ε πααρ σιν ε ε πε στη

η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος ^π_α και

προ σκυ νη η σαν τες α αυ τον ^π_α και

την δο θει σαν ε ξουου σι ι αν παν τα

χου ου ου δι δα χθε ε ε ε ε εν

τες ^π_α εις την υπ ου ρα α α νον ε ε

(M) δ (Δ) (Π)
ε ε ξα πε στε ε ελ λο ο ον το ο κη

η ρυ υ υ ξαιτην εκ νε κρων Α α να στα α

σιν και την εις ου ρα νους α πο ο κα

τα α α α στα α α α σιν οις και συν δι

αι ω νι ζειν ο α ψευ δη ης ε πηγ γει

ει ει λα α α α το Χρι στος ο ο Θε

ε ος και Σω τηρ τω ων ψυ χω ω ω ων

η η η η μων

Του̅ α̅υ̅του̅.

Ἦχος Δι.

(Δ) και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

(N)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α **ν** **δ**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν **ν** **δ**

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνευ μα **ν**
δ

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε

η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι ι ας

του κο σμου **ν**
δ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας **ν**
δ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος Α μην **δ**

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος **δ**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λαχ θη

ναι η μα ας **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις

τουςαι ω ω νας Α μην **δ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα ταςου **δ**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε **Α** γι ος ο Θε ος α γι

ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι

ω Πνευμα τι **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Αμην **δ**

Α γι ος α θα νατος ε λε ε η σον

η μας **δ**

Α α α γι ι ι ος ο Θε ε ε

ο ος **Δ**

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος **Δ**
δ
(**Δ**)

Α α γι ι ι ι ος α θα α α α

(Π) (N)
να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

(Δ) (M) (N) χ
η η η μα α α α α α ας δ

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος δ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π δ Νη.

(N)

(Δ)

ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

(N)
φω ω ω ω ως π Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η

εν ανθρωποις ε ευ δο κι ι ι ι

α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε ευ χα

(Δ)

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι δι α

(N)

την με γα α α α λη ην σου ου δο ο

ο ξαν

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ

παν το κρα α το ο ορ Κυ ρι ε Υι

ε ε ε μο νο γε ε νες Ι η σου

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ο Υι

ο ο ος του ου Πα α τρος ο αι αι

αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου κο ο ο ο σμου ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι αι ρω ων

(N)

τας α μαρ τι λι λι α ας του ου κο ο

ο σμου

Π ρο ο ο ο οσ δε ξαι την δε

η η σι εν η η μων ο κα θη με

νο ος εν δε ξι α α α του Πα α

τρος και ε λε η η σο ον η η η

μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος συ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ος Ι η σου

(N)

ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην ^νδ

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε ^νδ

(Δ)
και αι νε ε ε σω το ο ο νο

(N)
μα α α σου ^Δδ εις τον αι ω ω ω

ω ω να ^Δδ και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος ^νδ

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε ^βκ εν τη η με ε ε ε ρα α

(Δ)
τα α αυ τη ^βκ α να μαρ τη η η

(N)
του ος ^πα φυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας
δ
(Δ)

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε ο Θε ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ω ν και αι
(K) (Δ)

νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το
(N)

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας Α α α μην δ

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε δ

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας β λ

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε δ

Ε ^(Δ)
υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

^(N)
δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι και

ω ω μα τα α α σου ^δ

Κ ^(M)
υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ^Γ

^(N)
ε γε νη η η η θης η η μιν ^Δ εν

γε νε α και αι γε νε ε α ^δ Ε

^(Δ)
γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε

^(N)
ε ε λε ε η σο ο ο ον με ^π ι ι

α α σαι την ψυ χη η η η η η η μου

ο ο τι η μα αρ το ο ο ον σοι ^δ

Κ ^(Δ)
υ ρι ι ε ^Δ προς σε κα α τε

(N)
ε φ υ υ υ γ ο ν δ δι ι ι ι δ α α ξ ο

(Δ)
ο ο ν με β λ του ποι ει ν το θε λ η η μα

α α σου δ ο ο τι συ ει ει ει ο

(N)
ο Θε ε ο ο ος μου δ

(Δ)
Ο τι πα ρ α σοι π η γ η ζ ω ω ης δ δ

(M)
εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψ ο ο

(N)
ο ο ο με ε θα α α φως δ

(Δ)
Π α ρ α α τει ει πα ρ α α τει ει

νον το ε ε ε ε λε ε ος σου ου δ

(N)
τοις γι νω ω σκου ου σι ι ι σε δ

Α γι ος ο Θε ε ος β λ Α γι ος

Ι σχυ υ ρος Δ Α γι ι ο ος α α θα

α να α α τος β ε ε λε ε η σο

ον η η η μας δ

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω β και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι δ

Κ αι νυ υ υν και α α ει ν' και

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην δ

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος β ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας δ

Α ^(N)
χ α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο Θ ε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α α α γι ι

ι ος ^Δ α θα α α α α α α α

α α α α να α α θα α να α α

τος ε λε ε ε η η σον η η

^(N) μα α α α α α α α ας

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. (Σουζινάκ).

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

ο ο ξα α α α σοι οι τω δει

(Δ)

ξα αν τι το ο φω ως δο ο ξα εν

υ υ ψι ι ι στοιοι οισ Θε ε ε ε ω

(N)

ω και ε πι γης ει ει ρη η η νη

εν αν θρω ω ποις ε ε ευ δο

ο κι ι ι α α

Y μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε ε

προ σκυ νου ου με ε ε εν σε ε δο

(Δ)

(B)

ξο λο γου ου ου με ε ε εν σε ε ευ

χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν σοι

(M)

(Δ)

(N)

δι α την με γα α α λη ην σου ου δο

ο ο ξα αν δ

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα

σι ι λευ ε που ρα νι ε ε ε

Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο κρα

α α α τος Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο

νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι

ι ι στε ε και Α α α γι ι ον

Πνεε ε ευ μα δ

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος

(B) ο α μνο ο ο ος του ου Θε ε ε

(N)

ου ο Υι ο ο ο ος του ου

(Δ)

Πα α α τρος ο αι αι αι ρω

(N)

ων την α μαρ τι ι ι ι α αν του κο

ο ο ο σμου ε λε η η σο ον η

(Δ)

(N)

η μα ας ο αι αι αι ρω ων τας α

μαρ τι ι ι α ας του ου κο ο ο σμου

ου

Π ρο ο σδε ε ε ε ξαι αι την δε ε

(Δ)

η η σιν η η μω ων ο κα θη η

(B)

η η με ε ε ε νος εκ δε ξι ω

(N)

ω ω ων του ου Πα α α τρος και

ε λε η σο ον η η η μας

Ο τι ι σου ει ει μο ο ο

νος Α α α γι ι ι ι ος συ ει

μο ο νος Κυ υ ρι ι ι ος Ι η

σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου

ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε

ε ρα αν ευ λο γη η η η σω ω ω

ω σε και αι νε ε ε σω το ο

ο νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α και εις τον αι ω να του αι

ω ω ω νο ος δ

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι

ι ε ε εν τη η με ρα α τα α α

αυ τη η α να μαρ τη η η

του ος φυ λα χθη η η ναι αι

η η η μας δ

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος

(N) των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων δ

και αι νε ε το ον και αι δε δο ξα

α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο

(N)

μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω

ω ω ω ω να ας α α α μην

ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι

ε το ε λε ε ο ος σουου εφ η η μα

ας κα θα α α πε ερ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι σε ε

(Δ)

ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ

(Γ)

ρι ι ι ε ε δι δα ξο ο ον με ε

(N)

τα δι και ω ω μα α τα α α σουου

υ ρι ι ε ε κα α τα φυ υ γη η

(Γ)

ε γε νη η θη ης η η μι ιν

(N)

εν γε νε α και αι γε ε νε ε α α

ε γω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε

(Δ)

λε ε ε ε η η σο ο ον με

(Γ)

(Δ)

(N)

ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ηνμουου

ο ο τι η μαρ το ο ον σοι οι

Κ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ

υ υ γο ον δι ι δα α ξο ο ον με ε

του ποι ειν το θε ε λη μα α α σου ο

τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε ο

ο ος μουου

Ο τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω

ω ω ω η ης εν τω φω τι ι ι

(N)

σου ο ψο ο ο ο ο ο ο με ε

θα α α φως

(Δ)

Π α ρα α α α α α τει ει ει πα

ρα α τει ει νον το ε λε ο ο ος

(N)

σου ου τοις γι νω ω σκουου σι ι ι

σε Α γι ι ο ος ο Θε ε ος Α

(Δ)

γι ι ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α α

(N)

γι ι ο ος Α α θα α να α τος ε ε

ε λε ε η σο ον η η η μας

(Δ)

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι

και νυ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω νας των αι ω ω νων

α α α α μην

γι ι ο ος Α α θα α να α τος

ε ε ε λε ε η σο ον η η η

μας

ε Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

1 1 1 1 2 1 1 1 α α γ 1 0

(N)

50 Δ 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 Θ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε 0 0 0 Θ ε

0 0 05 δ

(Δ)

N ε Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

γ 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 χ 1 1

1 1 1 1 2 1 1 1 α α γ 1 0

(N)

50 Δ I 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ

ηυ υ υ υ υ υ υ υ υ σχυ

ρο ο ος δ

N ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ος δ

A θα α α να α α α το ος ε ε

(N) λε ε η η σο ον η η μα α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α ας δ

(N)

C

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος

ν δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον β̣ κ̣

(Δ)
Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ̣ δ̣

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σον β̣ κ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

ϸ οι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔηχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α μην εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἶ Κύριε εὐ

(Δ)

λοοογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κυ

(N)

ριὸν ^πκαὶ πάντα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ

καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τοῖς ὑδατοῖς

(K)

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ

(N)

ἐπιλαμβάνουσα τὰ πό

δοσειαὶ του ^νδ̣

Τὸν ἐπιλατῶντα τὰς τὰς

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

F ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

 ει και οι κτιρμοις

F ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

 θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

 και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ) (N)
του τω Μω υ ση π^α τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)
ρι ος β^λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε
(N)

ος π^α ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς
(K)

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν α^κ ου δε κα τα τας α
(N)

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β^λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^νδ

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ^δα νο ^δμι ^νας ημων ^δ

Καθως οι κτειρειπατηρ υιους ^(Δ) ^(N)π⁹ω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον ^(Δ) ^(N)

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^νδ

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^νδ
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει ^ακ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^νδ
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^νδ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^βλ τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του ^πα και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^νδ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ η ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας Εις ων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(N)

M

νη σθη τι η μων Χριστε Σω τηρ του κο

μου

ω σπερτου Ληστου ε μνη σθης ε πι

ξυ λου

και κα τα ξι ω σον πα αν

ταςμο νε Οι κτιρμον **Δ** της ου ρα νι ου

βασι λει ει αςσου **Δ**

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾶ, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Τῶν Ἁγίων Πάντων.

ᾠδὴ γ' Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἱερωσύνην ἱεράν, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένες, ἐνδυσάμενοι καὶ ταύτην ἐμφρόνως, κυβερνήσαντες Χριστέ, ἀξίως κετεκόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

ᾠραιοθέντες καλλοναῖς, τῆς πρώτης καλλοποιΐας, καὶ φανέντες ἀπλανεῖς ὡς φωστῆρες, οὐρανώσατε Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Ἁγιοι, ἄλλοθεν ἄλλος ταύτην, ποικίλως κατακοσμήσαντες.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Νόμῳ πειθόμενοι τῷ σῶ, τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, ἐκληρώσαντο μονάς, τὰς οὐρανίους χαίροντες· ἄλλην γὰρ ἄλλος πάντες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν.

Τῶν Ἀποστόλων.

ᾠχος δ'. Θύσω σοι.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Στηρίξας, τοὺς μαθητάς, σοφία καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐρεσχελίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Δόξα.

Οἱ θεῖοι ποταμοί, τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁλην σε, τὴν πλησίον καλήν τε καὶ ἄμωμον, καὶ καθαρὸν εὐρὼν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομητορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσε.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτηερῶν ἡμῶν

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτηερῶν ἡμῶν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ

περιεζώσατο.

(Δ)

Ε ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **β** σαρκω θη ναι εκ της α
γι ασ Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ
θε νου Μα ρι ασ α τρεπτως εν αν θρω
πη σας **β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις
ων της α γι ασ Τρι α α α δος **β** συν
δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευμα τι σω σον η **χ** μα α ασ **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. Δ'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. —

(Γ)

Ε ξ υ ψ ο υ ς κ α τ ἤ λ θ ε ς ὁ ο Ε υ σ π λ α α γ

χ ν ο ς τ α φ ἡ ν κ α τ ε δ ε ξ ὠ τ ρ ι ι ἡ μ ε ε

(N)

ρ ο ν ι ν α ἡ μ α ς ε λ ε υ θ ε ρ ω σ ἡ ς τ ω ν

(Γ)

π α θ ὠ ν ἡ ζ ω ἡ κ α ι ἡ α ν α σ τ α ς ι ς ἡ

μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,

ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

 σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

 ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ

 νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

 α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῶν Ἁγίων Πάντων. ᾠχος δ'.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ' Δι.

(Δ)

Των εν ολω τω κοσμω Μαρτυρων σου

ως πορφυραν και βυσσον τα αιματα

η Εκκλησια σου στο λισαμενη

διαυτων βοα σοι Χριστε ο Θεος

τω λαω σου τους οικτιρμους σου καταπεμ

ψον ειρηνην τη πολιτεια σου δω

ρησαι και ταις ψυχαις ημων το μεγα ε

λεος

Τῶν Ἀποστόλων.

ᾠχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ
ἵνα παισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀ' Γα.

(Γ)

Ἄ πο στο λοι Α γι οι πρε σβευ σα τε

τω ε λε η μο νι Θε ω κ̄ ι να πται

σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι αις

η η μων Γ
α

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τοῦ Ναοῦ.

Ἀγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ

ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

ᾠχος πλ. δ΄. Κοντάκιον, Αὐτόμελον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως
ἢ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους
μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν
Ἐκκλησίαν σου, τὴν πολιτείαν σου, διὰ τῆς
Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. —

(Γ)

Ω

ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ

τουρ γω της κτι σε ως η οι κου με νηπρο

σφερει σοι Κυ ρι ε τους θε ο φο ρουους

(N)

Μαρ τυ υ ρας Γ ρ ρ ταις αυ των ι κε σι

αις εν ει ρη νη βαθει α την Εκ κλη σι αν

(M)

σου τη πο λι τει α σου Δ̣ δ̣ δι α της

(Γ)

Θε ο το κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε

(N) (M)

ε ε ε ε Γ ρ ρ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυριε εεε εεε λεε η

ηη σοο οοον Κυυ ριι ιι εεε

εεε λεε ηηηηη σοοοοον

Κυ ρι ι εε εεε λεε η

ηη σοον

Ἦχος Δι. Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄμην Ἀγιιοος ο Θεο

οοος Ἀαγιιοος Ισχυ

ροοοος Ἀαγιιος Ἀθαα

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνεεεευματι

και νυν και αει και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Αγιος Αθανατος

ελεεεησοοονημαας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δυναμις Ααγιιοοοςο

Θεοοοος Ααγιιοοος

Ισχυροοοος Ααγιιοος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἀ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἀ γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)

Η

ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

(M)

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)

κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(Ν)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ΄

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλίναν ἄλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν,

δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα,
ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ
τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος
εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Δ)

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι **π** Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο **γγ** ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι **(Π)**

(Δ)
ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι **γγ**

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἦ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ἦ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ̣̣̣ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

(Π)

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

(Δ)

α α α α α Δ

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος λ̣̣̣ δ̣̣̣ Νη.

(Ν)

Ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Κ)

ε ρου δ̣̣̣ ου ου ου ου ου ου ου ου

(M)

(N)

ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου

βι ι ρι ι ι ι ι μ δ μυ στι κω ως

ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζο ο ει ει κο νι

ι ζον τε ε ε υε ε ε ε ες δ και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι τη δ ζω ω ο ο ο ο ο ο ο

(Δ)

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ο ζω

ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω δ

(N)

(Π)

Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι δ ι

ι ι α α α α α α α α α α α

α α α Τρι ι α α α α α α δι

ι π το ον τρι σα α α α α α α

γα α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ο ον π ρ υ μνο ον (N)

προ ο σα α δο ο ο ο ο ο ο ο ο (M)

ο ον τες ρ πα α α σαν την βι ω

ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι (Δ)

ω ω τι ι κη η η η η η η η η η

α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε (N)

ε ε θα α με ε ε ρι ι ι ι ι ι

ρι ι ι ι μναν ρ

α α α α α α α α α α α α

α δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(N) ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

οι τα α α α α α α α α α α

(K) α α Χε ε ε ε υε ε ε ε ε

(M) ε ρου ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι (N)

(Δ) ι ιμ δ κ μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι

(N) κω ως Δ ει κο νι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο

ον τε ες και αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η η η η η

ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω

ω ω ω ω Τρι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α Τρι α α α α

α α δι τον τρι σα α α γι ο

ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α

δο ον τε ε ε υε ε ε ε ες πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν την βι ω ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

κη η η η η η η ην α πο ο ο

θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι

μνα α α ρα α α αν

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ως τον Βα α α σι ι ι ι ι

ι ι ι ι τον βα α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι

λε ε α α α α α α α των ο ο

ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι

αις Α αγ γε ε λι ι και αι αις α

ο ρα α α α α α α τως δο ρυ

(N)

φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι

(Δ)

ιν ρι Αλ λη λου ου ι ι ι α α

(M)

α α α α α ρι

Πληρωτικά.

Ὁ α΄ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **ⲉⲟⲩ** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ρι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **ⲉⲟⲩ**

η ρη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου **ⲉⲟⲩ** Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος **ⲉⲟⲩ** στε ε ε ε ε ε ε ρε ε **ⲉⲟⲩ**

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἐτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α
γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι
ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου
Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε
ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ
γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ
στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ

ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β΄ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ειιν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Τὸ σύνηθες.

Ἔηχος λ π δ Ἰ Νη.

(N)

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως

μα κα ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το

ο ο κον δ την α ει μα κα ρι ι

(Δ)

στον και πα να α μω ω ω ω ω

(N)

μη η η η η τον δ και μη τε ε ρα του

ου Θε ε ε ου ου η η η μων δ την

τι μι ω τε ε ε ε ραντων Χε ε ρου

ου ου βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε

ρα αν α συγ κρι ι ι τωωσ τω ω ω

ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την

α δι α φθο ο ο ο ρωσ Θε ον

Λο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ου

σαν την ο ον τωσ Θε ο το ο ο

ο κον σε ε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἔτερον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

(N) **Α** ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως **(Δ)** **Δ**

μα κα ρι ζει ει ν σε ε την Θε ο το

ο ο ο κον **(N)** **Δ** την α ει μα κα ρι ι στον και

πα να μω μη η τον **Δ** και μη τε ε ρα α

τουου Θε ου η μω ων **Δ** την τι μι ω

τε ε ραν τω ων Χε ρου ου ου βι ιμ **Δ**

(Δ) και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν α **(N)**

συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ρα φι ιμ **Δ**

την α δι α φθο ο ο ο ρως **(Δ)** **Δ** Θε ον

Λο ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου

(N)

ου σαν δ την ον τω ως Θε ο το ο ο κον σε

(Δ)

(M)

με ε γ α α λυ νο ο με ε ε ε ε ε εν δ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ δ Νη.

(M)

(N)

Ἄ γα λ λι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α χα α α (K)

α α α α α α α α α α α (N)

α α α α α α α α α α α (Π)

α α α α α α α α α α α (N)

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α (Δ)

α α α α α α α α α α α (N)

χα α α α α α α α α α α α (K) (M)

γαλ λι α α α α α α α α α α (N)

α α ρα α γαλ λι α α α σθε ε ε

υε ε ε ε ε ρ δι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ρ

ε ε τοι ος ε ευ θε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε τοις ευ θε ε ε

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Δ δ πρε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε πει πρε ε πει ει

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι πρε

πει αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(N)

αι αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε ε

ε ε ε **δ** πρε πει ει αι αι αι αι αι

αι νε ε ε ε αι νε ε σι ι ρι ι ι ι

ις **δ** Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α **δ**

Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾗ̣ Πα̣.

(Π)

Ἄ γαλ λι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

(N)

α α α α α α α α α α α

(Π)

(K)

α α α γα α α α α α α α α

(Z)

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

(Π)

α α γα αλ λι α α α α α

α σθε ε ε ε π ρ δι ι ι ι ι ι ι

(Z)

ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι

ι ι ι χι ι δι ι και αι αι οι οι

(Δ)

εν Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι εν Κυ ρι

(Π)

ι ι ι ω ω ζ' ο τοις ευ θε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε τοις ευ θε ε

ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι πρε

πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι πρε πει

ει αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι νε ε ε ε ε πρεπει ει ει αι

αι αι αι νε ε σι ι ι ις Αλ λη

λου ου ι ι ι α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον

ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

ε εν

‘Ο Ίερεϋς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεντην δο ο ξανσου ο τι

η ξι ω σας η μαςτων α γι ων σου με

τα σχεινμυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ρανμε λε ταν την δι και ο

συνηνσου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

‘Ο Διάκονος· ‘Ορθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. ‘Αρχεται ὁ α’ Χορός.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ
λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως
του αι ω νος **δ** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο
γη με νο ο ον **Ζ** 'Ο β' Χορός· α πο
του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Δ
ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:

ᾠχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.